

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

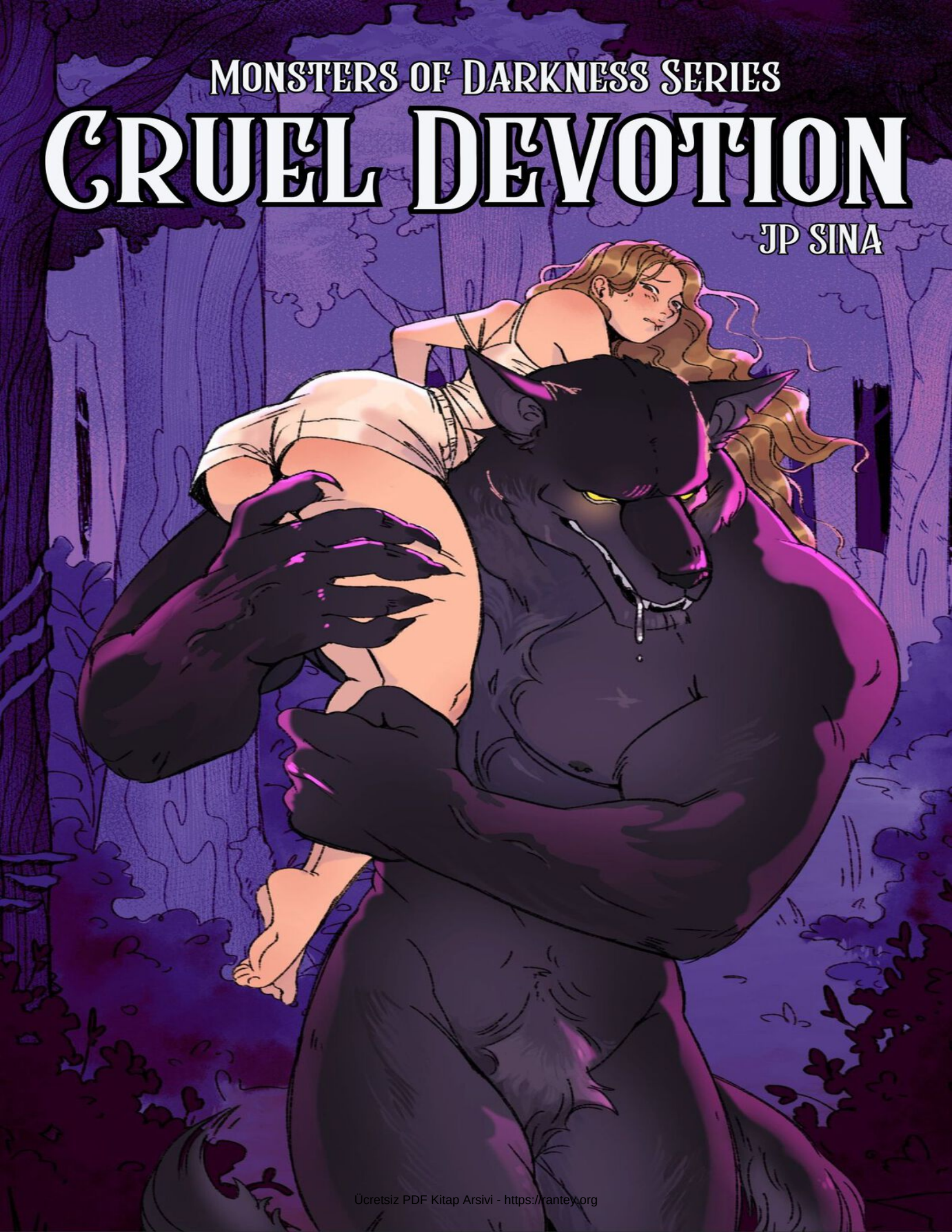
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MONSTERS OF DARKNESS SERIES

CRUEL DEVOTION

JP SINA

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

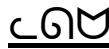
<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

JP Sina

Acımasız Bağılılık

Karanlığın Canavarları Serisi

Telif hakkı © 2025 JP Sina'ya aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabı kopyalamak, bir web sitesine yüklemek veya izinsiz olarak başka herhangi bir yolla dağıtmak yasa dışıdır.

Birinci baskı

*Bu kitap Reedsy'de profesyonel olarak dizilmiştir.
Daha fazla bilgi için reedsy.com adresini ziyaret edin.*

Hem zevki hem de acıyı özleyen sen okura...

İçindekiler

[Teşekkürler](#)

[Çalma listesi](#)

[Uyarı](#)

[Aydınlatmak](#)

[Yem](#)

[Canavar](#)

[Ormanlar](#)

[Tavşan](#)

[Tanrılar](#)

[Kral](#)

[Bağlı](#)

[Cazibe](#)

[Yasaklı](#)

[Atıştırmalık](#)

[Mükemmel](#)

[Güzel](#)

[Kraliçe](#)

[Bizim](#)

[Epilog](#)

[Not](#)

[Yazar Hakkında](#)

Teşekkürler

Bu karanlık kitabı yayınlamadan önce bana destek veren okurlarıma teşekkür ederim. Sizin teşvikiniz olmasaydı, Acımasız Bağlılık'ı yayınlayabileceğimi sanmıyorum.

Monsters of Darkness "Wet Cave" okurlarına, ekibe katıldığınız için teşekkürler!

Patreon destekçilerime, desteğiniz ve çalışmalarına olan inancınız için teşekkür ederim. Siz olmasaydınız, zor günler çok daha kasvetli olurdu.

Editörüm JJ'ye, bu işi zamanında bitirmek için gösterdiğiniz olağanüstü çaba için teşekkürler.

Cruel Devotion için mükemmel kapağı tasarlayan kapak sanatçısına özel teşekkürler. Kendisini Instagram ve Twitter'da @nsfsanti adresinden bulabilirsiniz!

Yüklediğim el yazmasının yanlış versiyonunu fark edip felaketten kurtulmama yardımcı olan Santos'a teşekkürler—hayat kurtarıcısın!

Monsters of Darkness'a katılan yazarlara—hayalin bir parçası olduğunuz için teşekkürler. Haydi başlayalım!

Çalma listesi

Çalma listesi [Spotify'da mevcuttur.](#)

Bölüm 1—Dağınık (Lola Young tarafından)

Bölüm 2—Uyku Jetonuyla Boğma

Bölüm 3—Marilyn Manson'dan Tatlı Rüyalar

Bölüm 4—Cadı Avı, Chandler Leighton tarafından.

Bölüm 5—Ateşle Oynamak, Sam Tinnesz, Yacht Money

Bölüm 6—Senin İçin Yalvarmayacağım - Christian Gate\$

Bölüm 7—Russ'un Kaleminden Çirkin

Bölüm 8—Kevin McAllister'in "Play Dirty" adlı eserinden, [SEBELL]

Bölüm 9—Cravin' (Stileto, Kendyle Paige)

Bölüm 10—Ay'ı Al Kina, Snow

Bölüm 11—Jack Harris'in Kaleme Aldığı Kafamdaki Sesler

Bölüm 12—Bebeğim, Buna Değersin (Kina tarafından)

Bölüm 13—Dezi'nin Günahkârı

Bölüm 14—Senin kölen olmak istiyorum (Maneskin tarafından)

Bölüm 15—Kehlani'nin Gangsta'sı veya Skylar Grey, Eminem'in Kill for You'su

Epilog—Billie Eilish ve Khalid'in Lovely şarkısı

Uyarı

Acımasız Bağlılık, Karanlığın Canavarları adlı çok yazarlı serinin bir parçasıdır, ancak bağımsız olarak da okunabilir. Bu, bazı okuyucular için tetikleyici olabilecek unsurlar içeren, karanlık ve tabu bir canavar romantizmi romanıdır. Erkeklerim tatlı olabilirler, ancak ahlaki açıdan gri değiller; simsiyahlar. Mantıkları gerçek hayatta hapse atılmalarına neden olurdu.

Tetikleyiciler şunlardır:

aşırı şiddet
insan tüketiminin tasvirleri
kaçırma
rızasızlık
rıza dayalı rızasızlık
cinsel istismar
cinsel saldırı (zorla ensest)
cinayet
işkence
grafik ölümler
bebeği/çocuğu tehdit etmek
kadınları aşağılama
kan
birini kendi isteği dışında uyuşturmak
intihar
kendine zarar verme/kesme
duygusal istismar
panik atakları

travmatik olaylarla ilgili kabuslar
halka açık seks
cinsel nesneleştirme
cinsel aşağılama
cinsel/beden ibadeti
MFM
anal

Bu konulardan herhangi biriyle ilgili bir sorunuz varsa lütfen devam etmeyin. Kendi iyiliğinize öncelik verin ve bir mola verin. Okumaya devam ederseniz, zihnimin en karanlık köşelerini keşfedeceğiz. Umarım bu sadece başlangıçtır.

Aydınlatmak

Eloise

Bu herife "evet" deme fikri neden beni en yakın masadan bir çatal kapıp gözlerimi oymak istemeye itti?

Ha, doğru. Unutmuşum.

Çünkü ondan hoşlanmıyorum.

Evlenmek istemiyorum; ne onunla, ne de başkasıyla.

Nişan partimin ortasında, neredeyse sinir krizi geçirecekmişim gibi davranmaya çalıştıkça yüzümdeki gülümseme daha da titriyordu. Sadece içinde bulunduğum bu berbat durumdan ne kadar nefret ettiğimi belli etmemekle kalmıyor, aynı zamanda bundan hoşlanıyormuş gibi de davranmak zorundaydım. Yapabileceğim tek şey, yanağımın içini yavaşça ısırmasıydı.

Acı, benim tek kaçış yolumdu.

Ailem varlıklıydı ama Cohen'in ailesinin yanında hiçbir şeydi. Nişanlım, devletle bağlantıları olan, güvenlik izni gerektiren türden bir holding ailesinden geliyordu. Her zaman gözetim altındaydı. Hata veya skandala yer yoktu. Dedikodu, Buckley gibi küçük bir kasabada yazın çıkan orman yangını gibi yayılıyordu. Bu hatırlatmayla dişlerimi daha sert ısırdım ve demir tadı aldım; metalik tat, bir nebze de olsa kontrolüm olduğunu hatırlattı. Annemin bakışlarını yüzümün kenarında hissedebiliyordum ve kendimi, evliliğimizden ebeveynlerim kadar mutlu görünmeye zorladım. Düşüncelerimin nereye gideceğini sezme konusunda tuhaf bir yeteneği vardı. Neyse ki, babamın en iyi arkadaşı Jamie ortaya çıktı ve beni onun dikkatinden kurtardı. Gözümün ucuyla, babam onun yanında elini sıkarken gülüyordu.

Kaygan bir el bacağımı okşadı. Parmakları elbisemin etek ucunda dans ederken omurgam kaskatı kesildi. Ateşle oynuyordu ama bulunduğumuz kalabalık ortamda hiçbir şey yapamıyordum. Cohen'in parmakları

kıvrımlarımda yukarı doğru ilerlerken irkilme isteğime karşı koydum. Beni tam dönüşümün ortasında durdurdu ve beni kendine doğru çekti. Tatlı bir kucaklaşma gibi görünen şey istenmeyen bir şeydi. Eğilerek dudaklarını kulağıma bastırdı ve tüylerim diken diken oldu.

“O elbisenin altında sakladığın her şey... benim.” Cohen’in ensemdeki sıcak nefesi midemi bulandırdı ve yüzümdeki iğrenme ifadesini gizlemek için canımı dişime taktım. Ondandır dalga dalga alkol ve sarımsak kokusu geliyordu. Maskemin iyice yerinde olduğundan emin olduğumda, yüzümü yana çevirdim. Dudaklarımız o kadar yakındı ki, yanlış anlamamasını umdum. Kahverengi gözleri yere indi ve yutkunurken boğazı titredi.

Brüt.

“Ah, Cohen. Kamuoyu önündeki itaatimi bedenime yeşil ışık yakmak olarak algılama. Evet demedikçe senin değilim. Ve ikimiz de biliyoruz ki benimle baş edemezsin.” Fısıltılı sözler sanki bir sır paylaşıyormuşuz gibiydi.

Bu aptalın düşünmesi için birkaç saniyeye ihtiyacı vardı. Kahverengi gözleri birkaç kez göz kırparken bana dik dik baktı. Babası kadar zeki değildi. Sonunda gerçeği anladı ve dudaklarının kenarında açgözlü bir sırıtiş belirdi. Ne kadar çok onun nemli parmaklarını belimden çekip ona haddini bildirmek istesem de, onunla birlikte oynamaktan başka çarem yoktu. Annemle uğraşmak çok zordu ve onun öfkesiyle yüzleşmektense kurallara uymayı ve rol yapmayı tercih ederdim.

Winslow ailesinin iki kuralı vardı, sadece iki: rastgele ilişki yaşamamak ve asla aile adını lekelememek. Annem, hayatında bir gün bile çalışmak zorunda kalmamış, zengin bir ailenin çocuğuymuş. Utanç ve skandalla yüzleşmektense bir şişe hapı yutmayı tercih ederdi. Sevgiyle büyümedim ve nezaket zayıflıkla eşdeğerdi. Kendini aşağı gördüğü insanların talihsizliğinden beslenirdi ve vizyonu için, yani bir alışveriş merkezi için arazi satın alırken sokaktaki insanları tekmelemekten çekinmezdi.

Ailem, Cohen ile evliliğimi planlamıştı ve nişan partisine kadar bunu bilmeyi hak etmediğimi düşünüyorlardı. Günümüz Amerika'sında görücü usulü evliliklerin hala var olduğunu bilmiyordum.

Ne kadar şanslıyım.

Söylentilere göre ailesi şeytanla çalışıyordu. Dini kökenlerine rağmen, Buckley her zaman Pasifik Kuzeybatı'sındaki Karanlık Orman'ın kıyısında yer

alan batıl inançlı bir kasabaydı. Ormanın derinliklerinde bizi dışarıda tutan bir bariyer olduğuna dair bir söylenti vardı. Ailem, Cohen'in ailesinin uğraştığı sözde "canavarlara" inandı. Bunu, el değmemiş bir zenginliğe erişme fırsatı olarak gördüler. Eğer paranormal bir dünya varsa, oraya ayak basan ilk ailelerden biri olacaktı. Bu evliliğin sosyal statümü nasıl yükselteceği ve gelecekteki ailemin iyi bakılmasını sağlayacağı hakkındaki saçmalıkları bana anlatmaya devam edebilirlerdi, ama ben daha iyisini biliyordum. Açgözlüydüler. Karşı koymak zaman kaybıydı. Bir görüşme diğerine dönüştü, ta ki teklifini kabul etmeye zorlanana kadar.

"Ah, yanılmıyorum tatlım. İster kabul et ister etme, zaten benimsin. Bu tavrının tadını çıkarabildiğin kadar çıkar, çünkü evlendiğimizde bunu yerle bir etmenin tadını çıkaracağım," diye söz verdi Cohen. Kalçamdaki tutuşu sertleşti. Yüzümdeki ifade ise memnuniyet dolu kaldı.

"Bırak beni, yoksa ikimizi de rezil ederim. Öyle yüksek sesle bağırırım ki, güneş batmadan kasaba dedikodularla çalkalanır." Annemin gözleri parıldarken, yüzümde kocaman bir gülümseme vardı. İnci gibi beyaz dişlerime rağmen yüzümden yayılan gerginliği fark etti. Maskeyi ne kadar iyi takmış olursam olayım, küçük çatlaklardan bile görebiliyordu.

"Bunu yapmaya cesaret edemezsin," diye homurdandı. Sarsılmıştı; üstünlüğünü ortaya koymakla skandal tehdidi arasında kalmış, blöfümü ortaya çıkarıp çıkarmayacağından emin değildi. Omzumu çevirip baktım, bok rengi gözleriyle karşılaştım.

"Dene bakalım," diye alay ettim, kolumda bir titreme hissediliyordu.

Bıçağım beni çağırdı.

"Ellie? Bir şey mi kaçırdım?" Annem yıllardır bana çocukluk lakabıyla seslenmemişti. Sesindeki endişe babamın dikkatini çekti. Bu korktuğu için değildi; beni sınıyordu, onu memnun etmem gerektiğini hatırlatıyordu. Bu bir danstı ve Cohen'in liderlik sırasıydı. Belimdeki tutuşu gevşedi.

"Hiç de değil, Dorothy. Ellie biraz sabırsız. Özel günümüzü bekleyemiyor." Ona o meşhur ukala gülümsemesini gösterdi. Annem onun cevabından memnun bir şekilde sırtıırken ben elimi yumruk yaptım. Gözleri bana doğru hafifçe kısıldı ve küçük bir kızken aklıma kazındığı sözler kulaklarımda yankılandı.

"Terbiyenize dikkat edin ve maskenizi takın."

Sırtım anında dikleşti. Hızlı adımların sesi bana doğru yaklaştı ve küçük bir beden benimkine çarptığında nefesim kesildi. Aşağı baktığımda, iri kahverengi gözler bana bakıyordu. Maskem düştü ve yakınımnda tuttuğum o küçük ışığa gülümsedim. Küçük kardeşime kollarımı doladım, o da beni sıkıca kucakladı. Evde beni bekleyen bıçağı unutmam için ona bir bakışım yeterliydi. Küçük kardeşim benim minyatür kopyamdı, ama benim saçlarım açık kahverengi iken onunkisi koyuydu. Sevimli düğme burnu ve yüzüne serpilmiş çilleriyle beni parmağının ucunda oynatıyordu.

"Hey, dostum." Başının tepesine bir öpücük kondurdum.

"Merhaba, tatlım," diye fısıldadı.

"Archie!" diye azarladı annem. Gözleri hüznle kapandı ve omuzları da çöktü, sonra beni bıraktı. Kolunu sıktım ve gözleri hafifçe parladı. Ona göz kırptım ve maskesini tekrar yerine oturtmaya çalışırken dudaklarının bir kenarında çarpık bir gülümseme belirdi. Benden uzaklaşarak, başını dik tuttu ve ona bir bakış bile atmadan yerine doğru ilerledi. Aileme katlanmamın tek sebebi oydu. Kaç kere kaçmayı düşündüğümü bilmiyorum. O yanımdayken, hiçbir yere gitmeyecektim.

Cohen kolumu tuttu, hâlâ orada olduğunu hatırlattı. Onu sadece birkaç aydır tanıyordum ve şimdiden her şeyinden nefret ediyordum. Her istediğine sahip olmaya alışmış, bencil bir pislikti. Kadınlar, dipsiz cüzdanı sayesinde ona akın ediyordu. Benden de aynısını bekliyordu ve diz çökmeyince, naz yaptığını düşünüyordu.

Zaman daralıyordu. Bir haftadan az bir süre sonra onun karısı olacaktım. Akşamın geri kalanını onun varlığını görmezden gelerek ve ebeveynlerim iş konuşurken ilgiliymiş gibi davranarak geçirdim. Torunlardan ve soyumuzun geleceğini güvence altına almaktan, sanki kraliyet ailesiymişiz gibi konuşmaya başlayana kadar onları dinlemeyi bırakamadım. Her şey bittiğinde, yüzüm gülmekten acıyordu.

Sadece eve gitmek istiyorum.

Parmaklarımı o küçük bıçağın etrafına dolama ve iç bacağıma kesme isteğı çok güçlüydü. Yürürken dudağımı ısırdım, sadece kesmenin bana verdiği rahatlamayı hissetmeye hazırdım. Cohen bizi dışarıya kadar uğurladı ve ben de Archie'yi, ailemin onun için gönderdiği arabaya hızla ittim. Surat astı ve

gözden kaybolana kadar el salladım. Cohen yanıma yaklaştı ama ben ona dik dik bakarken yerimde durdum.

Bedenimin ona ait olmadığını söylediğim şeyleri görmezden gelerek, yaklaştı ve dudaklarını büzdü. İyy. Kaçtım ve o da bunun yerine yanağımı öptü. Kolları beni sardı ve bana yaklaştırdı. Kokusu burnuma ulaştı, sert küçük bir çıkıntı kalça kemiğime saplandı. İkimiz de inledik, o arzuyla, ben ise tiksintiyle. Sadece onunla birlikte kalmakla kalmayacak, aynı zamanda her gece onun altında ve bacaklarının arasındaki küçük parmağıyla büyük bir hayal kırıklığı yaşayacaktım.

Parmaklarımı göğsüne götürerek onu ittim ama bırakmayı reddetti. Elleri kıvrımlarımda gezindi. Vücudumu saran korkunun beni etkilemesine izin vermek yerine, ellerimi vücudunda aşağı doğru kaydurdum. Tutuşu yavaşça gevşerken, daha da aşağıya indim. Ne kadar midem bulansa da, parmaklarımla onu kavradım. Durumu yanlış yorumladığı için nefes alışverişi hızlandı. Öne eğilerek, hareketlerimi bir davet olarak algıladı. Yanağıma sulu bir öpücük kondurdu. Tüm gücümle sıktım ve yüzümün yanından sızan salyayla acı içinde inledi.

Brüt.

"Bugünün hangi kısmı sana benim ilgilendiğimi düşündürdü bilmiyorum ama bir dahaki sefere bana zorla yaklaşmaya kalkarsan, bunu çıkaracağıma söz veriyorum." Ben geriye yaslanırken o da bana doğru yığıldı.

"Beni duyuyor musun?" Ağzını açtı ama sadece bir cılız ses çıktı.

"Bekleyeceğim." Ancak başını sallayınca onu bıraktım. Geriye doğru sendeledi, dik dik bakarken kendini düzeltti. Elleriyle saçlarını geriye doğru taradı ve bana doğru bir adım attı. Sonra kolumu yakalayıp beni arabasına doğru fırlattı. Ailem benim için bir araba ayarlamamıştı çünkü beni eve götürmesini istiyorlardı. Göğsü önüme dayalı bir şekilde, bir koluyla dengesini sağladı.

"Küçük sırrını bildiğimi unutmayalım." Eli bacağıma kavradı, parmakları yarama saplandı. Acıdan vücudum çöktü ve o gecenin anılarının bombardımanına karşı gözlerimi kapattım. Beni elbisem belimin üstünde ve bacaklarım açık haldeyken yakalamıştı.

"Çekil üstümden," diye tısladım. Söyleyebildiğim tek şey buydu. İkimizin de bildiği gerçeği inkar etmenin imkanı yoktu.

"Ben de tam olarak bunu yapmaya çalışıyordum."

"Sen bunu bir türlü anlamıyorsun," diye tısladım.

"Hayır, anlamıyorsun tatlım. Eğer uslu durursan, annene ve babana ne kadar sapık olduğunu anlatmak zorunda kalmam," diye tehdit etti.

"Cohen," diye uyardım. Burnunu saçlarıma bastırarak nefes aldı. Midem alt üst oldu.

"Sus. Eve gidip o bıçağı eline aldığı anda, acıdan zevk almaya çalışırken beni hatırlayacaksın."

Siktir git, pislik herif.

Yüzümün yan tarafına öpücükler kondurdu ve ben de onu görmemek için gözlerimi kapattım.

"Gördün mü? İyi bir kız olabileceğini biliyordum."

Beni serbest bıraktıktan sonra kapıyı zorla açtım ve kendimi içeri attım. O da arkamdan bindi ve kapıyı kapattı. Şoförüne işaret vererek otoparktan hızla çıktık. Koltuğun diğer ucuna geçtim ve kollarımı kavuşturdum.

"Ellie, işleri gereğinden fazla zorlaştırıyorsun. Eğer sadece yapman gerekeni yapsaydın—"

"Defol git, Cohen. Buraya sadece mecbur olduğum için geldim. Seninle konuşmak istemiyorum ve kesinlikle sana bakmak da istemiyorum." Bu takma addan nefret ediyordum. Pencereye doğru dönerek, yolculuğun geri kalanında onu görmezden geldim. Tek kelime etmedi ve oradaki her tanrıya şükrettim.

Kulübe görüş alanıma girdiğinde hafif bir rahatlama nefesi aldım. 3,5 milyon dolarlık mülk, 10 dönümlük bir arazi üzerinde bulunan, etrafı verandayla çevrili küçük, iki katlı bir kulübeydi. Sahip olduğumuz en mütevazı evdi kesinlikle. Araba sonunda durduğunda, neredeyse fırlayıp kapıyı çarptım. Camı indirdim ve ona bakmayı reddettim.

"Sadece bir hafta koşabilirsin. O zamana kadar kan kaybından ölmemeye çalış." Bu söz üzerine irkildim, ona orta parmağımı gösterip sırtımı döndüm. İçeri girdiğimde kahkahası kesildi.

Onunla evlenmek istemiyorum.

Koridordan aşağı inerken, oturma odası aydınlandı. Annem şöminenin yanında, kocaman bir kürk battaniyenin altında oturuyordu. Babam şükürler olsun ki ortalıkta yoktu. Sahip olduğumuz her evde metresi için özel bir oda vardı. Muhtemelen şu anda onunla yukarıdaydı. Yer gıcırdadı ve annemin kan

Çanaklı gözleri bana kilitlendiğinde donakaldım. Beni görünce yüzü aydınlandı. Bir zamanlar ona acıyordum, ama artık değil. Gidebilir, kendi geçimini sağlayabilir ve yeni bir hayata başlayabilirdi. Üçümüz babam olmadan bir hayat yaşayabilirdik, ama bu asla olmadı. Bu hayatı o seti. Boşanmanın itibarına leke sürmemesi için onunla kalmaktan memnundu. Beni sevmediğim veya seçmediğim bir adama doğru itmek istemesi aklıma başımdan aldı.

Neden onun yaşadığı hayatı benim de yaşamamı istesin ki?

"Ellie?" diye umutla sordu.

Onu görmezden gelerek koridorda yürümeye devam ettim. Arkamdan gelen ayak sesleri kulağıma ulaştı. Ayak sesleri durduğunda, benim ve Archie'nin koridoruna döndüm. Kapımın önünden geçip onun kapısının önünde durdum. Kapısı biraz aralıktı. Gizlice baktığımda, mavi kuş şeklindeki gece lambası odayı aydınlatıyordu. Karanlıkta saklanan canavarlardan korkuyor, ama o lamba yandığı sürece uyuyacak. Göğsüne ařırđ odaklanarak, göğsünün inip kalkmasını bekledim ve sonra yavaşça kapıyı kapattım.

Bir şekilde, tek bir gıcırtdı bile çıkarmadan odama ulaşmayı başardım. İçeri girince gözlerimi kapattım ve kapıya yaslandım. Dünya nihayet üzerime çökerken nefes nefese kalmıştım. Elim kendiliğinden, saklandığını bildiğim yere, şifonyerin üstüne, Archie'nin çerçeveli resminin altına uzandı. Soğuk bıçak parmak uçlarıma değdiği anda, onu kenara doğru çektim ve kaptım. Dudaklarımın arasına yerleştirip, elbisemi yukarı doğru kıvrırırken ışıkları umursamadan başımı kapıya çarptım. Sadece bıçağın verebileceği bir rahatlamamanın peşindeydim.

Bacaklarımı aralayarak, bıaęđ dudaklarımdan ayırdım ve i uyluğumun hassas etine indirdim. Cohen'in parmaklarından ve bunu son yaptığım zamandan kalma tahriş ve acı hala devam ediyordu. Dudaklarım birdenbire kurudu. Yeni bir nokta, taze bir nokta semem gerektiğini biliyordum ama yapamadım. Bıaęđ yeni kalkmış deriye s rtmenin verdiği hazda bir şey vardı. Bakmama, nereyi kestiğini doğrulamama gerek yoktu.

Bileğimi hafifçe sallayınca, göğsümde titrek bir nefes yükseldi. şişmiş derim 'x' gibi açılırken omuzlarım titredi. Hissetmesem de, sıcak sıvı uyluğumdan ařaęđ akarken vücudum gevşedi. *Ve işte böylece, tüm sorunlarım kayboldu.*

Kendime bir dilim daha kesmeyi reddetmedim. Orada dururken, başım dönmeye başlayınca çok derin kestiğimi anladım. Ama şimdi iyiydim. Bıçağı derimde gezdirip sakladığım yere geri koydum. Sıcak bir banyo yapıp okuduğum kitabın birkaç bölümünü daha okumak istesem de, çok yorgundum. Elbisemi çıkarıp beyaz saten şortumu giydim ve üzerine de aynı renkteki askılı bluzumu geçirdim. Sonunda yatağıma vardığımda, battaniyeyi kaldırıp altına girdim. *Cohen yanılıyordu; onu düşünmedim.* Gözlerim kapandı ve çok geçmeden uykuya daldım.

Uyku ile bilinç arasında gidip gelmeden önce ne kadar süre uyuduğumu bilmiyorum. Kabuslara yabancı değildim, ama bu gece bir şeyler farklıydı. Eller, arayışlarında acımasızca dolaşıyordu. Islak bir şey ayağıma çarptı ve pürüzsüz bir dil bacağımyı yukarı doğru sürükledi. Ensemdeki tüyler diken diken oldu ve tüylerim diken diken oldu. Ağır bir bakış beni delip geçti ve koşma ihtiyacı damarlarımda dolaştı. Felç iblisim ile ne kadar süre savaştığımı bilmiyorum. Yüzeye çıkmak için mücadele ederken üzerime bir ağırlık çöktü, boğucu bir şekilde. Onun büyüünden kurtulduğumda, gözlerim aniden açıldı, ancak karanlıkla karşılaştım.

“Lütfen!” diye hırıltılı bir sesle konuştum. Doğrulup bacaklarıma vurdum. Vücudum sonunda beynimi dinliyordu. Bir şeylerin yolunda gitmediği hissinden kurtulamıyordum, gölgeleri aramaya başladım. Odayı hırıltılı bir nefes sesi doldurdu ve donakaldım. Yatağımyın ayak ucundan parlayan bir çift göz beni izliyordu. İnleyerek kollarımı bacaklarımyın etrafına sardım.

Rüya görüyor olmalıyım.

Bu çok gerçekçi geldi.

Hâlâ oradaydı.

Başımı sallayarak gerçeği yüksek sesle itiraf ettim.

“Bu bir rüya değil.”

Yem

Daha önce—Canavar

Kardeşimin tercih ettiği büyüğü yüzün hatırası gece gökyüzünü alçak, homurdanan bir hırıltıyla doldurdu. İnsan yüz hatları beni rahatsız ediyordu, nedenini açıklayacak kelimeleri bulamasam da—sadece rahatsız ediyordu. Sinirden kulaklarım başımın arkasına doğru katlanmıştı. Avımın çaresiz iniltisi dikkatimi ete saplanan pençelere çekti. Ben avlanırken daha küçük yaratıklar sessizdi.

Ay alçaldı ve gölgeler uzadı. Geri dönmeliydim. Başarı benimdi ve ağzımdan salyalar aktı. Kontrol. Sabır. Tekrar kayamazdım. Son seferinde bir köyü yutmuştum. Geri dönmekle kollarımın altındaki ziyafete dalmak arasında gidip geldim. İstek ve ihtiyaç iki farklı şeydi, ama çizgiler bulanıklaştı ve açlığım arttı.

Ne kadar çok öldürürsem, o kadar hayvani bir hale geliyordum. Eskiden yaptıklarımı daha çok düşünürdüm. Ryder, tanıdığı kardeşten geriye hiçbir şey kalmayacağı konusunda beni uyardı. Buna çok sevindim; hep böyleydim. Hiçbir lanet beni değiştirmemişti. Daha fazlası olmak isteyen oydu. Biz yeterliydik. Ruhumun uçurumunda sadece bir kıvılcım kalmıştı.

Beslenmem gerekiyordu. Sahip çıkmam gerekiyordu. Açlık beni kemirirken kale duvarlarının içinde kalmak imkansızdı. Kadınlar—taze, genç ve saf—kolay bir çözümdü ama asla açlığımı dindirmiyorlardı. Daha fazlası. Kale duvarlarının içinde nefes almak zordu. Krallık. Halkımız. Her zaman izliyorlardı. Gittiğimde nefret ediyordu. Beni kontrol etmek daha zordu. Kimse beni durduramıyordu. İhtiyacım olanı kovalayarak, saatlerce yol katederek koştum. Ta ki iki genç bakire bulana kadar. Şimdilik yeterliydim. İçimde kıvranıyordu—ham, dinmeyen, et ve sonsuz geceler için bir özlem. Eti

delme, yumuşak deriyi kemirme ve içine girebileceğim bir vajinaya sahip olma dürtüsü beni neredeyse deliliğe sürüklüyordu.

Uzun zamandır elimde bir ödülle dönmemiştim, ama ay ışığı tükenmek üzereydi. Kararlılığım zayıfladı ve omuzlarım yorgunluktan değil, heyecandan inip kalkıyordu. Çam kokusu ciğerlerimi doldurdu, dişil kokularıyla karıştı. Kalenin en yüksek kulesi uzakta beliriyor, bana alay ediyordu. Yakın. Ama aynı zamanda çok uzak. Şimdi neden onlara sahip olamayacağımı hatırlamakta zorlanıyordum. Evde mi yoksa burada mı yediğimin ne önemi vardı ki?

İkisi de yara almamıştı. Boğazımın arkasında alçak, öfkeli bir hırıltı yükseldi ve solumdaki elimde kıvranmaya başladı. Ona hâlâ ihtiyacım vardı. Hırıldayarak, tükürükler saçıldı. Kızıl saçlı olan uyarımı görmezden geldi. Tekmeledi ve çığlık attı. Acınası. Sanki benden kurtulabilirmiş gibi. İhtiyacım bana neredeyse evde olduğumu garanti ediyordu.

Açlık galip geldi. Artık kontrol bende değildi.

Tüylerim diken diken oldu ve vahşi ihtiyaçlarım içimde kabardıkça penislerim sertleşti. Onları bıraktım. Kızıl saçlı olan hızla uzaklaştı, sarışın olan ise kaldı. Başını eğdi ve bakışlarını yere dikti. Teslimiyet gösterisine onaylayarak hırladım. Dikkatim ayağa kalkan diğerine kaydı. İleri atılırken penislerim seğirdi. Koşmaya başladıklarında kendimi durduramadım. Kaslarım gerildi, kovalamak, etleri parçalamak isteğiyle kasıldı. Korkusu havayı ıslattı, duyularımı yaktı ve ben de bunun içinde yıkandım. Dilim köpek dişlerimin üzerinden kaydı, zaferin tadını aldım. Bunu zorlaştırıyordu.

Sanki beni kışkırtmak istercesine omzunun üzerinden baktı. Gözlerimiz buluştu; yüzüstü yere düşmeden önce gözleri irileşti. Korku dolu kokusu tüm gücüyle burnuma çarptı ve içimde bir ateş alevlendi. Hiç şansı yoktu.

Onu avlamadan önce biraz daha ilerlemesini ummuştum, ama şimdi onu dört ayak üzerinde görünce geri dönmeyeceğini anladım. Gözlerim elbisesinin altından bana doğru uzanan ıslak pembe vajinaya kilitlendiğinde tüm düşüncelerim kayboldu. Her iki deliği de doldurulmayı bekliyordu ve içgüdüsel olarak harekete geçtim. Beslenme ihtiyacı şehvetle karıştı. Kaçmaya çalışmadan önce üzerine atılmışım.

Ay etrafı aydınlatıyordu ve gölgem onu yuttu. İnledi, elleri toprağı tırmaladı, avuç dolusu otu kavradı. Sahne tanıdıktı—av asla değişmezdi. Önce kaçmaya çalıştılar. Hızlıydım, tüylü kolum öne fırlayıp saçlarından bir tutam

yakaladı. Onu yerden kaldırdığımda ılık attı. Otlar yırtıldı ve toprak parçaları yere düştü. Kesime götürölen bir domuz gibi ciyakladı. Bacakları sarkıyordu ve gözyaşları kızarmış, şişmiş yanaklarından aşağı süzölüyordu. Kollarımı tırmalarken vücudu elimde kıvranıyordu. ılıkları, çabalarının boşuna olduğunu anladığında ağlamaya dönüştü.

Bu kavga beni daha da tahrik etti. Yansımam bana bakıyordu: parlayan gözleri, jilet gibi keskin köpek dişleri ve kurt benzeri bir yüzü olan korkunç bir canavar. Ben bir canavardım.

"Lütfen, lütfen beni bırakın. Eve gitmek istiyorum," diye yalvardı. Kaderi kabullenmeden önce yaptıkları son şey buydu.

Sesi tiz ve keskin olduğu için sinirlerimi bozuyordu. Başımı eğerek dilimi yüzünün yan tarafında gezdirdim. Yumuşak tenin vaadi sarhoş ediciydi. Yalvarışlarını görmezden gelerek kokusunu içime çektim. İhtiyacım olanı alacak, sonra da içimdeki boşluğu dolduracaktım.

Onu yere bıraktım, bana bakarken hıçkırarak ağladı. Bakışları aşağıya doğru kayarken yüzünde çaresizlik ve dehşet belirdi. Pembe teninde belirginleşen damarlarıyla, üzerinde sallanan uzun penisleri görünce ağzı açık kaldı. Ölümün korkması gereken tek şey olmadığını fark edince gözlerinde anlayış belirdi.

Ona sertçe girip bekaretini aldığımda gözlerinin nasıl irileşeceğine şahit olmayı çok istiyordum. Beni alacaktı. Saflığının kanıtına, kasıklarımın altına damlayan sıvıya ihtiyacım vardı. Kadınlar her iki deliğın de doldurulmasını severdi. Bu da farklı değildi. İlk başta tekmeleyip ılık atabilirdi, ama altımda inleyip kıvranacaktı. Dizlerimin üzerine çökerek kalçasından ve baldırından yakaladım. Bacaklarını iyice açtım, hayatta kalma içgüdüleri vücudunun gevşemesine neden oldu.

Yüzümü bacaklarının arasına sokup iç uyluğunu yaladım ve sırtı gerildi. Çok tatlı, çok yumuşaktı. Gözlerim ince kumaşa değen meme uçlarına kaydı. Bütün o mücadele ne içindi? İkimizin de bildiğı gibi, onun hoşuna gidecek şeye boyun eğmesi için mi?

Uzattığım penemle, onu göğsünün önünden aşağı doğru sürükledim. Yeşil kumaş yırtıldı. Düştü ve vücudundan sarktı. Açgözlü gözlerim çıplak tenine dikildi. Burnumu göğsüne indirdim. Sonunda. Onu yaladım, tadına baktım, ama kaçınılmazdı. Bir ısırık aldım. Kulakları tırmalayan bir ılık gece

havasını doldurdu. Zayıf yumruklar omuzlarıma ve yüzüme vurdu. Benden kaçış yoktu.

Ağzımı kanın tatlı, metalik tadı doldurdu. Sıcak sıvı boğazımdan aşağı kayarken çırpındı. İstemediğimden daha büyük bir lokma almıştım ve ağzımdaki et parçası şeker gibi yapışkandı. Onu mahvettim. Hem pastamı yiyecektim hem de pastamın sahibi olacaktım. Geri kalanını bitirmeden önce doğruldum ve onu açık tuttum. Ağladı ve beni itmeye çalıştı. Üstteki penisimi açılı bir şekilde tutarak, onu sıcaklığına saptırdım.

Onun saflığı benimkiydi. Ondan ayrıldım ve penisimi kaplayan kana baktım. Serin gece havasında hayvansı bir inilti yankılandı. Kalçalarından tutarak geriye doğru düştü, boynu açıkta kaldı. Burnumu boynundan aşağı dökülen kanın içinde sürükledim, yere uzandım. Yarasına dokunurken onu deldim. Her itişte inledi ve irkildi. Onu çimenlere indirdim, parmaklarım tüylerinin arasında kıvrıldı ve serbest bırakılmayı ve zevk almayı yalvaran çelişkili yeşil gözlerine baktım.

İkinci penisimden de sıvı sızıyordu, ısı istiyordu. Penimin ucunu göğsünden aşağı doğru kaydırıp kıpkırmızı olana kadar sürdüm, sonra da alt penisime sürdüm. Geri çekilip ikisini de hizaladım ve o başını salladı.

Yanakları kızarmış, boynunun dibinde kan birikmiş ve saçlarında gözyaşları vardı; içgüdülerim bana onu çiftleştirmemi söyledi. Sabahı göremeyeceğini biliyordum, ama itaat ettim. Ona sertçe çarptım, bedeni kıvrıldı ve sıcaklık göğsüme yaslandı. Kalp atışları benimkine çarpıyordu. Başını geriye attı ve etrafımda gerinirken çığlık attı. Tekrar tekrar.

Ay ışığında kanlı eti parıldayarak havalandı. Diğer göğsü sallanırken ve çığlıkları zayıflarken, onu yalayıp temizledim. Baş düştü, boğazı sanki bir saygı duruşu gibi uzandı. Kırmızıya bulanmıştı. Onu doldurma ihtiyacıyla bir ısırık daha aldım. Kanı hızla tüylerimi ıslattı. Acı içinde kıvranırken, tırnakları kollarımı deldi. İşte o zaman en güzellerdi. Kan kaybından dolayı sayıklıyor ve boşalma ihtiyacıyla delirmişti. Kendimi derine gömdüm, düğümümü aldı ve gerilirken çığlık attı. Boşalma sıvıları onu doldururken beni sıktı. Sonunda ölüm geldiğinde kasıldı.

Vücudu cansızca sarkmıştı.

Hâlâ kilitliken, yaladım ve ısırdım. Dişler kemiğe değdikçe çıtırtılar duyuldu. Besledim. Etin içinden geçerken kaslar ezildi, kemikler çatladı.

Düğümüm gevşediğinde, ampulü hâlâ sıcak olan vücudundan çektim. Yerken içeri ve dışarı doğru ittim. Ağzımı iyice açarak başını çıkardım. Çiğnerken boğuk çığlıklar kulağıma ulaştı. Onu yere bırakıp, dilimi dudağımın üzerinde gezdirdim, tadını çıkardım.

"Doydum ve merhametliyim evlat. Gitmek istiyorsan, şimdi git." Ben leşi yalarken o hiç kıpırdamadı veya bir şey söylemedi.

"Burada kal, seni eve götüreceğim." Sözlerim üzerine inledi ve titrek ayaklarıyla doğruldu.

"Kaçma, peşinden koşarım," diye uyardım. Bir ısırık daha aldıktan sonra yavaşça uzaklaştı. Adım adım. Ayaklarının altındaki dalların kırılma sesini dinlerken kan fışkırdı. Adım adım. Kalbinin atışını, hıçkırıklarını ve dua fısıltılarını duyabiliyordum.

Karnım doyunca ayağa kalktım, tüm boyumla dikildim. Ormanda koşarak kaleye doğru ilerledim. Ağaçlar beni içine çekiyor, özgürlük vaadiyle cezbediyordu. Tatlı bir şey bana doğru uzandı ve durdum. Burnumu havaya kaldırıp kokunun geldiği yöne döndüm. Beni insan alemine çağırıyordu. Tam oradaydı—ahududu, mürver ve çürüme.

Bunu görmezden gelemem.

Canavar

Eloise

Filmlerde kabusun bittiği ve kadın başrolün çığlık atarak uyandığı sahne burasıdır. Güvenceye ihtiyaç duyan kadın, yataktan fırlayıp mutfığa koşar. Orada ailesini bulacak ve onlara ne kadar korkunç bir şey olduğunu anlatacaktır. Ben de şimdi uyandığıma göre aynısını yapmak istiyorum. Ama bu bir film değil ve bu canavar hala burada. Kulaklarımda kan gümbürtüyor, kalbim hızla çarpıyor ve tüylerim diken diken oluyor.

Muhasebeci gargoyllerden milyarder krakenlere kadar neredeyse her canavar aşk romanını okudum. Sonsuz aşklarını ilan edip sonra da onu sahipleneni. Ama bu kurgu ve ben çok büyük bir tehlikedeyim. Onu koklayabiliyordum. Ter ve tanıdık bir şey—kan. Gölgeler hareket ediyor, yaklaştıkça neredeyse eğilerek yer açıyor. Pençeleri zemini kazıdı ve bana doğru son bir adım atarken nefesimi tuttum.

İçeri süzülen ay ışığında yüzü görünür hale geldi. Tüylü bir vücuda bağlı bir kurt kafası. Siyah gözler, keskin dişler ve okuduğum kitapların aksine, bu bana sadece ilkel bir açlıkla bakıyordu. Çenesinden fırlayan keskin dişleri olmasaydı sevimli de olabilirdi. Doğrulurken dudaklarım aralandı. Yukarı, yukarı, yukarı çıktı, ta ki boynumu uzatmak zorunda kalana kadar. Kulakları neredeyse tavana değiyordu.

Donakalmıştım, nasıl hayatta kalacağımı anlamaya çalışıyordum. Hiç çaba göstermeden hayatıma son verebilirdi. Derin bir nefes alarak çığlık attım. Hayatımda hiç bu kadar yüksek sesle bağırmamıştım. Her an babam beni duyabilir, kapıyı kırıp içeri dalabilir ve beni kurtarmaya gelebilirdi. Silahlarımız vardı. Hayatta kalma şansım, onun bir silah almayı hatırlamasına bağlıydı. Canavar devasa çenelerini açtı ve tükürük kalın ipler halinde ağzından aktı.

“İşe yaramaz. Kimse seni duymayacak,” diye boğuk, kısık bir ses odayı doldurdu. Çığlığım kesildi ve öğürdüm. Nefesi iğrençti. Gerçekten delirmiş olabilirim. Canavar az önce konuştu ve ben daha çok nefesinin ne kadar kötü olduğuna takılıyorum. Odaklanabileceğim onca şey varken, beynim buna takılıyor. Delilik. Bu, hayalini kurduğum o sevimli canavar olmayabilir, ama konuşabiliyorsa, belki onunla mantıklı bir şekilde konuşabilirim.

Beklemek.

“Ne demek istiyorsun? Ne-ne yaptın?” Sesim titredi.

Bir canavarla konuşmak yapmam gereken en son şey gibi görünüyordu. Ama uzaklaşmam gerekiyordu. İçimdeki küçük bir ses, muhtemelen vicdanım, kapıya doğru koşmaya hazırlanmamı söylüyordu. Ailem için duyduğum korku, en son istediğim şeyi yapmama neden oldu. Ne kadar doğal olmasa da, kendimi daha yakına gitmeye zorladım ve çıkışa bakmaktan kaçınmak için elimden gelen her şeyi yaptım.

Kaçmaya bile fırsat bulamadan yere itildim ve canavar üzerime çöktü. Yukarı bakmaktan başka çarem yoktu, ölümün yüzüne baktım. Yatak, onun iri cüssesinin altında gıcırdadı. Çaresizdim.

İlk başta dört ayaklı bir canavar olduğunu sanmışım. Yanılmışım. İki ayak üzerinde duruyordu ve bu nedense durumu daha da korkunç hale getiriyordu. Normal bir kadın hayatı için yalvarır, yaşama şansı için her şeyi yapacağına dair sözler verirdi. Yalvarışlarımın bir fark yaratmayacağını hissediyordum. Beni bırakmayacaktı. Aksine, yalvarışlarım onu daha da kışkırtacaktı. Canavar söylentileri gerçektir. Ve yatağında bir tane vardı. Akıllı olmalıydım—benden önceki kadınlardan daha akıllı.

“Ailem,” diye hırladım. Canavar hırladı ve ben irkildim. Dişlerini yüzümden sadece birkaç santim ötede şakırdattı. Tükürük parçaları yanağıma çarptı. Belki de canavar temalı erotik kitaplar okumaya ayırdığım yıllardandı ama bu ana hazır hissediyordum: Hareketsiz kaldım. Doğru olan buydu. Başını indirdi ve saniyeler sonra burnu yüzüme değdi.

“Öldü,” diye homurdandı.

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Bu mümkün olamazdı. Buna inanmayı reddettim. Yine de, şu anda hissettiğim kadar korkuyu hiç yaşamamışım. Kendim için değil, Archie için. Ağzımı açtım ve kapattım. Ağırlığı üzerime çökerken hırıltılı nefes alıyordum, umutsuzca nefes alırken

ölüm kokusu ciğerlerimi doldurdu. Tüylü pazularına yapıştım, olabildiğince sıktım.

"Seni öldürmeliyim. Ne olduğunu biliyorum." Sözleri üzerine gözlerimden yaşlar süzüldü. Küçük kardeşimin hâlâ yaşayıp yaşamadığını bilmeden ölme düşüncesi beni rahatsız etti.

"Lütfen."

Ölümü mü, gerçeği mi yoksa her ikisini birden mi dilediğimden emin değildim.

Kalçasını birden yukarı kaldırdı ve ağzım açık kaldı. Cohen'e hiç benzemiyordu. Cohen'e hiç benzemiyordu. Dehşet içinde, kalça kemiğime saplanan tek bir çıkıntı değil, iki tane olduğunu fark ettim. Beni ondan ayıran tek şey saten şortumdu. Sadece Archie için değil, onun altında sıkışıp kalmışken endişelenecek başka bir şeyim daha vardı. Pençeleri uyluğumdan, açıkta kalan karnımdan ve kolumdan yukarı doğru ilerleyerek ürpertiler bıraktı.

"Bana ait."

Buradan çıkmam gerek.

Her yere vurmaya çalıştım, yumruğum göğsüne çarptı. Hiçbir işe yaramadı. Burnunu hedef aldım ve bu sefer beni durdurdu. Eli elimi yuttu, pençeleri derime saplandı.

"Söyle bakalım, kokun kadar lezzetli misin?"

Başımı geriye attım ve odada çılgılla inleme arasında bir ses yankılandı. Onunla mantıklı bir şekilde konuşabileceğimi düşünmekte yanılmıştım. Benden uzaklaştı, dizlerinin üzerine çöktü, iki cinsel organı aramızda sallanıyordu.

"Bunları benden uzak tut—" Sözümlü bitiremeden, kalçamdaki ve uyluğumdaki tutuşunu sıkılaştırınca acıyla bağırdım. Bacaklarım sonuna kadar açılmış halde, omuzlarına kaldırıldım. Bacaklarım sırtına yaslandı. Tüyler, temas ettiğimiz yerde tenime değdi. Burnuna doğru ittim ama elimi itti ve bacaklarımın arasındaki ince kumaşı yırtarak beni çıplak ve savunmasız bıraktı.

"Hayır!" diye bağırdım, burnu kasıklarına doğru kayarken ağzını ittim. Pençeleri etimi ve kalçamı deldi.

"Bunu sen yaptın. Kokun alevi tutuşturdu. Şimdi senden başka kimse için yanmıyorum. Eğer kurtulmak istiyorsan, benim olanı tadarken sessiz

kalacaksın ya da seni sahiplenirken çığlık atacaksın.”

Okumak ve yaşamak iki farklı deneyimdi. Her zaman bir canavar tarafından alt edilmeyi istemiştim ve şu anda başka seçeneğim yoktu. Yapabileceğim tek şey itaat etmektir. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim ve ona tutundum. Gözlerimi sıkıca kapatarak kendimi başka bir yere zorladım. Burada olmak istemiyordum. Burnunu bana sürterken, bunun kötü bir rüya olduğunu hayal ettim. Dilinin içimi yalaması ve klitorisime dokunduğunda hissettiğim sarsıntı, onu sertleştirdi. Bana yaptığı şeyleri hissetmek istemiyordum.

Bu gece ölmeyeceğim.

Buradan çıkmam gerek.

Archie'yi tekrar görecek.

Dili açıkta kalan cinsel organımda gezindi ve göğsü zevkle kabardıkça vücudum ırkıldı. Alt dudağımı kanayana kadar ısırardım. Bunu istemiyordum, ama dilini anüsümünden klitorisime doğru sürüklediğinde tek yapabildiğim inlemektir. Beni tahrik ederken uyluklarımı sıktım. Kalçalarım kendiliğinden hareket etti. Hoşuma gitmemeliydi. Başka çarem olmadığı için, ona doğru genişledim. Dilini düzleştirdi ve başımı geriye attım. Ağzım sessiz bir çığlıkla açıldı, o da tekrar tekrar içime girdi. Zirveye ulaştım, orgazmım diline aktı. Durmadı. *İçeri, dışarı, içeri, dışarı, içeri, dışarı ...* Hepsini yaladı.

"Isırmamak zor. Küçük bir ısırık bile size zarar verebilir."

Gözlerim karardı ve bacağımda beyaz, yakıcı bir acı saplanınca çığlık attım. Sis dağıldığında, kesğimden etkilenmeyen bacağımdan köpek dişlerinin çekildiğini gördüm. Deliklerden kan damlıyordu. Dilinin bir hareketiyle kan kayboldu ve sonra yere düştüm. Belimden yakalayıp beni omuzuna attığında çığlık attım. Kapıyı tekmeleyerek açtı ve Archie'nin odasının önünden geçti.

"Bekle! Beni yere bırak!" Sırtına yumruklar savurdum ama yumruklarım sekip geçti. Koridorda ilerlemeye başlarken, canavar kapıdan içeri girerken arkama baktım.

İlk fark ettiğim şey ışıkların kısılmış olmasıydı. Ayaklarımla tekme attım ve sırtına yumruk attım ama kasları o kadar sertti ki yumruklar sekip geri döndü. Koridorda yürümeye başlarken hiçbir şey hissetmedi. Archie'nin kapısına doğru baktım ama kapalıydı. Arkamı dönüp bakmaya çalışırken

kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyordu. O burada olduğu için koridor çok dar geliyordu ve gözlerim yere indi.

"İstedğini aldın, şimdi beni yere bırak!" diye bağırdım.

"Sana göreceğini söyledim, seni bırakacağımı hiç söylemedim."

Ormanlar

Her adımda, koridorda mide bulandırıcı bir şapırtı sesi bizi takip ediyordu. Yerde yanıp sönen bir lamba ve mobilyaların üzerinde pençe izleri vardı. Duvarlara kan sıçramıştı ve bir mücadelenin izleri vardı. Babamın kopmuş kolunun üzerinden geçerken mide bulandırıcı bir rahatlama hissettim. Eli hala av tüfeğini sıkıca tutuyordu. Yerler kırmızıya bulanmıştı. Canavar onun kanında yürümüştü. Pek iyi bir ebeveyn olmamıştı. Duygularımı asla onaylamamış, geleceğimi benim yerime karar vermiş ve zaten dolu olan ceplerini doldurmak için beni kullanmayı planlamıştı. Ama o benim babamdı. Yatak odamdan çok uzak olmayan bir yerde cansız bedeninin yerde yattığını görmek, benim için geldiği anlamına geliyordu. Ve şimdi ölmüştü. Suçluluk duygusu beni sardı. Onun başına geldiği için ve Archie'nin başına gelmediği için şükreliyordum.

Canavar yas tutmama izin vermedi ve babam gözden kaybolana kadar izledim. Metresinden hiçbir iz yoktu, ama tıpkı onun ailemizi umursamadığı gibi, ben de onu umursamıyordum. Oturma odası göründü ve annemi aradım. Onu en son burada görmüştüm. Bana seslenmişti ve ben onu görmezden gelmiştim. Onu bulduğumda oda sallandı. Yüzünün yarısı yoktu ve görmeyen gözlerinden bakışlarımı ayıramadım. Ağzım safra ile doldu ve midemi boşaltmadan önce kustum. Vücudu, başının bulunduğu yerden sadece birkaç metre ötede paramparça olmuştu. Kusursuz oturma odası şimdi kanıyla lekelenmişti.

Bunu yapan aynı ağız benim içimdeydi.

İğrençlik ve saf dehşet beni dilsiz bıraktı. Kapıyı menteşelerinden söküp attı ve o öne doğru sendelerken kadın ortadan kayboldu. Ama biliyordum ki bu anı hayatımın geri kalanında peşimi bırakmayacaktı. Rüzgar etrafımızda esiyordu ama içimden geçen adrenalin sayesinde soğuğu neredeyse hiç

hissetmedim. Kulaklarını çekistirdim, çimdikledim ve büktüm, yumruklarımı sırtına indirdim. Faydasızdı ama yapabileceğim tek şey buydu. En kötüsünü düşünürken yanaklarımdan yaşlar süzülüyordu.

Çabuk mu yaptı?

Yoksa kardeşim mi acı çekmişti?

"Lanet olsun sana! Umarım testislerin patlar ve penislerin düşer. Eğer seni önce öldürmezsem, kim seni izliyorsa ruhuna lanet etsin ve sonsuza dek çürü. Beni öldürmek yerine yaşamama izin verdiğin için pişman olacaksın!" diye bağırdım ormana girerken.

"Bekle, içeri giremem." İçimi yeni bir panik kapladı. Eğer o gerçekse, anlatılan hikayeler de gerçektir. Beni görmezden geldi.

"Lütfen. İnsanlar içeri girer ama dışarı çıkamaz." Bunun sebebi muhtemelen canavarların kurbanlarını canlı bırakmaması olsa da, bariyerin bizi dışarıda tutması da olabilir. Canavar kıkırdadı. Gerçekten kıkırdadı.

"Bu durumun komik hiçbir yanı yok," diye tısladım.

Yine de beni görmezden geldi. Görünmez bir duvara çarpıp onu ittiğimizde etrafım bulanıklaştı. Midem bulandı ama o hiçbir şey olmamış gibi devam etti.

"Oğlan, o küçük çocuğu sen mi öldürdün? Benim odamın yanındaki odadaydı," diye fısıldadım. Rüzgar saçlarımı savurdu ama kurt gibi kulaklarıyla beni duyduğunu biliyordum.

"Lütfen," diye yalvardım. Canavar homurdandı.

"Bana karışmadıkları sürece çocuk öldürmem." Onun gücenip gücenmediği umurumda değildi. Ailemi öldürdü.

"Peki, öyle mi?" Cevabını beklerken nefesimi tuttum. Başını salladığında, bunu yanımda hissettim. Büyük, tüylü kafası bir kez sallandı. Rahatlamanın hıçkırığı bedenimi sarstı ve göğsümdeki ağırlık kalkarken gözyaşlarım boğazıma düğümlendi. Anne babama yaptıklarını görünce, hayatta kalmasının imkansız olduğuna emindim.

Archie hayattaydı.

"Onu orada yalnız bırakamam. Eğer sen—"

"Benden seni serbest bırakmam için yalvaracağın kısım burası mı?" diye hırladı canavar. Sorusu neredeyse insana özgüydü. Bu noktaya kadar verdiği cevaplar kısa ve kopuk, birbirine bağlanmış gibiydi.

Elbette senden uzaklaşmak istiyorum.

“Hayır. Sadece iyi olduğundan emin olmak istiyorum. Eğer beni rahat bırakabilirseniz—” Sözlerime hırslı bir şekilde karşılık verdi.

“Ben aptal değilim. Geri dönmeyeceğiz.”

Beni paramparça edebilecek canavarı korkutmaktan korkmalıyım. Ama Archie'nin hayatta olduğunu öğrendikten sonra hissettiğim tek şey öfkeydi. Anne babamız ölmüştü ve ben onu terk ediyordum. Kaçırıldığımı anlamayacaktı. Uyandığında hiçbir çocuğun görmemesi gereken bir şeyle karşılaşacaktı. Beni çağırdığını düşündükçe gözlerim yaşlarla doldu. Travma geçirmiş ve yalnız kalacaktı. Ve ben de hayatında ona bakmayan bir başka kişi olacaktım.

“Bırak beni. Nişanlığının öteki dünyayla bağlantıları var. Olanları öğrenince herkes bunun paranormal alemde olduğunu anlayacak. Benim peşimden gelecek. Seni cezalandıracak,” diye tehdit ettim. Yalan söylüyordum ama eğer Cohen'in ailesinin öteki dünyayla bağlantıları varsa, belki bu onu korkuturdu.

“Hayır.” Tek kelimeydi, başka bir şey duymadım. Hiçbir şeyden korkmuyordu. Canavar kafasını geriye atıp kahkaha atarken, dayanamadım.

Ondan bir an önce uzaklaşmam lazım.

Onun da bir zayıf noktası olmalı.

Ve onu bulacağım.

Tırnaklarımı tırmaladım, kopardım ve saçlarını yoldum. Boynuna tırnaklarımı batırarak sonunda ondan bir tepki aldım. Çığlık attı. Tutuşu gevşedi ve ben de yuvarlanarak yere düştüm. Koşmaya başladım ve ona dönüp bakmaya bile tenezzül etmedim. Peşimden gelecekti. Beş adım bile atmadan önümde simsiyah bir kürk belirdi. Yüzümü karnına çarparak yere serdim ve sendelediğimde beni yakaladı. Eğilirken kollarında titredim. Kanlı kürkü keçeleşmiş ve sertti, kuruduğu yerlerde koyu renkli lekeler vardı. Bir canavarın yüzüne bakarken burnuma bakır kokusu çarptı.

“Şanslısın ki seni besledim, yoksa seni avlardım.”

Uyarı açık ve netti, titredim. Onun neler yapabileceğini görmüştüm. Bu kelime kitap camiasında çok kullanılır. Ama hayatımın tehlikede olduğunu bilmek gerçekten çok korkutucuydu.

Onun tarafından avlanmak istemiyorum.

"Onu bırakamam. Anlamıyorsunuz. O benim küçük kardeşim," diye yalvardım.

Gözlerinde bir anlık anlayış belirdi.

"Efsaneler ve hikayeler gerçeklerden doğar. Ormana sadece bakire kızlar gönderilirdi. Ve ben bakire değilim."

Yere fırlatıldığımda bedenim geriye savruldu. Beni ters çevirip yüzüstü çimenlere serdiğinde çığlık attım. Devasa bir pençe boynumu kavradı. Çırpınmalarım, üzerime bastıran büyük ve ağır bedeni tarafından engellendi.

"Ne dedin?" Çenesi kulağımın dibinde şakladı. Çok korkmuştum. Tek bir ısırıkta ölebilirdim.

"Bakire değilim."

Başını geriye atıp uludu. Ağaçlar sarsıldı, kuşlar etrafa dağıldı. Canavar ya da insan, hepsi aynıydı; kadınların saf olmaması söz konusu olduğunda dramatik davranıyorlardı. Hak sahibi olma duygusu türler arasında ayırım yapmıyordu. Hayatın en büyük hayal kırıklıklarından biriydi.

Sanki buna hakları varmış gibi. Sanki beni sahiplenme hakkı varmış gibi. Burnunu sırtıma bastırmış, alnını başıma gömmüştü. Ormandaki tek ses onun ağır nefes alışverişiydi.

"Bu aptal efsanenin var olma sebebi benim. Ormanda hiçbir büyü yok, gelip kemiklerinizi toz haline getirecek kara bir fırtına da yok. Ben insanların korktuğu kâbusum. Kapılarını kilitleyip kızlarını saklamalarının sebebi benim."

"Ben—"

"Sessizlik! Saf kalacaksınız!" diye kükredi.

Ona hiçbir şey yapmak zorunda olmadığımı söyleme isteği dilimin ucundaydı. Ama hayatta kalmak öncelikliydi—Archie'ye geri dönmeliydim. Şortumun kalan kısmı düşerken keskin bir yırtılma sesi havayı kesti. Göğsümde bir panik dalgası yükseldi, gerçekle yüzleştim: artık mesele hayatta kalmak değildi.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen? Çekil!" diye çığlık attım. Sıcak nefesi açıkta kalan sırtıma çarptı. Serbest eliyle kalçamı kavradığında direndim. Bir darbe indirmeye çalışarak ayaklarımı geriye doğru savurdum, ama dizleri onları yere sabitledi.

Üzerime çıkarken "Bana ait olanı sahipleniyorsun," diye hırladı.

"Ben kimseye ait değilim!" diye bağırdım, boynumdaki elden kurtulmak için inleyerek çabaladım.

"Bana ait olanı verdin. Bu çukur benim. Sen. Benimsin."

Uzun zamandır kimseyle birlikte olmadım.

Bu olamaz.

Yere pençelerimle tırmanırken tırnaklarımın altında toprak birikti. Kalçalarımı ve uyluklarımı ani hareketlerle oynattım. Kıvrılarak, dönerek, kurtulmak için elimden gelen her şeyi yaptım.

"Hayır, hayır, hayır," diye hırıltılı bir sesle konuştum. Pençeleriyle yanaklarımı ayırdı ve beni batırdıkça hareketsiz kaldım. Islak uçlarından birinin cinsel organıma bastırıldığını hissettiğimde inledim.

"Siktir git!" Beni mızrakla deldi.

Vücudum bu müdahaleyle kasılırken gözlerim geriye doğru döndü. Hiçbir erkeğin ulaşamadığı yerlere vurduğunda çenem düştü. Beni olabildiğince ve daha da genişletirken yüzümü toprağa sürdüm. Geri çekildiğinde inledim, ancak sonra o kadar sert bir şekilde bana çarptı ki vücudum öne doğru fırladı, ama ağırlığı beni aşağıda tuttuğu için gidecek yerim yoktu. Yuvarlak ve sert bir şey bana bastırdı. Islaklık uyluklarımdan aşağı sızdı.

Gözlerimin önünden hızla geçen darbeler. Eğilirken kürk sırtıma değdi. Dışleri omzumu, sırtımı ve boynumu delirken acı içinde bağırdım. Her ısırık, kalın iğnelerin tekrar tekrar saplanması gibiydi. Kan aktı ve incecik atletimi ıslattı.

"Beni kabul edeceksin. Duvarlarını boyarken her santimini, herkesin senin benim olduğunu bilmesini sağlayacağım. Kabul edeceksin ve 'Evet, kralım' diyeceksin." Başımı salladım ve çenesini öylesine kapattı ki, yüzüme bir hava akımı çarptı.

"Yoksa ailenizin geri kalanını da ortadan kaldırmak zorunda kalacağım."

Sözleri karşısında bedenim gevşedi. Benden çıkıp tekrar tekrar içime saplandığında acı ve öfkeyle çığlık attım. Kalçalarının her itişinde şişkinlik bana çarpıyordu. Derinlere doğru ilerlerken tükürük dudaklarımdan ve çenemden aşağı aktı. *Yapabileceğim tek şey buna katlanmaktır.* Testislerinin bana çarpma sesi ormanda yankılandı. Karnımın alt kısmında zevk birikmeye başladı ve bedenimin bu tepkisinden nefret ettim. Boşalırken onu sıkıca kavradım.

"Aynen öyle. İyi bir küçük fahişe gibi sikimi sık."

Utanç ve suçluluk duygusu bedenimi sardı, vücudum onun etrafında kasıldı. Ama o durmadı. Kasılmalarım sırasında bana sertçe çarptı. Kükreyerek, hırlayarak, hırıldayarak, bedenim onun altında ileri geri kayarken beni kovaladı.

"Düğümümü al," diye nefes nefese söyledi ve bir, iki, üç kez ileri geri itti ve ne yaptığını anladım. *Şişkinliği içeri itmeye çalışıyordu.* Sonunda kısa bir süreliğine içeri soktuğunda inledi. Sonra benden çıktı. Vajinamdan sıcaklık damladı. Boynumu bıraktı ve ardı ardına sıçramalar sırtıma çarptı. Acıtacağını düşünerek gerildim, ama sıcaklık kesiklerime değdiğinde rahatladım. Rahatlatıcıydı ve tanrılara şükretmeden önce, korkunç bir pençe ayak bileğimi yakaladı.

Bu sefer ormanın derinliklerine doğru sürüklenirken direnmedim.

Tavşan

Gözümü ne kadar kırpsam da dünyam karanlıktı. Başım zonluyordu ve doğrulduğumda etrafımdaki her şey gözümün önüne seriliyordu. Sırtıma küçük çakıl taşları, tenime ise yırtık pırtık kumaş parçaları yapışmıştı. Damlayan su sesiyle dünya dönmeyi durdurdu. Küf ve paslı demirin ağır bir kokusu vardı.

Damla.

Düşürmek.

Damla.

Düşürmek.

Damla.

Ellerimi yere indirip etrafı yokladım. Parmaklarım taş zemine kazınmış çizgileri takip etti. İleri doğru sürünerek ilerlerken dizlerimi sıyırıp acı içinde inledim. Bir şeye çarptığımda elimi onun etrafına sardım. Soğuk ve uzun. *Parmaklıklar.* Bir hücredeydim.

Artık tüm klişeleri kullanıyor:

Adam kaçırma.

Travma.

Ve şimdi de hapis cezası.

Damla.

Düşürmek.

Damla.

Düşürmek.

Artık yalnızdım ve etrafta canavar yoktu, kendimi güvende hissettim. Bir anlığına. Sonra yerini umutsuzluğa bıraktı. Ve aklımı rahatlatacak bir bıçak da yoktu. Karanlığa bakarak manyakça güldüm. Gerçekle yüzleşmek zorundaydım. Tuzağa düşmüştüm, kaçmanın hiçbir yolu yoktu. Bir şekilde

kurtulsam bile, fazla uzağa gidemezdin. Atletik değildim, hayatımı kurtarmak için bile koşamazdım ve nerede olduğum hakkında hiçbir fikrim yoktu. Uzaktan bir gıcırdama sesi geldi, canavarın geldiğini haber verdi. Ayak sesleri yaklaştıkça topuklarımin üzerine geri çökerken parmaklarım titredi. İçgüdülerim saklanacak bir yer bulmamı haykırıyordu ama hareket edemiyordum. Soluk bir ışık yaklaştı ve her yaklaşan adımla nabzım hızlandı.

Bir canavar el fenerini nasıl tutar?

"Evet. Aklımı kaybettim."

Bir başka gıcırta yankılandı, ardından metalin çarpma sesi geldi. Işık topu nihayet yeterince yaklaştığında donakaldım, ama korkudan değil. Bakışlarımin eline, ön kolundaki damarlara ve derisine kazınmış koyu dövmelele kilitlendi. Bunları fark etmemeliydim ama kendimi tutamadım. Ve orada durmadım. Boynunda siyah bir kurt ve neredeyse saydam, delici gri gözler. Dudakları dolgun, başı tıraşlı, saçlarımin yerini dövmelele almıştı. Geniş bir vücut yapısına sahipti ve benden çok daha uzundu.

İnsan .

Sadece bu da değil.

Bu adam iyi durumdaydı.

Karanlık romantizm güzel.

Kendimi zincirleyeceğim, sorun yok, pek bir şey değişmem.

Düşüncelerim gerçeklikten kopmuştu. Bu adam bana yardım edebilirdi. Bakışları hücreyi taradıktan sonra bana indi.

"Bir mi?" Başını yana eğdi, hareketleri rahatsız edici derecede hayvansıydı.

"Ne?" diye hırıltılı bir sesle sordum, boğazım kurumuş ve tahriş olmuştu.

"Sadece birini mi geri getirdi?" Sesi kayıtsızdı, sanki benim kaçırılmamdan bahsetmiyormuşuz gibi.

"E-eyet. Sadece ben." Bu konuşmanın nereye doğru gittiğini düşününce midem kasıldı ve sesim titredi.

"Zavallı şey." Sesi hiç de empatik gelmiyordu.

"Bana yardımcı olabilir misiniz?" Sesim titriyordu.

"Yükü omuzlayacak daha çok kişi olunca işler kolaylaşıyor. Onun her ihtiyacını karşılamak ve sapıkça isteklerini yerine getirmek zorunda kalacaksın." Yalvarışımı tamamen görmezden geldi, bir şeyler ters gidiyordu. Yüz ifadeleri sözleriyle uyuşmuyordu. Sanki canavarın beni kullanma

düşüncesi onu heyecanlandırıyordu. Çömelerek eğildi ve bir hayvan gibi havayı kokladı.

Ne yapıyor o?

Belki o da bir canavardır.

“Söyle bakalım, Darius seninle birlikte oldu mu?” Yüzünde kurt gibi bir gülümseme belirdi. İçimde bir his kabardı ama onu görmezden geldim. Bu durum gibi, yanılttı ve saniye saniye daha da kötüleşiyordu. Başımı salladım ve yavaşça geri çekildim.

“Ah, ah. Bana yalan söyleme.”

Bu da ne demek?

“Bana yardım etmeyeceksen, defolup gidebilirsin,” diye tısladım.

“Kokuyu alabiliyorum. Menisinin baş döndürücü kokusu.” Beni yine görmezden geliyordu.

“Hastasın.” Parmaklarını parmaklıkların arasından uzattı ve ben de kenara çekildim. Parmakları açıkta kalan tenimin üzerinde havada dans etti. Işık, ısırık izlerini aydınlattı.

“Henüz hiçbir şey yapmadım bile,” diye mırıldandı.

Burada mantık işe yaramayacaktı. Bu adam aklı başında değildi.

“Neredeyim? Darius benden ne istiyor?” Biri beni evcil hayvan gibi kullanmak isteyen bir canavardı, diğeri ise bunu duymak isteyen bir adam. Cevap vermeyince tekrar denedim.

“Lütfen. Burada olmak istemiyorum.” Adamın kaşları çatıldı ve gözleri yumuşadı. Eli arkasında kayboldu. Anahtarların şıkırtısı duyuldu ve sonra bir kilidin yanında durakladığında ona bakakaldım. Anlayarak, o kilidi iterken ben de tuttum. Tık sesiyle boğazım kurudu. Hücre kapısı açıldı. Zinciri çekince yere düştü. Adam parmaklıkları itti ve kapı gıcırdadı.

Mantıklı değildi ama önemli de değildi. Titrek ayaklarım üzerinde dururken umutlarım yükseldi. Bir anda karşımda belirdi. Yerimi doldurdu ve yolumu kesti. Boynumu gerdim, şimşeği andıran o gözler tüylerimi diken diken etti. Bir adım geri çekildi, o da aynısını yaptı.

Artık bir adamla aynı hücredeydim.

“Teşekkür ederim,” diye hırıltılı bir sesle karşılık verdim, o yeni bulduğum umudu bırakmayı reddederek.

“Ah, Bunny, ben sana yardım etmek için burada değilim.”

"Benim adım Bunny değil, Eloise."

Çünkü asıl üzülmem gereken şey bu.

"Neden olmasın?" diye sızlandım, asıl soruna odaklanmaya çalışarak.

"İstemiyorum." Bir kez daha, teselli edici tonu söylediği sözlerle çatışıyordu. Ben geri çekilirken feneri duvara bıraktı. Gözümü kııptım ve gömleği kayboldu. Yüzü bir anda insandan gümüş kurda ve tekrar insana dönüştü.

Yanılmışım. O bir erkek değildi.

"Sen nesen?" Onu uzak tutabileceğim düşüncesiyle ellerimi kaldırdım.

"Ben senin için yeterince insan değil miyim?" Parmağını kolumda gezdirdi ama pençeler hissettim.

"Sen insan değilsin—"

"Canavar. Yetenekli bir canavar. Görmeni istediğimi görüyorsun." Bana doğru uzandı ve kaçmak için can atarken geriye doğru sendeledim. Düşerken havayı yakalamaya çalıştım, ta ki kalın bir kol belime dolanıp beni kendine çekene kadar.

"Aynı rahimde büyüdü. Onun olan benim de."

Eğer gerçek benliğini güzelleştiriyorsa, bu mantıklı olurdu.

"Ama bu perilerin yaptığı bir şey değil mi?" diye fısıldadım.

"Sence de sadece onun senin içine girmiş olması haksızlık değil mi?" Tırnaklarını dövme başının üzerinde gezdirdi.

Eminim yüzüm tiksintiyle buruşmuştu, ama o haksızlığa uğradığına çok odaklanmıştı. Onunla mantık kullanarak konuşamıyordum; burada hiçbir şeyin anlamı yoktu. Kitap bilgisine göre, kurt adama benzese de bir peri olmalıydı. Ama insan formu yoktu. Karşımdaki adam bir illüzyondur, bu yüzden dolunay muhtemelen onu etkilememiştir.

"Hayır, hayır, hayır," diye hırıltılı bir sesle karşılık verdim. Dudaklarını baştan çıkarıcı bir şekilde ısırdı ve gözleri omzuma kayd. Omzuma dokundu ve acıdan irkildim.

"Bunun hakkında ne hissedeceğimi bilmiyorum. O kadar aceleliydi ki, geri bile dönmedi. Seni birlikte götürebilirdik ama benden ayrı tadına baktı. Ama mesele bu değil, değil mi? Bir lokma bile almadı. Bunun anlamı ne olabilir? Ne demek istiyorsun?" Bu noktada benimle konuşmuyordu bile, ama bu

konuşmanın bir parçası olmam gerekiyordu. Ona yumruk atmayı ne kadar istesem de, hiçbir işe yaramayacaktı.

Bir canavara karşı ne yapabilirdim ki?

"Ben özel miyim?" Dikkatini birden bana verdi.

"Olmak istiyor musun?" Sözleri ortamı daha da gerginleştirdi.

"Eğer öyle değilsem ne demek istiyorum?" diye fısıldadım. Bakışları dudaklarıma indi.

"Öğle yemeği."

Tereddüt ettim.

"Bunu görmezden gelemem," diye homurdandı, göğsü benimkine sürtünerek inip kalkıyordu. Bizi yere indirdi, beni sırt üstü, kendisini de dizlerinin üzerine itti.

"Dur." Bu kelime dudaklarımda bir dua gibiydi.

"Delğin sızdırıyor," diye mırıldandı. Bacaklarımı araladım, onu durdurmakta tıpkı kardeşini durdurmakta olduğu gibi çaresizdim. Kalçalarımından çekince göğsüm yükseldi ve başı bacaklarımdan arasına girdi. Sıcak dilini iç bacağıma doğru sürüklerken vücudum seğirdi.

Acaba az önce yaptığı şeyi mi yaladı?

Sanki aklımı okumuş gibi, bunu tekrar yaparken gözleri bana dikildi. Su yüzüne çıktığında dilini dışarı çıkardı, Darius'un menisi parıldıyordu.

Tanrım.

"Bunu neden yaptığını bilmiyorum ama bir daha yapmayacaksın." Beni kendine doğru çekti, bedenim yerden kalktı. Yaptığı şey karşısında o kadar şok olmuşum ki, dilini yaralarımın üzerinde gezdirinceye kadar ne demek istediğini anlamadım. Yanaklarım kıpkırmızı oldu.

Bu yanlıştı.

Ama ah, karanlık romantizm kalbim nasıl da mest oldu.

Tanrılar

Sırtıma doğru alçak bir hırıltı yankılandı. Bir sonraki an, beni yere bıraktı. Kalçam yere çarptı ve çığlık attım. Ona doğru baktığımda, sertleşmiş cinsel organı üzerimdeydi. Bu bana şok etkisi yaratıyordu. Adam değil, duygularım. Bir saniye önce kızarıyordum, bir saniye sonra da olanları mantıklı bir şekilde açıklamaya çalışıyordum.

"Lütfen," diye fısıldadım.

"Şşş, Tavşanım. Seni yiyip bitirmeyeceğim. Daha iyisini yapacağım. Abim kaba davrandığı yerlerde öpeceğim, zorladığı yerlerde ise bana izin vereceksin. Benimle farklı olacak. Onunla hiçbir kontrolün yoktu, ama ben sana biraz kontrol vereceğim," diye söz verdi. Sözleri gerçek olamayacak kadar tatlıydı.

"Yalan," diye fısıldadım. Pençesi göğsümdeki ısırık izinin üzerinden geçti.

"Benimle ilgili birkaç seçeneğiniz var."

"Bu kontrol değil. Benden özgürmüşüm gibi davranmamı istiyorsun." Bacağımı yakaladı ve istediği yere yerleştirdi.

"Akıl sağlığı yerinde olanlar arasında yaşamaktansa delirmek daha iyi değil mi?"

Sözleri üzerine hıçkırı hıçkırı ağladım.

"Onun seni ele geçirme şeklini beğendin mi?" Sertleşmiş penisini bacaklarımın arasına doğru itti.

"Elbette yapmadım."

"İyi hissettirdi mi? Orgazm oldun mu?" Cevap vermeyi reddederek dişlerimi sıktım. Geri çekildi ve kalçalarını yukarı doğru itti. "Onunla dövüşmekten zevk almadığından emin misin? Gerçekten hoşlanmadın mı? Yoksa hoşuna gittiği için mi nefret ettin?"

"Hayır, yapmadım. Ben..." Sözüm yarıda kesildi, tam o sırada vajinama doğru itildiğini hissettim. Göğsüm hızla inip kalkıyordu.

“Madem bundan hoşlanıyorsun, şimdi rol mü yapıyorsun?” Gözleri dolgun göğüslerime indi.

“Seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum.” Sözleri yabancıydı, büyüğü işe yarıyordu. Kıkırdadı.

“Ne istediğinden emin değilim. Bak, tahrik olduğunu hissediyorum. Kendine yalan söyleyebilirsin ama biliyorum ki beni istiyorsun. Benimle birlikte olmak istiyorsun.”

“Bu doğru değil.” Yalanın tadını dilimde hissettim ve vücudum, bir nebze de olsa kontrolü ele geçirebilme düşüncesiyle titredi. Bir yol ayrımındaydım; ya buna karşı savaşımaya devam edecektim ya da başa çıkmama yardımcı olacak bir fanteziye kendimi kaptıracaktım.

“Sadece fahişeler bir gecede birden fazla erkekle birlikte olur, ben de seni kendime ait yapacağım.” Canavarın dili dişlerinin üzerinden kaydı.

Ya yenileceksin ya da bundan zevk alacaksın.

“Ben...” Boğazım kurudu, tercihim dile getirmekten kaçındım.

“Söyle. O güzel dudaklarını kıpırdat ve beni ne kadar çok istediğini söyle bana,” diye hırladı.

Hem zevk hem de kontrol istiyordum.

“Adın ne?” Kalçaları hareket etmeyi bıraktı. Sorum onu hazırlıksız yakaladı.

“Ryder.”

“Seni görmek istiyorum. Gerçek seni.” Gri gözler bana dik dik baktı.

“Bunlar benim gerçek gözlerim. Artık sadece kardeşimin bildiği şeyi biliyorsun. Sanırım soruyu cevapladın.” Kalçasını geriye çekti ve ben de kalçamdaki eline bastırdım.

“Hayır, bekle, ben—ah!” diye inledim, o yavaşça içime girerken. Ucu sıcaklığıma saplandı ve sonra geri çekildi. Sadece tekrar yapmak için, acıyan vajinamı gererek beni daha çok besledi. Dövmeli kollarını tırmaladım ama deri yerine kürk hissettim. Bir avuç dolusu kürk yakalayıp olabildiğince sertçe çektim. Bir hırıltıyla bacağımı göğsünden beline indirdi, böylece eli uyluğumun üzerinden geçebilsin ve beni göğsüne çekti. Beni yeni bir açıdan doldurarak derine doğru sertçe girdi. Her şeyi almaya zorlarken kollarımı boynuna doladım. Sıkıca tutunarak tırnaklarımı sırtına sapladım ve

parmaklarımın arasında beyaz kürkü fark ettim. Kardeşinin aksine, Ryder beyaz bir kurttu.

"Kahretsin. Beni işaretle, Tavşanım. Söyle bana, seni mahvetmemi istiyor musun?" diye inledi. Pençeleri etime saplandı, beni yavaş ve sert bir şekilde becerdi. Vücutlarımızın birbirine çarpma sesleri yankılanırken ben de gerildim. Zaten oradaydım. Beni sıkıca tutuyordu, bu yüzden her itişte gidecek yerim yoktu. Birbirimizin gözlerine bakarken ağzım açık kaldı.

"Şu anda bana baktığın gibi ona da baktın mı?" diye nefes nefese sordu.

"Ah," diye inledim.

"Peki ya onun penisleri? İkisini birden mi aldın? Yoksa o senin iki deliğini de mi doldurdu?" Kıskaçtı.

"Hayır, ben—" Boşta kalan eliyle ağzımı kapatarak sözümü kesti. Uç kısmına kadar geri çekildi, durakladıktan sonra onu kasıklarımına sürttü.

"Bize aynı anda seni de sahiplenmemizi istediğini söyle," diye hırladı. Sesim eline karşı boğuk çıktı. Beni acı verici derecede yavaş bir tempoyla deldi. Bana dik dik bakarken başımı salladım. Yüzümü inceledi, içime girip çıkarken her küçük ayrıntıyı gözden geçirdi. Boğazından hırıltılı bir ses çıkararak yaklaştı.

"Ne dedin? Seni duyamıyorum," diye takıldı.

"Senin penis almaktan hoşlandığını sanıyordum?" diye kısık bir homurtu geldi karanlıktan. Ryder'in güçlü kalçalarının bir başka itişiyile bedenim hareket ederken bakışlarım odanın içinde gezindi. Darius buradaydı ama onu göremiyordum.

Ryder, "Sessiz kalacaksan, sessiz kalmalıydın," diye azarladı.

"Amı senin için ıslakken sertleşiyor. Yalan söylüyor," diye tükürdü. Sözlerine irkildim ama hakkımda böyle konuşmasından nefret ettim. Darius'a defolup gitmesini söylemek istedim ama bunun yerine inledim, çünkü kardeşi hızlandı. Şişkinliği açıklığıma çarptı.

Tanrım. O da mı?

O şey benim sonum olacak.

"Sanırım onu paylaşma düşüncesiyle penisleriniz hopladı. Benim için ıslanması sizi sinirlendiriyor mu?" Kardeşini alay ederken güzel, yapmacık yüzü bulanıklaştı.

"O masum değildi. Benim olan şeye burnunu sokmayı bırak," diye homurdandı Darius.

Orgazmım yeniden yükseliyordu ve o beni becerirken onlar sanki normal bir şeymiş gibi konuşuyorlardı. Oysa normal değildi. Üzülmek yerine, kalın, şişman penisinin beni doldurmasıyla göğüslerimin nasıl sallandığına odaklanmıştım. Şimdi o noktayı vuruyordu ama yeterli değildi.

“Mm,” diye inledim, kelimelerim boğuk çıkıyordu. Ne istediğimi biliyordu. Beni o kadar sert, o kadar derinden becerdi ki, gözümün önünde yıldızlar uçuştı.

“Hep paylaştık. Kahretsin, sikimi ne kadar sıkı sıkıdığını bir hissetmelisin.” Uyarıcı bir hırıltı ve ağır ayak sesleri yankılandı. Gözlerimi yuvarlama isteğine karşı koyarak, Ryder'ın gri gözlerine baktım.

Çok yaklaştım.

Tam orada.

“Bak, seni nasıl da görmezden geliyor. Söyle bakalım kardeşim. Sence orgazm olunca kimin adını söyleyecek?” diye alaycı bir şekilde sordu.

Elini çekip kalçalarımın yakaladı ve bir patlama sesiyle benden çıktı. Beni havada ters çevirip yüzüstü yatırdığında, kollarım havada sallanırken orgazmım kayboldu. Vajinamı kendi zevki için kullanarak beni deldi. Gözlerim, meşalenin ışığına doğru adım atan canavara kilitlendi. Her şeyim kasıldı ve boşalırken Ryder'ın adını haykırdım. Bakışlarım aşağıya, kıllı göğsüne kaydı ve karnına değen sıızan uçlarda durdu.

“Hayır,” diye hırıltılı bir sesle karşılık verdim, vücudum şiddetli bir şekilde kasıldı.

“Bana ait olanı benden mi esirgiyorsun? Kardeşimin aksine, ben sormam.” Canavar beni yine kendi malı diye çağırdı. Sanki sahip olduğu bir oyuncak gibi. Ryder beni becermeyi bırakmamıştı ve Darius'un da katılmasını beklediğini hissediyordum. Eli uzanıp klitorisime şiddetli daireler çizerek süründüğünde kıvrandım.

“Darius'un aksine, paylaşmayı biliyorum,” diye mırıldandı Ryder. Beni sırtım onun ön tarafına yaslanana kadar dikleştirdi, Darius'un bir ucu Ryder'ın parmaklarına değdi. Kaygan sıvımı penisinin üstüne yaydı. Kaçamayacağımı bilerek umutsuzca inledim. Yorgun bir halde, içeri girip çıkarken, vajinamı kardeşimle paylaşışını izledim.

“Nazik ol. Onu mahvetmek istemiyoruz,” diye yatıştırdı Ryder, içimde hareketsiz kalırken. Darius yaklaştıkça tüylü göğsüne hafifçe bastırdım.

"Çok fazla," diye bağırdım.

"Horozumu al ve benim için ağla, küçük ceylan," diye inledi Darius daha derine doğru iterken. Ve sonra Ryder hareket etti. Sırayla devam ettiler; biri geri çekildiğinde diğeri daha da ileri kaydı.

"Çok sıkı," diye tısladı Ryder.

"Boşalacak mısın, kardeşim?" Bu neredeyse Darius'un kahkahası gibiydi.

"Siktir git. O benden menimi istiyor. Eminim ikimizi de sonuna kadar sömürecek," diye küfretti Ryder. Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim ama sertleşti ve beni kendine daha da yaklaştırdı.

"Bunu isterdin, değil mi Doe? Aldatıcı. Masum görünüyor ama bak nasıl da açgözlülükle penislerimizi sıkıyor." Ona nereye gidebileceğini söylemeden hemen önce Darius eğildi ve boynumu yaladı.

"Onu becer, Darius. Birlikte boşalalım," diye nefes nefese söyledi Ryder. Darius homurdandı ama dediğini yaptı. İkisi de beni kavrayıp, büküp, okşayarak kullandılar. İkisi birden beni becerirken çığlık attım. Darius'a pençelerimi geçirene kadar aldılar ve aldılar. Kendimi bu deliliğe bırakarak boşaldım.

"Ah, kahretsin! Geliyor," diye inledi Ryder, kalçalarındaki tutuşunu sıkılaştırırken.

"Benim için boşal, onun küçük vajinasını doldur," diye inledi Darius.

Ryder, coşku peşinde koşarak içime girdi. Son bir hamleyle, düğümü bana çarptı, beni doldururken durdu. Daha fazla dolamayacağımı düşündüğüm anda, Ryder geri çekildi ve Darius şişkinliğini ıslak, acıyan deliğime soktu. Ben onların zevki için bir oyuncaktan başka bir şey değildim ve buna bayılıyordum. Uzun, ıslak bir dil boynumdan ağzıma doğru kaydı.

"Şimdi seni çiftleştireceğim," diye homurdandı, elleri kardeşlerinin yerini alırken.

"Lütfen," diye nefes nefese kaldım. Beni sert ve hızlı bir şekilde becerdi, düğümünü benden çekip tekrar içeri soktu. Hem acıttı hem de iyi hissettirdi.

Tanrım, çok yaklaştım, inanılmaz derecede yaklaştım .

"Sen bizim meni fahişemizsin," diye fısıldadı Ryder kulağıma. *Birkaç tane daha ve hayatımda hiç olmadığı kadar sert boşalacağım.*

"Senden nefret ediyorum," diye tısladım.

"Bunu duymam lazım," diye homurdandı Darius, hareketlerini yavaşlatırken.

"Hayır, hayır, bekle. İçime boşal. Beni doldur ve bana lanet olasıca arzuladığım ama itiraf etmekten nefret ettiğim her şeyi ver," diye tükürdüm.

"Küfür etmesini seviyorum. Benim güzel fahişem için ne kadar da pis sözler bunlar," diye kıkırdadı Ryder. *Kahkahalarla güldü resmen.*

Onu görmezden gelerek, Darius düğümüyle beni becerdi. Tekrar tekrar. Hızlanarak beni gittikçe daha da yaklaştırdı. Ryder'in elleri, beni kardeşi için kafese kapatırken üzerimde dolaşıyordu. Darius dibe vurdu ve boşalırken köpek dişleri omzuma derinlemesine saplandı. Düğümü genişledi ve gözlerimin önünde yıldızlar dans etti. İçime boşalırken zevk ve acının karışımından çılgılık attım. *Çok doluydu!* Bacaklarımdan aşağı aktı.

"İşte şimdi işi batırdın," diye kıkırdadı Ryder, ben öne doğru yığılırken. Köpek dişleri etimden çekildi ve pürüzlü dili yaranın üzerinden geçti.

"Defol git," diye tısladı Darius, ardından yüzümü okşadı.

"Ne?" diye sordum, sesim kısılmıştı ve vücudum titriyordu.

"Şimdi burada mahsur kalacaksın," diye güldü Ryder.

"Sıkıştın mı?" diye hırıltılı bir sesle sordum.

Ryder kulağıma fısıldadı: "Düğümü çözülene kadar senin içinde olacak."

Kral

Boynumda bir sıcaklık hissettim ve omurgamdan aşağıya bir ürperti indi. Islaklık aşağı doğru yayıldı ve bir dil köprücük kemiğimin üzerinden kayarken geriye doğru kıvrıldım. Ryder, Darius'un bıraktığı ısırik izine dokundu ve boğazından kısık bir inilti yükseldi. Buna karşılık bir başkası da homurdanarak bir ses çıkardı ve bana yöneltilmemiş olsa da, bu beni rahatlatmıştı. Ryder'a bakarken, derideki izlere dokunurken inledim. Darius kalçasını hareket ettirdi ve içimde hâlâ nabız gibi atarken inledi. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim, ama hoşuma gitmediğini söylesem yalan olurdu.

Tanrım, bu düpedüz bir yalandı. Beğenmedim. Bayıldım.

"Sönüyor mu?" Sesim farklıydı, arzu ve memnuniyetle doluydu.

"Ona zarar veremem ama sen verebilirsin?" diye homurdandı Darius. Beni yine görmezden geliyorlardı ve bu durum can sıkıcı olmaya başlamıştı. Ryder taktik değiştirirken mırıldanarak yaralarımı yalamaya başladı. Kalçalarımı bu hisle sürtünerek vücudum kendi kendine hareket etti. *Neden bu kadar hassasım?* Darius'tan kalkıp kurtulmaya çalıştım ama düğümü beni sıkıştırdığı için acı vücudumu deldi. İnleyerek tekrar aşağı çekildim. Canavar memnuniyetle homurdandı. Bundan nefret ediyordum, çünkü bundan hoşlanıyordum. Suçluluk duygusu beni öfkeliyordu.

"Çok ilgili, hoşuma gitti." Ryder'ın dudakları tenime değerek fısıldadı.

"Ah, benimle mi konuşuyorsun?" diye çıktım, kurdun arkasına saklandığı insan yüzüne dik dik bakarak. Dikkatini kardeşine çevirdi ve ısırığı tekrar yalamaya başladı. Bu beni bir şekilde itaatkar hale getirdi, bu da beni daha da sinirlendirdi. *Ve yine beni görmezden gelmeye başladı.*

"Elbette öyle. O benim ve ben onun amını dolduruyorum," diye homurdandı Darius sahiplenici bir şekilde.

"Ben kimseye ait değilim," diye hırıldadım ve yumruğumu Ryder'in omzuna indirdim.

Ryder, kardeşinin sözlerinden etkilenmeden, "Onu ısırma hakkına sahip olan tek kişi sen değilsin," diye mırıldandı.

"Başka hiç kimse onu işaretleyemeyecek," diye uyardı Darius arkamdan.

İşte iki canavarın arasındayım, sanki bir et parçasıymış gibi benim için kavga ediyorlar. Hem de beni tamamen görmezden geliyorlar .

"Burada yokmuşum gibi hakkımda konuşulmasından hoşlanmıyorum," diye alay ettim. Yine de, beni duymuş olsalar bile belli etmediler. *Sanki eneden yukarısı grnmezmişim gibi.* Ryder başını salladı ve bana sürtünerek bacağımı okşadı.

"Ne zamandan beri bana ne yapacağımı söylüyorsun?" diye alay etti Ryder. Darius'u sinirlendirmek istiyordu. Ama bundan ne elde edecekti ki?

"Ne zamana kadar böyle sıkışıp kalacağız?" diye sordum Ryder'dan uzaklaşarak. Pes etmeyecektim. Biri cevap verene kadar soru sormaya devam edecektim.

"Dikkatli ol kardeşim. Teslim olacağım yer burası mı?" Ryder bu düşünceye homurdandı, ama Darius sessiz kaldı. Bu da onu sadece kıkırdattı.

Bu durumdan sağ çıkmanın bir yolu var mı?

Olaya yanlış açıdan bakıyorum.

Soru şu: Ne kadar süre daha hayatta kalabilirim?

"Onu da işaretleyeceğim." Ryder hâlâ onunla alay ediyordu.

"Bu ne anlama geliyor?" Okuduklarımdan ğrendiklerim, burada karşılaştıklarımla tamamen çelişiyordu.

"Kendini gösterecek misin?" Darius'un ses tonundaki duyguyu kaçırmadım. Umuttu bu. Ona şöyle bir baktığımda kulakları seğirdi ve uzanıp onları okşama isteğime karşı koydum.

Evet, canavarı sevmeyelim.

Darius, Ryder'in meydan okumasına karşı şiddet uygulamadı. Belki de umut vardır.

"Asla," diye tısladı Ryder. Bakışlarım ona kaydı. fkelendiğini fark edince gözleri irileşti. Sonra göz kırptı ve öfkesi kayboldu. Yerini kurtvari bir gülümseme aldı. Anında şüphelendim. Parmakları vücudumda, karnımın üzerinden aşağı doğru inmeye başladı ve Darius ile benim birleştiğimiz yerde

durdu. Canavar başını eğdi ve Ryder'ın parmaklarını sıvının içinde gezdirmesini izledi. Ryder'ın nefes alışverişi hızlandı, ancak Darius elini yakalayınca bir anda siyah bir ışık parladı.

“Biz daha yavruyduk ama seni tanıyorum—”

Ryder, aracını serbest bırakırken, “Biz genç adamlardık,” diye düzeltti.

“Bir daha olmayacak.” Darius’un sözleri kararlıydı, ama ses tonunda bir tedirginlik vardı. Adamın gözlerine hüznün çökmüştü, ama tıpkı daha önce olduğu gibi, o da kaybolmuştu. Bana hiçbir şey söylemeyeceklerdi. Bilgi edinmenin tek yolu kulak misafiri olmaktı.

Ryder, göz temasından kaçınarak, “Sana inanmıyorum,” diye mırıldandı.

“Yapmayacağım. Yapamam. Sen daha iyisin.”

“Yapma. Neler yapabileceğimi biliyorum. Hayatım seninkine eşlik etmek için var. Yani... Daha iyi olduğumu biliyorum ama senin de değişiklikler yapman gerekiyor. Saf olanı kirletip, atıştırmalık gibi yiyorsun.” Ryder kıkırdadı.

“O bir kurbandı. Bu farklı bir şey,” diye homurdandı Darius arkasına yaslanırken.

“Onu yedin.”

Bu tamamen yanlış.

Ne zaman değiştim?

Rahatım. Sinirliyim ama rahatım.

Ne zaman savaşmayı bıraktım?

“Farklı. Sen daha iyisin,” diye tekrarladı Darius.

“İnce bir çizgide yürüyorum kardeşim. Bir saniye aklın sesi oluyorum, bir sonraki saniye ise seninle birlikte cehenneme gideceğimi hatırlıyorum.”

Ryder'ın söyledikleri kitaplara düşkün kalbimi derinden etkiledi. Darius arkamda titriyordu.

“Sen bir canavar değilsin, Ry,” diye fısıldadı. Önümdeki adam kıkırdadı.

“Saklanıyor olmam, öyle olmadığım anlamına gelmez.” Ryder başını salladı.

“Aynı rahimde büyüdük, ama şimdi tek bir ruhu paylaşıyoruz. Sen benim insanlığımsın ve bizi aklı başında tutan kişisin.” Darius'un sesi kasvetliydi.

“Bugün söyleyecek çok şeyin var. Şimdi aklı başında olan benim, ama her zaman öyle değildim,” diye iç çekti Ryder. Kimin daha çok ikna etmeye

çalıştığından emin değilim—Darius'un mu yoksa kendisinin mi. Kıkırdadım ve Darius onu daha sıkı kucakladığımda inledi.

“Eğer akli başında olan sensen, o zaman canavar benim. Seni buraya kilitleyip *istediğim* gibi davranayım mı?” diye güldüm. Darius'un hırıltısı bir uyarıydı ama ben anlamadım.

Çıldırılmış durumdayım.

“Bu bizim hatamız. Onun ağzını da doldurmalıydık,” diye kıkırdadı Ryder.

“Belki seni zincirleyip, kardeşinin seni arkadan becermesini izlerim.” Bu sözler nereden çıktı bilmiyorum. Bu noktada, önce düşünmeden konuşuyordum. *Onları* görmezden gelme sırası bendeydi ve bu küçük güç gösterisinden zevk alıyordum. Söylenmesi yanlış bir şeydi.

Önümdeki adam deli gömleği içinde çok çekici görünürdü. Ryder'ın gözleri parladı. Oradaki bakış bana uçurumun kenarında durduğunu söylüyordu. Onu kenardan itmek ve deliliğin karanlık uçurumuna yuvarlamak için tek bir itme yeterliydi. Yapmamalıydım ama artık umrumda değildi. Görmezden geldiğim anılar yeniden yüzeye çıktı. Kaçırılmışım ve ailem katledilmişti, ama mesele bu değildi. Bunu yapan canavara yapışmışım, onun *şeyinin* sönmesini bekliyordum. Hissettiğim zevk, bir ihanetti. *Burada durmalıyım ama durmayacağım. Şimdi kelime kusması gibi.*

“İkiniz de akli başında değilsiniz.” Başımı geriye atarak güldüm, ama sesim boynuma dolanan korkunç bir el tarafından kesildi. Beni boğan canavardı. Ryder'ın gözleri irileşti ve ben Darius'un pençelerinden kurtulmaya çalıştım. Pençeleri kan akıttı ve Ryder'ın bakışları karardı.

“Böyleyken çok güzelsin. Gözlerin parılıyor, yanakların kızarmış ve bizim kontrolümüz altındasın. Onu mahvetmemeni istemişim.” Ryder'ın parmağı alt dudağıma bastırırken göğsüm nefessiz kaldı, çaresizce hava arıyordum.

Darius karşılık olarak hırladı.

“Kelimeler kullanıyoruz, unutmayın?” diye homurdandı Ryder.

“Deli değilsin,” diye homurdandı Darius. Duvarlar sallandı ve tükürükler saçıldı, ama benim aklımdan geçen tek şey havaydı.

“Evet, bunu artık biliyor, değil mi?” Ryder, parmağını ağzıma sokarken sakın bir sesle konuştu. Gözlerim patlayacak gibiydi. Sanki sessizliğim bir rahatsızlıkımış gibi iç çekti.

“Eğer küçük tavşanımız konuşabilseydi, eminim o da aynı fikirde olurdu,” diye şaka yaptı Ryder. Kahrolasica şaka yaptı. Ben ölüyordum ve o bununla ilgili gülüyordu. Kaslarım kasıldı ve Darius zevkle homurdandı. Gözlerini oyup tekrar boşalmak istedim. *Bu beni tahrik etmemeliydi.* Ryder yaklaştı, beni aralarına sıkıştırdı ama Darius'un tutuşu hiç gevşemedi.

“Artık beni korumak zorunda değilsin. Ejderhayı öldürdük kardeşim. Bizi buraya hapsedenler de aynı kaderi paylaştılar, biz de onları cehenneme gönderdik. Kimse iznim olmadan benimle birlikte olamayacak. Güvendeyim,” dedi Ryder usulca.

“Ve aklı başında,” diye homurdandı Darius.

“Evet, bir de bu.”

“Ry?” diye nefes nefese sordu Darius.

“Kral,” dedi Ryder tatlı bir sesle.

“Çığlıklar durmuyor,” diye inledi Darius acı içinde. Boynumdaki tutuşu sıkılaştı ve boğazımı ezeceğinden korktum. Ne kadar tırmalasam da kurtulamıyordum.

“Onları boş ver. Hayaletler bize dokunamaz,” diye söz verdi Ryder. Nazikçe, bana eziyet eden kişiyi okşadı.

“Onlar değil. Ry’nin çığlıkları. Ry’nin çığlıkları,” diye sızlandı Darius. Karşımdaki adam titriyordu.

“Öldük. Artık kapana kısılmış değiliz,” diye homurdandı Ryder.

“Hepsini öldüreceğim,” diye nefes nefese söyledi Darius.

“Zaten yaptın, Kralım. Onu öldürüyorsun. İkimiz de onun özel olduğunu biliyoruz. Sen benim gibi değilsin, hatırlıyor musun? Ona iyi davranacağımıza söz vermiştik,” diye fısıldadı Ryder.

Sözlerine şüpheyle yaklaştım ama Darius'a ulaşmasını umdum. Ciğerlerim çığlık atarken kalbim hızla çarpıyordu. İçimdeki canavar hayatımı avucunda tutarken damarlarım belirginleşmişti. Ryder'ın parmakları kalçalarımın ulaştı ve Darius'un üzerinden kaldırıldım. Nefes almaya çok odaklanmıştım, acıyan vajinam düğümünü çekiştirirken güçsüzce Darius'u tırmaladım. Üzerine geri düşerken boğuk bir ses çıkardım. Zevk ve acı birbirine karışırken görüş alanımın kenarlarında siyah noktalar dans ediyordu.

“Yine mi?” diye homurdandı Darius.

Ryder itaat etti ve hareketi tekrarladı. Bu sefer düğüm çözüldü ve bir şapırtıyla benden dışarı kaydı. Başım geriye doğru düşerken benden sıvı aktı. Unutulmaya doğru düşüyordum. Boynumdaki kaba el gevşedi ve açgözlülükle havayı içime çektim.

"Böyle mi, Kralım?" diye sordu Ryder. Sesi nazik ve dikkatliydi.

"Evet," diye fısıldadı Darius, sanki dua eder gibi. Benden santim santim çekilen her şeyde ciğerlerine hava doluyordu.

"Arkanıza yaslanın," diye mırıldandı Ryder. Darius geriye düştü, sonra da ben ona doğru çevrildim. Bir el göğüs kafesimi kavradı ve köpek dişleri meme ucumu sıyrırken dili de meme ucumu yaladı. Çenemden salya akarken bir el de göğüs kafesimi kavradı.

"Sen bizim efendimizsin," dedi Ryder yatıştırıcı bir sesle. Sanki Darius'a yol gösteriyor, ona yol gösteriyordu. Sesinden güçlü olmaya çalıştığını anlayabiliyordum, ama kalçalarımıdaki parmaklarının titremesinden etkilendiğini de anladım.

O da Darius'un bahsettiği geçmişe takılıp kalmış mıydı?

İşte o zaman Ryder'ın kardeşi için taktığı maskenin bir yalan olduğunu anladım. Darius içimden bir patlama ve şapırtıyla çıktı. Sonunda oksijen içime doldukça vücudum daha ağırlaştı.

"Evet," diye homurdandı Darius.

"Şimdi onu becerin. İki penisi de almasını sağlayın. Çıgıllıklarının duvarlardan yankılanmasını istiyorum. Bizimle paylaşmamız için yalvarmasını sağlayın," diye inledi Ryder.

Darius'un nefes alışverişi, kardeşinin ağzından çıkan her taleple daha da zorlanıyordu. Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve başımı salladım. Bir şey söylemek için ağzımı açtım ama canım acıdı. Boğazım yanıyordu. Bir elim belimden kayboldu ve aşağıya uzandı. Darius'un penislerinin üzerine kaldırıldım ve Ryder onları bir araya getirirken çaresizce izlemekten başka bir şey yapamadım. Hiçbir şeye tutunmadan kasılırken bile beynim bir şeyler yapmam için çıgıllık atıyordu ama bedenim bitmişti. İçimde savaştıracak güç kalmamıştı. Ryder onları girişimin hizasına getirdi. Göğsünü itmemin tek sebebi inatçılığimdi.

"Karşı koyuyor ama tahrik olduğunu hissediyorum," diye fısıldadı beni tekrar parçalamak üzere olan canavar, bunu istediğimi söyledi.

Belki de haklıdır.

"Hadi ama, Bunny. Eğer rol yapacaksan, en azından inandırıcı olmalısın," diye takıldı Ryder.

"Onu kanatırken gözlerinin içine bakmak istiyorum. Vücudunun arzuladığı şeye teslim olurken bizim fahişemiz olduğunu itiraf etmesini istiyorum," diye homurdandı Darius, parmak uçlarıyla deliğini tahrik ederken.

"Yapacak. Sadece sınırlarını zorlamamızı ve bu saçma oyunu unutana kadar onu tatmin etmemizi istiyor," diye mırıldandı Ryder.

"Ben... değilim..." diye hırıltılı bir sesle söyledim.

"Kalp atışın bize yalan söylediğini gösteriyor. Şöyle düşün, o hazzı kovalamanın yeni bir yolunu buldun," diye kıkırdadı Ryder sırtıma yaslanarak ve kesiklerimden bahsettiğini biliyordum. Darius'un pembe dili köpek dişlerinin ön kısmında gezinirken, Ryder'inki yüzümün yanından yukarı kaydı. Darius'un pençesi hassas klitorisime değdi ve vücudum öne doğru sıçradı, bu da uçlarının sıcaklığıma basmasına neden oldu. Aynı anda hem yanlış hem de çok doğru hissettirdi.

"Yalancı kaltak," diye homurdandı Darius onaylayarak. Bu aşağılayıcı isim, arzularımın alevlerini daha da körükledi. Kardeşleri memnun etme ihtiyacı göğsümde kabarıyordu.

"Öyleyse bunun cezasını çek," diye emretti Ryder. Canavar göz kırptı ve başını yana eğerek boynunu çıtlattı. Gözleri acıyan vajinama kilitlenmişti. Onun ilgisinden hoşlanıyordum.

"Bana ne yapacağımı söyleme," diye homurdandı Darius.

"Az önce yaptım," diye mırıldandı Ryder.

Darius bacaklarını gererken dili dışarı sarktı. Kalçalarını yukarı kaldırarak, penisinin uçlarını vajinama doğru itti.

"Karşı koyuyorsun ama bacaklarının bana nasıl açıldığına bak," diye hayret etti Darius. Kalçaları öne doğru itilirken, o beni gerip doldururken inledim. Ryder yanımıza geldi. Ryder'ın parmaklarının yanaklarımdan damlayan meniye sildiğini hissedebiliyordum. Elini kaldırdı ve ağzını açıp ellerimi emmeye başladı. Bunu zevkle izlerken ağzım açık kaldı.

"Mm..." diye inledi. Parmakları aşağı kaydı ve yukarı doğru hareket etti. Ucu kalçama değdi. Penisinin ucunu onunla ıslattığını izledim ve ne kadar

istekli olduğumdan nefret ettim. Onu o kadar çok istemem, doğru düzgün düşünememesine neden olması beni çıldırttı.

"Sen iğrençsin," diye hırıltılı bir sesle söyledim.

"Ah, Bunny, hiçbir fikrin yok. Benim ne düşündüğümü biliyor musun?"

Ryder'ın boğuk sesiyle Darius'un öne doğru itişinin karışmasıyla inledim. Çenem düştü ve başımı salladım.

"Konuşuyoruz Darius. Eğlencemi mahvediyorsun," diye takıldı Ryder. *Ben ikiye bölünürken birilerinin eğlenebilmesine sevindim.*

"Kimse... ne düşündüğünü bilemez." Darius geri çekilirken inledi. İki büyük pembe penisin parıldamasını izlerken ağzım kurudu.

Kahretsin, bunu bu kadar çok sevmemeliydim.

"Hoşuna gidiyor. Gizlice tüm deliklerinin doldurulmasını arzuluyorsun ve sana yaptığımız her şeyden zevk aldın. İtiraf et," diye fısıldadı Ryder, Darius daha da ileri iterken nefesi yanağımda sıcaktı. Beni daha öncekinden daha fazla geri yordu. Tam dibe vurduğunda dudaklarımdan inleme ile çığlık arasında bir ses çıktı.

"Acıyor!" diye bağırdım, avuç dolusu siyah saçı kavradım.

"Yeter artık, küçük prens. Ben arkadaşımla sevişiyorum," diye homurdandı Darius.

"Arkadaşımız," diye düzeltti Ryder.

"Prens, Kralı Düzeltmez," diye nefes nefese söyledi Darius, her kelime arasında ileri geri hareket ederek. Pençelerine dikkat ederek, Ryder'ın parmakları ağzıma girdi ve ben de yanağımın kenarını çekene kadar onları emdim. Gözlerim şaşış oldu ve Darius'un güçlü kalçalarının her sarsıntısıyla vücudum ikiye katlandı. Ryder'ın parmakları sırtımda kayboldu ve tekrar belirdi. Göğüslerim Darius'un göğsüne yapışana kadar öne doğru itti. Elleri kalçalarımı ayırdı ve ben de kalçamın ıslak ucuna doğru kıvrıldım.

"Hayır," diye sızlandım.

"Evet," diye alaycı bir şekilde sızlandı Ryder. "Kardeşimin menisiyle ıslandım. Bu şekilde senin için daha kolay olacak." Boşta kalan eliyle saçımı kavradı ve bileğine doladı. Darius bana girerken göğüslerim onun kıllı göğsünde yukarı aşağı kaydış.

"Hayır diyor ama amı beni sıktı."

"Gördün mü? Onu öldürmediğine sevinmedin mi?" diye takıldı Ryder, eğilerek göğsünü sırtıma değdirdi.

"Siktir git," diye homurdandı Darius.

"Evet, lütfen," diye güldü Ryder. Altımdaki canavar homurdandı, gözlerini göğüslerime indirdi ve bana doğru ilerlemeye devam etti.

"Beni çok iyi karşılıyorsun," diye övdü Darius, Ryder'ın ucu arka girişime doğru itilirken. İçimde alışık olmadığım bir his yükseldi, Ryder'ın arkamda olmasının korkusuyla karıştı.

"Hayır, lütfen Ryd—"

"Benden sonra tekrarla. Evet," diye tısladı Ryder. Elleri kalçamı sıkarken başımı salladım. Ucu direnci aştı ve sırtım dikleşti.

"Kahretsin!" diye inledi Darius, ben de her yerimi kasmıştım.

Ryder kalçalarını ileri geri sallayarak, her hamlede daha da derine inerken, "Evet," diye tekrarladı.

Darius beni yavaş ve sert bir şekilde becermeye devam ederken, "Çok doluyum, kahrolasınca doluyum," diye inledim. Ryder bir kas duvarını diğerinin ardından geçerek içeri girdi.

"Uslu dur," diye mırıldandı Darius.

"Lütfen!" Sesim tizdi. Ryder homurdandı ve eli yanağımdan ayrılıp belimin alt kısmına bastırdı. Darius ritmini değiştirip hızlandı.

"Doğru kelime evet," diye tısladı Ryder, sertçe içeri girerken. Vajinam kasıldı ve hem önden hem de arkadan orgazm olurken çığlık attım. Darius daha sertçe girerken vücudum titredi. Ryder, Darius'la aynı anda dibe vurmadan önce tamamen dışarı çekti.

Duygularımı nasıl tarif edebilirim?

Acı mı çekiyorsun?

Memnun?

Tam dolu?

Tamamlamak?

Beni beceren canavarlar umursamadı.

"Evet," diye hırladı Ryder, düğümü yanaklarıma çarpana kadar bana doğru sertçe girerken. Havada bir hışırtı sesi çıktı ve yanaklarım kızardı. Darius'un tırnakları sırtımı sıyırdı ve beni sert ve hızlı bir şekilde becerirken çığlık attım.

Tatlı his yeniden yükselmeye başlamıştı bile. *İçime kapanacağım. Biraz daha boşalırsam gözlerimden akacak.* Ne demek istediğini hatırlayamıyordum.

"Evet, evet, evet," diye inledim.

"Kahretsin!" diye inledi Ryder, sertleşmiş penisini geriye doğru ittiğimde. Vajinam Darius'un penisini emiyordu.

"Yine boşalacağım," diye homurdandı Darius.

"Evet," diye inledim. Beni yönlendiren tek şey ihtiyaçtı. Gözleri kapalı, büyük çenesinin kenarından sarkan dili ve geriye doğru yatmış kulaklarıyla canavarı izledim.

"Boşalırken gözlerime bak," diye hırladı Ryder. Darius'un gözleri açıldı ve kalçaları tekrar tekrar bana çarptı. Öfkeyle Ryder'ı boynundan yakaladı. Onu aşağı çekti, böylece ikisinin arasında sıkışıp kaldım.

"İzin verir misin?" diye fısıldadı Ryder, sesi muhtaç bir tonda.

Darius'un gözleri parladı ve başını salladıktan hemen sonra beni kenardan aşağı itti.

Darius küfrederken ben de "Boşalıyor," diye sızlandım.

Ryder başını Darius'un omzuna yasladı. Bedenim onların coşkuya ulaşması için bir araçtan başka bir şey değil. *Bu sefer beni rahatsız etmiyor. Hoşuma gidiyor, hoşuma gidiyor, hoşuma gidiyor.* Ryder ağzını açtı ve Darius'un omzunu ısırdı, itişleri daha da sertleşti. Ryder boşalırken, iki düğümü de içime zorla soktuğunda çığlık attım. İkisi de içimde titreşti, beni doldurdular. Coşkudan inerken her şey kayıp gitti.

Bağlı

Ryder—Önce

İnce parmaklarımın altında metal direk serindi. Bizi esir tutanların arasında bu benim en sevdiğimdi. Zamanın bıraktığı aşınmış noktalar ve küçük girintiler onu benimkisi olarak işaretliyordu. Arkadaşlarımız ziyarete geldiğinde yoldaşımdı. Kardeşimin kan dökme vaatleri bir duvardan diğerine yankılanıyordu, ama Darebear'ın gözlerine bakmayı reddediyordum. Gölgeler nedenini fısıldıyordu ve yüzüncü kez bunun onu benden daha çok üzdüğünü açıklıyordum. Zamanla, ondan daha da fazlası kayıp gitti.

Son birkaç yıl içinde, ağlamalarımın sadece ona zarar verdiğini fark ettim. Bu yüzden sustum. Artık doğru yolda olmadığımı söyledi ama yanlış yolda olmanın da sorun olmadığını belirtti. Boynumu uzatarak tavandaki çatlağı kontrol ettim, daha uzun süre dayanmasını diledim. Kardeşimi öldürmesini istemiyordum. Küçük dünyamızda sahip olduğum tek şey oydu.

Ne zaman olduğunu tam olarak bilmiyorum ama hissizleşmişim. Ne zaman olmuş olabileceğini bulmayı bir oyun haline getirdim. Amcamız babamız Kurt Kral'a karşı darbe yaptığında mıydı? Yoksa cadı bize lanet ettiğinde miydi? İçgüdülerimize nasıl boyun eğdiğimize indirgenmiştik. Onlara ne kadar çok teslim olursak, zihnimizde o kadar canavarlaşıyorduk. Lanetin etkilerini hissetmiyordum ama Darebear hissediyordu. Konuşabildiğimiz zamanlar çok azdı. O zaten büyü yapma yeteneğini kaybetmişti. Bu yüzden arkadaşım beni tercih ediyordu. Hâlâ onun altında genç, cılız bir insan çocuğu görmesini sağlayabiliyordum.

Ruhumu kaybettiğim anı bulmak için metal yüzeye dokundum. Parçalar hafızamın her yerine dağılmıştı. Oyunu kazanmak için hepsini taramam gerekiyordu. Anne ve babamızın öldüğü gün olamazdı. Annemin boğazından kan fışkırıp güzel beyaz tüylerini kapladığında göğsümü tuttuğumu ve hıçkıra

hıçkırığa ağladığımı hatırlıyorum. Oradaki acı, Darebear'dan başka birine karşı *bir şeyler* hissettiğimi kanıtlıyordu. Kırmızı sıvı üzerime yağmış ve beni en sıcak kucaklama gibi sarmıştı.

O zaman ağladığımı hatırlıyorum. Dünyanın en kötü şeyi olduğunu düşündüğüm için kıkırdamıştım. Vücudum kirli zemine çarptı ve kırık cam parçaları derimi kesti—gerçekte ne olduğunu hatırlattı. Hayır, ne zaman olduğunu biliyorum. *Kardeşime zarar verdiklerinde kendimi kaybettim.* Gözlerindeki ışığın sönmesini izlemek çok fazlaydı. Parlayan gözleri donuk göstermenin ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Sesler bana bunu düşünmememiz gerektiğini hatırlattı. Oyun bitmişti ama artık eğlenceli değildi. İleri doğru sıçradım ve ayak bileğimdeki zincir parmaklıklara çarptı.

Çarp!

Çarp!

Çarp!

Parmaklar saçımı çekiştirdi. Saçıma dokunmalarından nefret ediyordum. Başımın arkasındaki el beni yere doğru itti. Çakıl taşları ağzıma zorla girdi ve acımasızca bana vururken dişlerime sürtündü. Bir acı hissettim ve arkadaşım arkamda bir şeyin yırtılmasından dolayı küfretti. Darebear'ın arkadaşı artık işe yaramaz olacağımı söyleyerek sızlandı.

Bir zamanlar prenstim, ama şimdi bir boşluktan başka bir şey değildim. Hayatta kalmam, onların bana olan ihtiyaçlarına bağlıydı.

“Sıcak bir delik, sıcak bir deliktir,” diye güldü arkadaşım. Derin bir nefes alırken bakışlarım direğin üzerinde yukarı aşağı dolaştı. Vücut sıvıları, dışkı ve kusmuk kokusu burnumu doldurdu. Öğürme sesleri, kardeşimin midesinin içeriğini boşaltmaya çalıştığını gösteriyordu, ama elbette hiçbir şey çıkmadı. Keçeleşmiş tüylerine rağmen güzeldi. Bizi buraya ilk attıklarından beri büyümüştü. Burada takip etmek ne kadar zor olsa da, en az 2 yıl geçtiğini biliyorduk. Arkadaşlarımız haftada bir ziyarete geliyordu. Dört ziyaret bir ay demekti. 100'den sonra saymayı bırakmıştık. O kadar büyümüştük ki zincirler derimize batıyordu.

İlk başlarda bizi ayrı ayrı götürüyorlardı. Sonra ikisi birden benimle oynuyordu; biri üstüme binerken ben diğerini zorla tahrik ediyordum. Bazen ikisi için de ağzımı açmak zorunda kalıyordum. Bu mümkün olmamalıydı ama bir yolunu bulmuşlardı. Başlangıçta çok ağladım. Acımasızlardı ama durum

daha da kötüleştii. Bayılmamın ne kadar sürdüğünü görmekten hoşlanıyorlardı. Kardeşimin zorla devam ettirilirken ağladığı kaç kere uyandığımı hatırlamıyorum. Ben Dare gibi değildim. Hoşuma gidiyordu. Gözyaşları beni sevdiği anlamına geliyordu. Yalnız olmadığım anlamına geliyordu.

Bundan nefret ediyordu. Gitgide zayıflamaya başlamadan önce, bunun onu onlara benzettiğini söylemişti. Sanki bana binmesi onu bir canavara dönüştürmüş gibiydi. Sözleri onu etkiliyordu. Onu içten içe yiyip bitiriyorlardı. Ama benim için hiçbir şey ifade etmiyorlardı. Onunla birlikteyken bundan zevk alıyordum. Yukarı baktığımda onları değil de onu gördüğümde kendimi güvende hissediyordum. Vücudum kızardı, harap olmuş kalbim yeniden atmaya başladı ve sanki yeniden özgürdük. Onunla birlikte dışarıya, ormana gizlice girip özgürce koşabildiğimiz yere taşınıyordum. Tüylerimizde çimen ve rüzgar kokusu. Beni doldurduğunda, bu hoş karşılanıyordu, isteniyordu. Dare varken direğe ihtiyacım yoktu.

Bedenlerin çarpışma sesleri beni hayal dünyamdan sıyırdı. Hızlandı, düğümümünden kan damlarken homurdandı. Yere daha hızlı çarptım, cam daha derine saplandı, dünya kendi eksenini etrafında dönüyordu, o sadece Dare ile hissettiğim bir şeyin peşinden koşuyordu. Bir keresinde ormandan gizlice geçip insan alemine girmiştik. Aptaldık. Büyümüze hayatımız bağlýmış gibi tutunmuştuk. Yolculuktan acıkmıştık, gördüğümüz ilk eve girmiş ve buzdolabını yağmalamıştık. Midemizi çikolatalı pudingle doldurmuş ve eve kadar ishal olmuştuk. Annemiz bizi azarlamıştı ve aylarca dışarı çıkamamıştık. Rahatlamasıyla inledi, beni o anıdan kopardı. İçimi bir rahatlatma kapladı. Bu, işinin bittiği anlamına geliyordu.

"Sonunda bana ısınmaya mı başladın? Beni nasıl kavradığını hissettim," diye kulağıma fısıldadı. Kardeşimi düşündüğüm için kıkırdadım. O sırada kafamın arkasına bir yumruk attı ve gözlerim karardı.

"Ne bu kadar komik ki?!" diye bağırdı. Onun öfkesi beni daha da çok güldürdü.

"Sonunda çöktü—" Dare'in arkadaşının cümlesi, çılgılık atmasıyla yarıda kesildi. Et yırtılmaları ve kemiklerin kırılma sesleri duyuldu. Kurtarıcımı bulmak için başımı çevirirken kulaklarım dikleşti. Onu çok uzun zamandır ilk kez ayakta görüyordum. Buraya ilk atıldığımızdan beri iki katına çıkmıştı. Şimdi, anne babamızın bize anlattığı sepetli kız hikayesindeki kurda

benziyordu. Başarmıştı. Durumu tersine çevirmişti. Parlayan gözler ölüm vaat ediyordu. Bizi yavaş yavaş aç bırakıyorlardı, ama Dare yetersiz beslenmiş halinde bile devasa görünüyordu. Arkadaşım benden çekilirken alt tarafım karıncalanarak yerden kalktım. Saklanmak için acınası bir girişimle duvara sindim.

Bu işe yaramazdı. Ben bilirim.

Çenesinden kan damladığını izledim. Adam havada sallanırken dudaklarımın kenarları yukarı kıvrıldı. Bağırsakları kardeşimin ağzından sarkıyordu. Ben de yaklaştıkça homurdandım ve ağzım sulandı. İkizime uzandım.

"Acıktım," diye hırıltılı bir sesle söyledim.

"Gel ye. Benim olan senin de olsun," diye sızlandı, başını bana doğru çevirerek.

"Bak, yapardım ama..." diye sözümü yarıda kesip bileğimdeki kelepçeyi sertçe vurdum.

"Unuttum," diye inledi. Avını yere düşüren adam, yere çarptığında kendi kanıyla boğuldu. Bir anlığına, organlarını toplamaya çalışıp başaramamasını izledim, sonra bana doğru gelen kardeşime döndü. Uzun zamandır ilk kez iki ayağı üzerinde sendelemiyor gibiydi. Bana sabırlı olmamı söylemekten, daha az konuşmaya ve daha çok hırlamaya geçmişti. Şimdi, her adımda yer sarsılırken, içgüdüsel olarak hareket ediyormuş gibiydi. Aşağı uzandı ve pençesini metalin üzerinde sürükledi. Zinciri yakaladı, tek bir çekişle koptu ve artık bağlı değildim. Yere inerken inledi. Başını yattığım yere yaklaştırarak elimi dürttü. *Hala içerideydi.*

"Benim için endişelenmeyin. Bu hayatın sıradan bir günü sadece. Gidin, eğlenin. Ben size yetişirim," sesim titriyordu. Artık üstünlük bizdeydi.

Sarı gözler ruhuma dik dik bakıyordu. Bir zamanlar donuk olan bu gözler, şimdi bir kıvılcım taşıyordu. Adam döndüğünde, arkadaşının kanlar içinde kalan enkazına doğru süründüm. Elindeki yumuşak organı çekip ısırdım. Adam bağırdı ve sonra yüzüme bir tokat attı. Bir saniye önce eliyle elimden çekiyordu, bir saniye sonra ise organ yok olmuştu. Kardeşim kolunu çektiğinde adam uludu. Ben o yumuşak şeyi ağzıma tıkarken arkamızdan bir hışırtı geldi. Kardeşim sese doğru atıldı.

“Hayır, hayır, hayır!” arkadaşımın sesi panik içindeydi. Yüzümden sıvı süzüldü ve çenemden damladı. Yerdeki kolu kaparak, karnımdaki boşluk dolana kadar beslenmeye hazırdım. *Gösteriyi izleme sırası bende.* diye bağırdı. Darius, adamın cinsel organını elinde tutarak onun üzerinde duruyordu. Onu yere fırlatarak yakalamaya çalışırken, Kralım onun üzerine çıktı.

“Evet, evet, evet,” diye alay ettim. Arkadaşımın bakışları kapılara kaydıkdan sonra tekrar bana döndü. Gözleri anlayışla açılmış, ağzı açık kalmıştı.

“Buradan çıkamayacaksın,” diye onayladım elimdeki kolu ısırırken. Kardeşim başını yana eğdi ve çenesinden salya aktı.

“Kardeşimin çığlıkları. Kimse dinlemedi. Şimdi senin arkadaşınım ama çok açım,” diye nefes nefese söyledi Darius.

“Öyleyse ye ama öldürme,” diye ısrar ettim. Nefes nefese kalmış bir halde hırladı, dili dışarı sarkmıştı. Arkadaşım bana baktı.

“Teşekkür ederim—”

“Bu bir lütuf olurdu,” dedim sözünü keserek. Gözleri korkuyla büyüdü ve ben kıkırdadım. “Oynamanın sırası bizde değil mi?”

“Sıra bizde,” diye onayladı Darius, gözleri parıldayarak. Adamı kendine doğru çekerken, her iki penisi de ete sürtünüyordu.

“Bir oyun oynayalım mı? Onu öldürmeden kaç ısırık alabilirsin?” Arkadaşım yerdeki cam parçalarıyla boğuşurken kıkırdadım. Duvarlardan yankılanan ve zindan koridorlarında yankılanan *onun* çığlıklarıydı. Bir ısırık daha aldım. Benim yaralarım iyileşecekti, ama bu adamınki iyileşmeyecekti. Kendini hizalayan Dare, kalçasını ileri doğru itti.

“Hadi ama. En azından üzerine tükür. Bu hiç de iyi hissettirmez,” diye iç çektim.

Cazibe

Sunmak

İnsanımızı yukarı taşırken prangalar taş basamaklarda sürüklendi. Özgürlüğümüzü kazanıp krallığımızı geri aldıktan beri sadece bir kez öldürdüm. Lanetin dediği gibi içgüdülerime ve dürtülerime yenik düşmekten korkarak yıllar önce insan alemiyle bir anlaşma yaptım. Kardeşim istediği kişiyi almakta özgürdü ve karşılığında altın ödedik.

Eve getirdiği kadın bir kurban değil, bizim eşimizdi. Hayatta kalmasını sağlayacaktım. Uzun süre yaşamasını istiyordum. Bizi koşulsuz sevmesi gerekiyordu. Kalbini Darius'a verebilseydi mutlu olurum. Onun sevgisine ihtiyacım yoktu. Ay ışığı pencerelerden süzülerek yüzünün bir tarafını aydınlatıyordu. Kirpikleri yanaklarını yelpaze gibi açmış, büyük kahverengi gözleri görünmüyordu. Küçük düğme burnu ve yüksek elmacık kemikleriyle bir tavşana benziyordu. Onu tekrar tatma düşüncesiyle ağızım sulanırken, dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirdim.

İyi bir arkadaş onu acınası bulurdu. Kaderi sadece bir karanlık Kral'la değil, onun Prensi'yle de iç içe geçmişti. Ben hiç pişmanlık duymadım. Bunny mahkumdu, ama yalnız değildi. Kader üçümüzü de mahvetmişti. Dare arkamdan sürünerek geldi ve dudaklarımın kenarları yukarı kıvrıldı. Onu kucaklamak istiyordu ama benim için geri durdu. Onun kendisine ait olduğunu biliyordu.

Yatak odasının önünde durup inledi ve yüzünü göğsüme gömdü. Dare homurdandı ve büyük, tüylü bir pati kapıyı iterek açtı. Bu katta hizmetçi yoktu, çağrılmadıkça gelmeleri yasaktı. Burada bize kimse hizmet etmiyordu. Eloise zindanlardan sağ kurtulan ilk kişiydi. Banyo yapması gerekiyordu ve ben de onun her santimini temizlemekten zevk alacaktım. Sadece onu tekrar kirletebilmek için.

“Ona banyo hazırlattım.” Bir de kızgın demirle damgalattım. Duraksadı, başını yana eğerek niyetlerimi sorguladı. Dare’in parlayan gözleri, içgüdüleri ona onu tekrar almasını söylerken, bedenini süzdü. “Eğer onu tutacaksak, bizi sevmesini sağlamaya çalışmalıyız.”

“Ben sevinebilir biriyim,” diye homurdandı savunmacı bir şekilde. Havayı koklayarak odamızda kimse olup olmadığını kontrol etti. Morarmaya başlayan renk değişimini görünce penisim seğirdi. Onu neredeyse ölümüne boğarkenki görüntüsü kanımı kaydattı ve penisimin ucu zonkladı. Uyluklarımı sıktım ve kalçalarımı onun yumuşak sırtına sürttüm. Uyuşturulmuş, savunmasız ve benim insafıma kalmış olduğunu bilmek, arzularımın alevlerini daha da körükledi.

“Vücudu morarmış. Isırık izleri ciddi bir hasara yol açacak kadar derin değil ama bence ikimiz de biliyoruz ki ona sadece bir tane ısırman yeterli,” diye takıldım banyoya girerken.

“Ona diğerleri gibi davranıyorsun,” diye homurdandı. Nereye varmaya çalıştığını biliyordum. Davranışlarımı değiştirmesi gerekenin ben olduğumu ima ediyordu. Bunu teşvik ettim. Sadece içgüdülerine güvenmek yerine, aklını kullanmasını istedim.

“Onlardan bahsetmiyoruz ve onun kim olduğunu da bilmiyordum,” diye mırıldandım.

“Yalan,” diye alay etti.

Yere gömülü küvetin kenarında dururken “Mm,” diye mırıldandım.

“Bir fark yaratır mıydı?” diye sordu.

“Hayır,” diye kıkırdadım. “Ama onun nefes borusunu ezmeni engelledim... ve onu buraya ben *getirdim* .”

Havada sessizlik hakimdi. Odamıza hiç kimseyi almamıştık. Kimsenin girmediği bir yerdi. Nöbet tutarken uyuyabileceğimiz bir yerdi. O bir istisnaydı. O, olabileceğimiz erkekleri hak ediyordu ama onlar o zindanlarda ölmüşlerdi. Amcamızı ve cadıyı öldürdükten sonra, kemiklerini herkesin görebileceği tahtlarımız yapmak için kullandık. Burada ayna yoktu, meraklı gözler yoktu ama yine de büyümü koruyordum. Yere gömülü siyah bir küvetin etrafını mumlar çevreliyordu. Dare içeri girdiğinde su kırmızıya döndü. Sabırsızca çalkalayarak homurdandım ve onu takip ettim.

Kurbanımızı taşıyarak suya girdim. Taptığım tanrıya böylesine kıymetli bir yükü sunmaya istekli ve hazırdım, o ise sabırsız bir yavru köpek gibi öfke nöbeti geçiriyordu. Kralım kollarını suyun içinde gezdirirken hırladı. Kulakları dikleşti, küçük dalgalar oluşturdu. Tutmak istediğim geniş omuzlar, ısırmak istediğim kalın bir boyun—şeytan bana meydan okuyordu. Gözlerim sadece onu görüyordu, onunki ise kadının üzerindeydi. Yanlarından geçerken alevler titredi ve her adımda su yükseldi.

Belime kadar suya batmıştım, önünde durdum. Kaba parmakları açgözlülükle penisimi kavradı ve inledim. Hücreden beri bana dokunmamıştı. Onun gelişiyle birlikte kardeşimin sevgisi de geldi. Ciğerlerimdeki havadan daha çok ihtiyacım vardı. Onun sayesinde, sevgisini tekrar hissedebiliyordum. Durmasından korktuğum için ses çıkarmadım. Onu suya indirirken kıpırdamadı. Buhar yükseldi ve kardeşimin beni çekiştirirken dudaklarından dökülen sesler sağır kulaklara gitti. Diğerleri gibi onu da uyuşturduğumu hatırlayarak başını yukarıda tuttum. Her hareketimde su çalkalandı ve başı suya batana kadar gözlerindeki yansımanı izledim. Pembe renk boynundaki izi yaladı ve inledim. Az konuşan bir adamdı ama hareketleri çok şey anlatıyordu. Hiçbir yere gidemezdi. Kalçalarını onun kavrayışına doğru ittim, o da dilini dudaklarının arasına soktu. Kaşları çatıldı ve ondan uzaklaştı. Baskı arttıkça homurdandım. Kasık bölgemi sıkarken inledi.

“Benim için boşal, küçük prens. Sonra klitorisinden deliğine kadar yala. Bakalım onu temizce emmek onu uyandıracak mı.” Testislerim kasıldı, düğüm genişledi ve benim yukarı doğru fırlayıp suya sıçradı. Kalçalarım eline doğru itildi, o da diğer eliyle çenemi tuttu. Yanağımı okşarken kalbim ısındı.

"Aferin sana," diyerek beni serbest bıraktı.

Açgözlü olmayacağım.

Minnettarım.

Mutlu.

Tavşan benim uğurlu tılsımım.

Omurgamdan bir akım geçti ve onu ikimizin arasına aldım. Alnımı göğsüne yaslayıp kalplerimizin tek bir ritimle attığını dinledim. Onu benden ayırıp heyecanla izledim. Suyun hemen üzerinde yüzmesine yardım ederek bacaklarını araladı. Başka bir şey söylemeden başımı uyluklarına indirdim, ona bakarak dilimi vajinasının ortasına doğru sürdüm.

Dare'in tadı uyuşturucu gibiydi. Onaylayarak mırıldandı ve ben de ağzımı onun dudaklarına doladım. Dilim içine doğru itildi, her damlasını yalayarak ve emerek onu deldi. Geri çekilip burnumu klitorisine sürdükten sonra vajinasına daldım. Kalçasına başlarken kokusunu içime çektim. Ben yukarı aşağı hareket ederken inledi. Kalçasını çikolatalı puding kabının dibini temizler gibi temizledim.

Kasları dilimin etrafında kasıldı ve bakışlarım yüzüne kaydı. Kıpırdandı ama uyumaya devam etti. Dudakları aralandı ve meme uçları sertleşti. Dare, o lanet olası pençesiyle yüzünü okşadı. Ben boşalırken pençeleri boynundan aşağı kaydı. Hareketsiz kaldı ve kardeşimle gülümsedim.

Küçük dostumuz uyanıktı.

Yasaklı

Eloise

Boğuk sesler beni saran sisin içinden çekip çıkardı. Başım ağırdı ve kollarım beni aşağı çekiyordu. Vücudumu sıcaklık sararken, göğsümde soğuk bir sızı hissediyordum. Bacaklarımın arasına sıcak ve yoğun bir şey girdi ve sırtımı kamburlaştırdım. Bacaklarımı açarken dudaklarımdan bir inilti döküldü.

Daha fazlasına ihtiyacım var.

Dudakların emme sesleriyle ortam doldu. Parmaklar klitorisimi sıkıştırdı ve bir pençe uyluğumun iç kısmında yukarı doğru ilerlerken kalbim hızla çarpmaya başladı. Beni aşağı çeken sis, kesiğime doğru ilerledikçe hafifledi.

"Bu da ne?" diye tehditkar bir ses hırladı. Kalçalarım, içime saplanan dilin hareketlerine karşı kıpırdandı. Kaybolduğunda inledim.

"Bunny'nin kötü bir alışkanlığı var." Ryder'ın sıcak nefesi vajinamda ayak parmaklarımdan kıvrılmasına neden oldu. Yaklaşıyordum, orgazmım beni paramparça etmekle tehdit ediyordu.

"Biliyor muydun?" diye homurdandı Darius.

"Bunu düzelteceğim." Ağzının sıcaklığından çekilip, bacaklarım ve uzuvlarım havada sallanırken bir başkası beni aldı. Suyun sıcaklığından ayrılıp Darius beni taşıdı. Yürürken kendimi onun tüylü göğsüne gömdüm.

"Nereye gidiyorsun?" diye seslendi Ryder arkadan.

"Yatağa."

Güçlü eller beni yumuşak çarşafı bir yatağa bıraktı. Bacaklarım açılırken başım yana doğru düştü. Gözlerim netleşene kadar kısıp gözlerle bakarken, Ryder bir şey kaptı ve şöminede çevirdi. Yatak gıcırdadı ve eller bacaklarımda yukarı doğru hareket etti. Vajinam kasıldı.

Yapmamalıydım ama yaptım.

"Yapma," diye mızızlandırdım.

"Numara yapma zamanı geçti. Tatlı amın ışıltı ışıltı parlıyor, sahiplenilmeyi bekliyor."

"Hâlâ kendine yalan söylüyor," diye mırıldandı Ryder.

"Bizi istiyorsun, değil mi?" diye homurdandı Darius. Keskin bir acı, dikkatimi tekrar Darius'a çevirdi; pençesini kestiğim X şeklindeki yaraya saplamıştı.

"Ah!" diye tısladım, bacağıma kesmesin diye hareketsiz kaldım. Bir kolum diğer bacağımın altına kıvrıldı ve pençe gibi parmaklarım eti kavradı.

"Bunu artık yapmayacaksın," dedi Darius umursamaz bir tavırla, sanki bir sonraki yemeğinden ya da hava durumundan bahsediyormuş gibi. Bana vücudumla ne yapıp ne yapamayacağımı söylemeye hiç niyeti yoktu.

Ryder bize doğru yürüdü ve Darius'un arkasında durdu. Dövmeli göğsünden su damlacıkları akıyordu. Nefes alıp verdikçe karın kasları daha da belirginleşti.

"Canım ne isterse onu yaparım," diye hırıltılı bir sesle söylendim, boynuma nazikçe kayan yumuşak tüy tutamlarına karşı öfkemi belli etmeye çalışırken.

"Dikkatli ol," diye mırıldandı Ryder. Ateşin yanında durduğu yere bakarken, gri gözleri heyecanla büyüdü. Ben gerildim. En son yanlış bir şey söylediğimde, Darius beni neredeyse boğarak öldürüyordu.

"Benim olanı mahvetmene izin vermeyeceğim," diye homurdandı Darius.

"Bunu asla istemedim!" diye bağırdım canavara vururken. Bana ondan daha çok acı verdi ve bu beni daha da sinirlendirdi.

"Senin adalet diye bir şey yok," diye kıkırdadı.

"Ciddi olamazsın. Sen—"

"Aileni öldürdü ve seni kaçırdı," diye bitirdi Darius. Dudaklarımı ısırırken gözlerimden yaşlar süzülüyordu.

"İhtiyacınız olan her şey biziz," dedi sakın bir şekilde.

Biz.

"Umurumuzda değil, Bunny. Yaptıklarımız, hayatın ya da seni hâlâ bekleyen adam umurumuzda değil. Başka kimse olmayacak," Ryder'in sesi yatıştırıcıydı, sözlerinin acısını dindiren bir merhem gibiydi. Bir an durakladıktan sonra yatağa oturdu.

“Öyle değil mi? Ben senin eşin olduğumu sanıyordum. Bu kutsal değil mi? Özel değil mi? Belki Darius beni aldığında bilmiyordu, ama sen şimdi biliyorsun.” Sahip olduğum tek bilgiyi kullanıyordum—müstehcen kitaplar kütüphanesinden.

“Hayır. Darius hayatımdaki tek kutsal şey. Sen bizimsin, bu yüzden kalacaksın. Ve bizim penislerimizi arzuluyorsun. Kabul etmenin anahtar olduğunu duydum.” Darius kardeşinin sözlerine karşılık mırıldandı.

"Siktir git."

“Yanlış kardeş,” diye alay etti Ryder. Ne olduğunu anlamadan, dört ayak üzerine çevrildim ve geriye doğru çekilerek penisinin ucuna oturtuldum. O kayboldu ve ben kendimi hazırladım. Penisler hassas iç uyluklarımın arasına girdiğinde, sırtımı kamburlaştırdım ve kalçam yatağa tamamen yapışana kadar aşağı indim.

“Acı mı özlüyorsun?” diye mırıldandı Ryder. Kardeşi hareket ederken ona dik dik baktım. Beni becerirken yavaştı. Darius'un ıslak, kadifemsi penisinin açık yarama değmesi derin, sızlayan bir acıya neden oldu.

"Ah," diye inledim, içine kaçma ihtiyacı görmezden gelemeyeceğim bir alışkanlıktı.

Darius bacaklarımla beni becerirken "Islak," diye nefes nefese söyledi.

"Zaten evet dediniz."

Başka bir kelime söylemeyi reddederek, ona dik dik baktım. "Öyle mi?"

Gözlerinin uyarı dolu bir şekilde kararması bana bu kadar heyecan vermemeliydi, ama verdi. Elleri yatakta, yüzüme birkaç santim kalana kadar kendini indirdi. Çelik grisi gözler, tıraşlı dövme kafa ve dolgun dudaklar. Ryder güzeldi, ama bana hiçbir şey vermeden, benden her şeyimi istiyordu.

“Bizi istemiyor musun?” diye sordu Ryder, başını yana eğerek. Darius daha sertçe çiftleşirken homurdandı. Ağzım açıldı ve gerçeğin dışarı dökülmesini engellemek için dudağımı ısırdım.

“Daha önce hiç görmediğim birini nasıl isteyebilirim ki?” Yüz ifadesi soğudu ve ben gözlerimi kapattım. Kendimi, üzerimde kaybolmuş olan o canavarın hislerine kaptırdım. Kalçalarının gücüyle bedenim sarsıldı.

“Evet dedin. Kabul ettin,” Ryder’ın sesi alçak ve arzu doluydu. Darius’un penisi vajina dudaklarıma sürtündü ve baskı hızla artmaya başladı.

“Ah,” diye inledim. Su sesleri ateşin çıtırtılarıyla karıştı. Kirpiklerim aralandı ve her hamlede klitorisimin altına kaydı. Mükemmel bir şekilde ovuyordu.

"Boşal," diye emretti Darius.

Ve ben de öyle yaptım.

Bir araya geldik.

Sıçramalar tenime değdi ve çarşaflara sızdı. Kendime geldiğimde beni kaldırdı. Tüylü bacaklarının arasına yerleştirdi. Güçlü kolları beni kucakladı. Kapı çalındı ve sırtımda bir hırıltı yankılandı.

"Git buradan," diye homurdandı.

"Cesaret et," diye uyardı Ryder. Ayağa kalktı ve boynunu küttetti.

Darius bacaklarımı araladı. Sağ bacağımdaki eli, şişmiş yaramdan damlayan kanın içinden yukarı doğru kaydı.

"İçeri gel," diye seslendi Ryder. Panik beni sardı. Yıllarca kusursuz görünme zorunluluğu omuzlarıma bir anda çöktü.

"Bekle!" diye nefes nefese kaldım, ama gelen kişi nefes nefese kalmadı. Kapı açıldı ve dalgalı kıvılcı saçlı, yeşil gözlü güzel bir kadın göründü. Her yeri kıvrımlıydı ve gözleri önce Ryder'ı buldu. Bakışları vücudunda gezindi ve dudağım büküldü. Sonra Darius'a baktı, bakışlarını indirdi ve beni buldu. Kaşları kalktı ve birçok kadının yaptığı şeyi yaptı—beni süzdü. Normalde buna hazır olurdum, ama bugün çıplaktım ve bacaklarım açıktı. Hala ıslak olan vücudum, az önce yaptıklarımızdan dolayı kızarmıştı. Bacaklarımı kapatmaya çalıştım, ama Darius homurdandı. Dizimi kavrayıp açtı.

"Özür dilerim, prensim. Ben—"

"Kim o?" Sesim tuhaf geliyordu. Başını yana eğdi. Bu onun alışkanlığıydı. Büyülenmiş haliyle, akıl hastanesine aitmiş gibi görünüyordu. Eksik olan tek şey deli gömleğiydi.

Durum tam olarak böyle.

Kıskanç bir kız arkadaş gibi konuşuyorum.

Ben değilim.

Ben öyleyim.

Böyle tepki vermemem gerekiyordu. Bu halde görülmekten utanmalıyım, ama hissettiğim tek şey sahiplenme duygusuydu. Yüzünde şeytani bir gülümseme belirirken, bakışlarından kaçındım. Sadece etrafta dolaşmakla

kalmayıp, istediği gibi gelip gitmekte özgür olan kadına döndüm. Darius'un elleri etrafta dolaşırken, bunun ne anlama geldiğini anlamaya çalıştım. Bir tahminde bulunacaktım. Ryder'a döndüğümde, birden geri çekildim. Aradaki mesafeyi kapatmış, bir şey anlamış ve bunu komik bulmuş gibi bana bakıyordu.

"Kıskanıyor musun...?" Yüzümü daha iyi görebilmek için omuzlarını bükerek eğildi.

"Hayır." Geri çekilmeye çalışırken başımı salladım.

"Öylesin. Onu kıskanıyorsun." Çenemi kavradı ve bana tekrar bakmaya zorladı. Bu kibir değil, heyecandı.

Darius ayak bileklerimi kavrayıp geriye doğru çekti. Dizlerim büküldü ve göğüslerim göğsüme yapıştı. Ryder beni bıraktı ve kalçalarımın yakaladı. Darius'un cinsel organı kalçalarımın değene kadar beni kaldırdı, ben de başımı salladım.

"Yorulmadın mı?! Bunun zamanı değil—kahretsin!" Darius'un üzerine beni bıraktığında nefes nefese kaldım. Ucu içime saplandı, beni doldurdu ve olabildiğince derine girdi. Aşağıya bakarak öne eğildim ve inledim.

Sadece yarısı.

Kahretsin.

"İyi hissettiriyor mu?" diye homurdandı Darius, burnunu yüzüme sürerken.

"Sanki ikiye bölünüyorum. *Yine* ," diye tısladım. Kadın boğazını temizledi. Onu unutmam için sadece bir saniye yetti. Ve tek gereken penisti. Darius'un ön kollarını kavrayarak yukarı doğru ittim, ama Ryder beni daha da aşağı itti.

"İzleyin ama gözlerinizi onun vajinasından kaçırmayın, yoksa onları kendi ellerimle sökerim," diye uyardı Ryder. Bakışları, kardeşimle benim birleştiğimiz yerden hiç ayrılmadı. İzinsiz giren kişi şimdi tamamen yere odaklanmıştı.

"Evet, ben..." diye sözünü kesti, Ryder beni birkaç santim yukarı kaldırdı ve tekrar bıraktı. Ve ikimiz de Darius'un penisinden aşağıya doğru akan meni karışımını izledik.

"Şimdi, Charlotte," diye homurdandı Ryder.

"Özür dilerim. Bir haberim var," diye hırıltılı bir sesle söyledi. Gözleri boynumun üzerindeydi ama bedava porno izlememek için kendini zor tutuyor

gibiydi.

“Beklenen buydu. Devam et,” diye mırıldandı Ryder. Beni kaldırıp bıraktı ve Darius ayak bileklerimden tutarak beni yukarıda tuttu. Yerçekimi kalçamı aşağı doğru çekti, ama elbette o bunu kendi avantajına kullandı. Darius alttan bana sertçe girdi. Yukarı, yukarı, yukarı doğru ittikçe odada müstehcen şapırdatma sesleri yankılandı ve beni daha fazlasına zorladı.

Daha fazla.

Daha fazla.

Daha fazla.

“Sınırdan insanlar görüldü. Bir haberci teslim etti...” diye sözünü kesti, Ryder ise penisini çekiştiriyordu. Ryder dizlerinin üzerine çökerken yatak hafifçe çöktü, ağırlığı önümdeki yatağa bastırıyordu. Charlotte'ın bakmadığına *imkan yoktu* . Darius, düğümünün sıcaklığıma baskı yaptığını hissedene kadar bana sertçe girdi.

"Ah, kahretsin. Karnım doydu, Darius," diye inledim.

"Doe, sikimi çok iyi em," diye nefes nefese söyledi. Beni sert ve hızlı bir şekilde becerdi, düğümü kalçalarımın çarpıyordu. Ryder onaylayarak mırıldandı.

“Sen bize ait olduğun gibi, biz de artık sana aitiz. Şimdi boğazını becereceğim. Ağzını aç bana, Tavşanım. Sana ihtiyacım var.” Onun atan ucuyla yüz yüze geldim. Kalbim durmamalıydı ve sözlerinin içimde derin bir şeyi neden okşadığını anlayamıyordum. Sözlerinden teselli bulmamalıydım.

Olanları ya da olmuş olanları haklı çıkarmanın hiçbir yolu yoktu. Bir şekilde aklımı kaybettim. Görmezden gelerek itaat ettim. Çenemi açtığımda, Darius kendi ritmiyle beni becermeye devam ederken ağzımdan salyalar aktı. Göğüslerim sallanıyordu ve penisinin ucunu dilime bastırduğunda tuz tadı aldım. Bunu yakalayıp başımın arkasını kavradı ve kendisine ait olanı aldı. Boğazımın arkasına vurduğunda küfretti ve ben öğürdüm. İkizler beni kendi zevkleri için kullanırken gözlerim yaşlarla doldu. Biri beni sabit tutarak tek penisiyle becerirken, diğeri burnuma kıl değene kadar ağzıma girip çıkıyordu.

"Charlotte'ın neden odaklanamadığını biliyor musun?" diye homurdandı Ryder, beni kullanırken. Ağzım penisle doluydu. Hiçbir soruya cevap vermeyecektim.

“Çünkü kıskanıyor. Senin olduğun yerde olmak istiyor, Darius’un şişman penisinin üzerinde sıkışıp kalmak istiyor. Ama olamıyor. Bana nedenini söyleyebilir misin?” diye sordu Ryder, boğulurken, hırıltılar çıkarırken, sümüklerim dudağıma damlıyordu. “Çünkü biz seniniz. Bana bak.”

Evet, öyle yaptım. O soğuk griler bu kadar sıcak görünmemeliydi.

“İşte benim kızım,” diye mırıldandı.

“O. Çok. İyi. Hissettiriyor.” Her kelimesinde kalçalarını ileri doğru iterek beni dolduruyordu. Düğümünü zorla içeri sokarken gözlerim geriye doğru döndü. Kollarım titriyordu ve Ryder’ın başımın arkasındaki eli olmasaydı ayakta duramazdım.

“Sıcak ve sıkı. Devam et, Char.”

Bu takma adı duyunca yeşil canavar çirkin yüzünü gösterdi. İstedğim yerdeydim. Ona bakarken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Beni eziyet eden iblislere bağlıyım. Bu lanetli, acımasız bağlılık.

Konuşuyordu ama kimse dinlemiyordu. Gözlerimin içine bakarken hızı arttı. Darius düğümünü çıkardı, ardından penisini çıkardı ve tekrar içeri itti. Bir şapırtı sesi duyuldu.

Fiyasko.

Sustur.

Fiyasko.

Sustur.

Canavar ıslak başparmağını kıcıma soktu ve şiddetli bir şekilde boşaldım. Ryder geri çekildi ve Darius da çıktı. Yüzüstü çarşafılara düştüm. Beni kalçalarımın altına kaldırarak, iki penisini de ıslak vajinama soktu. Beni açarken, karnımın içine bastırdıkça çığlık attım. Beni alırken çenem açık kaldı.

“Acıyor,” diye inledim. Hayvansı sesler zevkimi daha da artırdı. Tabii ki bu onu daha da tahrik etti. Dışarıdan bir izleyici kitlesinin olması iyi hissettirmemeliydi ama hissettirdi. Ağzımdan salya aktı ve yanağımdan aşağı süzüldü. Ryder üzerimde duruyordu. Kendini sert ve hızlı bir şekilde boşaltıyordu.

“Kahretsin, tam bize göre birisin. Onun tohumunu almaya hazır mısınız?” Ryder, testisleri kasılırken inledi. Başımı salladım. Çok yorgundum. Darius düğümünü içime ittiğinde, görüşüm kararı.

Nasıl hala yırtılmamıştım?

“Onu becer, Dare. Doldur onu,” diye inledi. Darius beni düğümüyle becerdi, genişlerken durdu. İpler duvarlarımı kapladı ve tekrar boşalırken kasıldım. Menisi uyluklarıma sıçradı ve Ryder boşalırken inledi. Yüzüme sıcaklık yağdı, saçlarıma sızdı. Gözlerimi kapatıp daldım. Sıcak nefes yanağıma çarptı ve gözlerimi açtım. Ryder tüylü elinin tersiyle yüzüme dokundu.

"Aferin küçük tavşanım," diye övdü. Darius beni tekrar kollarına çekti ve ben de onun üzerinde kıpırdandım. Ryder yataktan kalktı ve Darius bacaklarını açık tuttu.

"Ben bittim," diye uyardım.

"Bana yapışıp kaldın," diye kıkırdadı Darius boynuma sokulurken.

"Ah, özür dilerim. Senin benimle sevişemeyeceğin bir zaman olduğunu bilmiyordum," diye tersledim.

İlk başta tüylerinin sert olacağını düşünmüştüm, ama yumuşak ve kabarıkmiş. Ryder yaklaşırken tutuşu sıkılaştı. Elinde, yarısı kızgın bir şekilde parlayan uzun bir demir çubuk vardı. Onu iç bacağıma getirip X şeklindeki bölgeye bastırana kadar ne yaptığını anlamadım.

Acı gözlerimi kamaştırıyordu. Derim erirken çığlık attım. Yanmış et kokusu burnuma çarptı ve kurtulmak için mücadele ettim. O kadar bitkin düşmüştüm ki, çabalarım acınasıydı. Ryder çubuğu çıkardı ve ben de eşimin kollarına yığıldım. Sakinleşirken Darius omzumdaki izi yaladı. Gözlerimden yaşlar süzülüyordu.

"Benim. Artık kesme yok. Bize karşı gelersen anlarız. İzimi bozma." Sözleri beni derinden etkilediğinde hıçkırarak ağladım. Yakıcı acının ardındaki anlam. İkisi birleşince, bir erkeğin asla dokunamadığı bir şekilde beni derinden etkiledi.

Çok çarpık bir durum ama anlaşıldığımı hissediyorum.

Kendimi çok değerli hissediyorum.

Artık acımın ve rahatlamamın tek kaynağı onlar. Aynı anda hem trajik hem de güzel. Parmağı yüzümden süzülen gözyaşlarımı takip etti. Ryder Charlotte'a döndü ve ben de onun bakışlarını takip ettim. Yanakları kızarmıştı ve gözlerinde arzu gördüm. Bir adım öne, odanın içine, bize daha yakın bir yere attı. Hoşuma gitmedi. Başımı salladım ve Darius hırladı. Durdu ve ben iç çektim. Canavarımın kollarına yaslandım.

“Öbür taraftan bir mektup aldık. İnsan onu bizzat kale duvarlarına getirmiş. Şimdi *onu* gördüğüme göre, her şey mantıklı geliyor.” Charlotte kollarını kavuşturdu.

"Neden geldi ki?" diye homurdandı Darius, bir yandan da içimi meniyle doldurmaya devam ediyordu.

"Nişanlısı, konuşmacının oğlu," diye homurdandı Ryder. Darius donakaldı ve ense tüylerim diken diken oldu. Pençesiyle çenemi kaldırdı. Sanki eli kurabiye kavanozunda yakalanmış bir çocuk gibi hissettim. Kaba eli karnımda yukarı doğru kaydı. Parmakları kaburgalarımaya değdi ve pençeleri meme uçlarıma sürtündü. Eli boynumu sahiplenici bir şekilde kavradığında nefesimi tuttum.

"Ne istiyor ki?" diye hırladı canavar kralım.

"Cohen gelinini geri istiyor. Bir toplantı çağrısında bulundular ve eğer reddedersek, bu bir savaş eylemi olarak kabul edilecek," Charlotte'un cevabı hızlıydı ve ne yapmak istediğini hemen anladım. Beni bir saniye içinde teslim edeceğinden hiç şüphem yoktu. Boynumdaki kavrama sıkılaştı ve altımdaki uylukları gerildi. Otururken acıdan yüzümü buruşturdum.

Aman Tanrım, bu çok acıttı, ama Cohen ne yaptı ki?

Ryder, yüzümdeki şaşkınlığı ve kafa karışıklığını yanlış yorumlayarak, "Sakın fazla umutlanma," diye uyardı.

"Sen bize aitsin," diye hırladı Darius.

Ryder, boynumdaki tutuşunu gevşetirken, "Seni bizden almaya çalışan herkesi öldüreceğiz," diye söz verdi.

Darius, sesinde özgüven dolu bir tonla, "Bırak gelsinler," diye alay etti.

Charlotte söze şöyle başladı: "Bence aceleci kararlar vermeden önce bunu... konuşmalıyız."

"Ne yapacaksınız?" diye mırıldandım. Üç çift göz bana kilitlenmişti.

"Açıkça belli," dedi Ryder, dudaklarının kenarında alaycı bir gülümsemeyle burnuma hafifçe dokundu. Darius da yüzümün yanını yaladı.

"Savaş ilan edeceğiz," diye söz verdi canavarım.

Atıştırma

Sözleri odayı doldurup çatlaklara sızarken, oda sessizliğe bürünmüştü. Burada savaştan bahsediyorlardı ve savaştan endişelenen tek kişi Charlotte'du. Onun bu bulmacaya nasıl uyduğunu hâlâ anlamamıştım.

O kimdi ve neden hâlâ buradaydı?

“Öncelikle, pek umutlu değildim,” diye homurdandım. Ryder, Darius ve benim birleştiğimiz yere doğru eğilirken sırtıttı. Kaşlarını çatarak pençesini işaretinin etrafında gezdirdi. Tüylerim diken diken oldu ve dudağının kenarı seğirdi. Bu herif memnundu. Doğrulup bir çarşaf alıp üzerime örttü.

“Kralım, prensim,” sesi bal gibiydi. Arkadaşlarıma hitap ederken içimi bir öfke kapladı. Bu kelimelerin onun ağzından çıkması hoşuma gitmedi ve ses tonundaki o pek de gizli olmayan sahiplenme duygusu da hoşuma gitmedi. Sanki arkadaşlarını azarlıyormuş gibiydi, sınırları aşmıyordu. Onlar onun hiçbir şeyi değildi. Ellerimi yumruk yaparken, Darius her şeyim kasılırken inledi. Penisi içimde seğirdi.

"Sakin ol, küçük dostum," diye takıldı içimdeki canavar.

"Neyden bahsettiğini anlamıyorum," diye homurdandım.

"Tadını dilimde hissedebiliyorum," diye kıkırdadı.

"Bunun tadına bakamazsın," diye mırıldandım.

"Seni tekrar mı becermem gerekiyor?" Kolunu uzattı ve pençesi hassas klitorisime dokundu. Kalçalarım kasıldı ve sıvı bacaklarımdan aşağı aktı.

"Hayır," diye fısıldadım.

"Yine yalan," diye homurdandı.

"İnsan olduğundan emin misin?" Ryder'ın sesi dikkatimi ikiz kardeşinden uzaklaştırdı.

“Elbette insanım,” diye homurdandım.

Diğer arkadaşşıma dik dik bakıyordum. Onunla tartışmaya girmek yerine, onu açıkça süzdüm. Gece gökyüzünü yarıp geçen şimşek gibi parlak gri gözleri, merak ve eğlenceyle beni izliyordu. Sanırım en sevdiğim dövmesi boğazındaki siyah kurt dövmesiydi. Bunun bir illüzyon olduğunu bilmeme rağmen, çok çekiciydi. Yakışıklı çocuk tarzında değil, karanlık, tehlikeli, *"Motosikletim var ve seninle onunla sevişirim"* tarzında . Gerçekte nasıl göründüğünü bilmemem beni rahatsız ediyordu.

"O zaman ben neyim? Eğer senin kardeşinin yatağından kaçırdığı insan kadın değilsem?" diye alay ettim. Bu fikir gülünçtü.

"Bir succubus," diye yanıtladı tereddüt etmeden. Bir anlık sessizlik oldu. Şaka yapıyordu. Ryder benimle şakalaşıyordu.

"Ciddi olamazsın," diye güldüm.

"Bu sefer öyleyim." Ryder sırttı. Gülümsemesi göz kamaştırıcıydı.

"Bence asıl incubus olan sizlersiniz. Hiç yorulmuyorsunuz! Ben buraya geldiğimden beri çoğunlukla bir düğümde takılı kaldım," diye tısladım.

"Haklısın. Cehennemden sürünerek çıkmak imkansız," Ryder'ın sözleri beni hazırlıksız yakaladı, ama Darius keyiflendi.

"Yeter artık. Cohen hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyorum," diye tükürdü Darius, sanki iğrenç bir şeymiş gibi.

"Bana havlayamazsın. Hele de o buradayken." Başımı ona doğru eğdim.

Kelimenin tam anlamıyla. Yani, neden *hâlâ* buradaydı ki?

"Önce ben sordum," diye homurdandı huysuz köpek yavrusu.

"Odamızda başka bir kadın daha var. Cevap istiyorum," diye homurdandım. Çocukça bir davranıştı ama başıma gelen her şeyden sonra umurumda bile değildi. Sırtımda kaslar gerildi ve penisler içimde hareket etti. Pençeler göğsümü sardı.

"Bizim olanı mı becerdi?" diye hırladı Darius.

Sürekli görmezden gelinmekten çok sıkıldım. Canavar arkadaşşımanın burnuna bir yumruk atsam, bir şey olmamış olur mu acaba?

"Sen bir şey istiyorsan, ben de karşılığında bir şey istiyorum," diye iç çektim hayal kırıklığıyla.

"Paylaşımımız yok. Arkadaşıımız başkasıyla ilişki içinde ve yıllar önce sizin için yaptığımız anlaşmayı bir kenara atmaya karar verdik. *Sadakatimizin* kime

ait olduğu konusunda hiçbir şüphe yok. Bize *Cohen'den* bahset," diye talep etti. Ryder kıskançtı.

"Beni kaçırdınız ve zincirlediniz, ama dostlarım olduğunuz için bana yaptığınız her kötü şeyi kabullenmek zorundayım. Ama şimdi sizden önce bir hayatım olduğunu öğrendiğimize göre, *bana güvenemezsiniz* mi?" Sesim duygudan titriyordu.

Ryder, "Biz hiçbir zaman adil olduğumuzu iddia etmedik," diyerek yatıştırmaya çalıştı.

Yanağımın içini ısırdım. Gümüşün ete sürtünme hissini duyma isteğı içten içe kabarıyordu. Kaçışım olması gereken canavarlar aynı zamanda tetikleyicilerimdi. Şu anda en son istediğim şey Cohen hakkında konuşmaktı. Özellikle de beş para etmez bir adam için çarmıha geriliyormuş gibi hissettiğim bir anda.

"Ne öğrenmek istiyorsun?" diye dişlerimi sıkarak tısladım.

"Darius sana onunla sevişip sevişmediğini sordu. Oradan başlayalım. En son ne zaman amına girdi?" Ryder'ın ifadesi sakın görünüyordu ama gözleri asla yalan söylemezdi. Ne olduğunu anlamadan önce bir tokat sesi duydum. Ryder'ın yüzüne tokat atmıştım ama aptal kafası hiç kıpırdamadı. Bileklerimi yakaladı ve önümde tuttu.

"Onunla hiç birlikte olmadım. Dilini kullan, tadına bak. Yalan mı söylüyorum?" diye tükürdüm. Boşta kalan eliyle ağzımı kapattı.

"Ne dedin, Tavşanım? Seni duyamıyorum?" diye şarkı söyledi. Cevap vermeye çalıştım ama kelimeler boğuk çıktı. Yaklaştı, kulağını ağzımı kapatan elime dayadı.

Pislik.

"Ah... evet... anlıyorum. Onunla birlikte olmuşsun. Ne? Ona bakireliğini mi verdin? Geri dönmek mi istiyorsun?" Tanıdığım akıl hastası gibi davranırsa da, korkularını dile getiriyor ve gerçeğı görmezden geliyordu. Darius arkamda titredi.

Onu neden bu kadar kışkırtıyordu?

Beynim 'Tehlike!' diye bağırdı ve başımı salladım. Ryder beni bıraktı. Bunun bir merhamet gösterisi mi yoksa eğlence mi olduğunu bilmiyordum. Darius'un eli sırtıma bastırdı ve ben yere yığıldım. Pençeleri sırtımdan aşağı, kalçalarımaya doğru kayd ve aralanmış kalça yanaklarımı kavradığında

ürperdim. Bakışlarının deliğimde olduğunu hissettiğimde parmaklarım çarşafı kenetlendi. Sessizliği tedirgin ediciydi. Fırtınadan önceki sessizlik gibiydi.

"Bu doğru değil," diye fısıldadım.

"Bu, saf olmadığının bir hatırlatıcısı," diye açıkladı Ryder. Darius'un cinsel organlarını sıktım. Ona dik dik baktım çünkü burada suçlu oydu.

"Hâlâ burada olduğunu unutmuşum. Char, çık dışarı," diye iç çekti Ryder.

Gözlerimi hâlâ kapının yanında duran kadına çevirdim. Gülümsedi, arkadaşlarımın benden memnun olmamasından belli ki hoşnuttu. Bundan inanılmaz zevk alıyordu ve ben çılgılık atmak istedim. Tüylerim diken diken oldu, çünkü yine takma adı kaçırmıyordum. Göğüs dekoltesini göstererek eğildi.

"Kralım. Prensım," diye fısıldadı baştan çıkarıcı sesi, güvensizliklerimi daha da alevlendirdi. Arkasını döndü ve çıkarken kapıyı kapattı.

"Nişanlım olduğu için bana kızılıyorsun ama sen asistanınla yattın. Ona geri dönmek istemiyorum. Evliliğimizi ailem ayarladı," diye tısladım. Gözlerimden yaşlar akmak üzereyken görüşüm bulanıklaştı. Bu ihanet duygusu yeniydi ve ne yapacağımı bilmiyordum.

"Bunu bilseydim, onları bu kadar çabuk öldürmezdim," diye öfkeyle söylendi Darius.

Henüz çok erken.

Henüz çok erken.

Onları öldürdüğü gerçeğini asla unutamayacaktım, ama hatırlatılmasını da istemiyordum. Gözyaşlarım sonunda akmaya başladı ve nefesim titremeye başladı. *Onlar insan değillerdi, ama sözleri ne kadar da derinden yaralıyordu.* Her biri dilinden zehir gibi damlıyor, zavallı savunmalarımı yakıp geçiyor ve beni içten içe zehirliyordu.

"Kardeşim," diye mırıldandı Ryder. Gözleri üzerimde gezindi. Canavar hırladı. "Bu çok acımasızcaydı," diye azarladı Darius'u, sanki bana şişman demiş gibi, oysa yüzüme iğrenç gerçeği vurmuştu; ailemi öldürmüştü ve özür dilemiyordu. İllüzyonun odağı tekrar bana döndü, gözlerinde acıma vardı. Kendime tamamen hayal gördüğümü söylemek istedim, ama şu anda ihtiyacım olan şey buydu.

"Boşuna uğraşma," diye hıçkırttım yanaklarımı silerek.

“Bak ne yaptın. Arkadaşımız üzgün,” diye azarladı Ryder. Darius yanağımı okşadı. Yumuşak bir iniltiye benzeyen bir ses yüzümü ısıttı. Beni tekrar kollarına çekerken, benden uzaklaşırken cinsel organı söndü.

"Bunu düzelteceğim," diye hırladı. Canavar beni bir bebek gibi kucağına aldı ve ben de göğsüne sokuldum.

"Beni bir daha becermediğin sürece sorun yok," diye hıçkırığa hıçkırığa söyledim.

Ryder, büyük bir patisiyle başıma vururken kıkırdadı. Baskıdan neredeyse kıvranıyordum, sanki başım kopacakmış gibi hissediyordum. Ne yaptığını anlamaya çalışırken, aynı şeyi tekrar yaptı, ama bu sefer daha yumuşaktı. Eli başımı okşadı, sonra yavaşça saçlarımdan aşağı kayd. Gözlerimi kırptırdım. Doğrulurken gözyaşlarım durdu.

O beni okşuyor...

Parmakları kalçamın altına kayd ve biriken pisliği topladı. Onu alıp tekrar içeri itti.

"Bir damlasını bile ziyan edemem," diye mırıldandı büyülenmiş bir şekilde.

"Bunu temizlemen gerekiyordu," diye hırıltılı bir sesle söyledim. Keskin bakışları beni adeta esir aldı. Kaşları çatıldı, dudaklarının kenarları aşağı doğru kıvrıldı.

"Neden böyle bir şey yapayım ki?" Sesi ölçülü ve sakindi, hatta fazla sakindi. Geri adım attım, bu sefer neyi yanlış söylediğimi anlamaya çalıştım.

"Böylece hamile kalmayayım." Arkadaşım beni okşamayı bıraktı.

"Yavrular istemiyor musun?" Vücudunun diğer yarısına bakarak yardım aradım. Ryder'ın göğsü hızla inip kalkıyordu.

"Bizden iğreniyor musun?" diye çıkıştı Ryder.

"Pislik!" diye homurdandı Darius.

Ryder'ın yüz ifadesi bir anda hüzne dönüştü. Yine bir soruna çok yaklaşmış ve ayağım mayına basmış gibi donakalmıştım. Her yerde mayın vardı ve nereye basacağımı bilmiyordum. Sorunun kökenine inmek istiyor muydum? Başını yana doğru çevirdi, sonra tekrar bana baktı.

"Senden iğrenmiyorum. İkinizi de istiyorum." Gerçek ortaya çıkınca, birbirimize bakakaldığımız an sonsuzluk gibi geldi. Kardeşinin koluna dokundu ve canavar gevşedi. Ryder öne eğildi, yüzü benimkine birkaç santim uzaklıktaydı.

“Açıkla. Çabuk ol. Sesler...” şakağına dokundu. “ Çok yüksekler ,” diye fısıldadı. Ve kendimi iki canavar eşle bulduğumdan beri ilk defa kalbim onlar için kırıldı. *Onları bu hale getiren şeyin ne olduğunu bilmiyorum ama ruhumda hissedebiliyorum: iyi bir şey değildi.*

“Sadece her şeyin yeni olduğunu kastettim. Fikrini değiştirebilirsin. Ya benden sıkılırsan?” Beni tutan canavardan bir homurtu geldi. Başımı geriye doğru eğerek güçlü eşime baktım. Daha önce hiç kurtun güldüğünü görmemiştim ve bizim gibi gülümsemediklerini bilsem de, onun güldüğünü biliyordum. Ağzı açtı, kenarları yırtıcı bir sırtıyla geriye çekilmiş, keskin dişleri görünüyordu. Ryder'a baktığımda, tüm dikkati kardeşindeydi. Orada bir şey vardı: sevgi. Kardeşinin gülümsemesini görmek onu mutlu ediyordu, sanki bu anlar çok nadir yaşıyordu.

“O güzel küçük kafanı bununla yorma. Sen bizim eşimizsin. Amin, vücudun, zihnin; seninle ilgili her şey, bizi oluşturan yapbozun eksik parçası,” diye mırıldandı Ryder.

Kendimi esir alanlarıma teslim etmiştim.

“Yavrularımızla karnının şiştiğini görmek seni daha da güzelleştirecek.” Bu sefer Darius söyledi. Beni tekrar okşamaya başladı ve ben de mırıldandım.

“Sizin için savaş ilan ettiğimizi duydunuz, değil mi?” diye kıkırdadı Ryder.

“Ama bunu yapmak zorunda değildin,” diye fısıldadım, bakışlarımı aşağı indirerek.

“Yani ona geri dönmek istiyorsun?” Bu sefer iğneleyici bir soru değil. Benimle dalga geçiyor.

“Hayır! Tanrım, hayır. Dokunuşuna dayanamam.” Bu düşünceyle ürperdim. Kendimi korumak için kollarımı etrafıma sardım ve Darius'a yaslandım, ama Ryder'ın parmakları hızla uzanıp çenemi kavradı. O delici gri gözlerle karşılaşmak zorunda kaldım.

“Onun seninle hiç birlikte olmadığını söylemiştin?” Alaycı tavrının izi bile kalmamış, yerini o alçak, sakın ses tonu almıştı.

“Yapmadı,” diye fısıldadım.

“Ama sana dokundu mu?” Gözleri parladı.

“Onu hiçbir zaman hoş karşılamadım.”

“Bu sorumu cevaplamıyor, Bunny.” Ryder başını yana eğdi ve çelik sarıya döndü. Ryder'ın bu kadar hayvansı olduğunu hiç hissetmemiştim. Bu kadar

heyecan verici bulmamalıydım.

Ama ben öyle düşünüyorum.

"Evet. Bulduğu her fırsatta. Kalçama yaptığı küçük dokunuşlardan, beni elle taciz etmeye kadar. Zayıf noktayı öğrendi ve bunu beni kötü hissettirmek için kullandı. Sevdiğim şeylerden dolayı hasta olduğumu söyledi..." sesim titredi.

"Eğer oraya hiç gitmediyse, bacaklarınızın arasında ne olduğunu nereden bilecek?" diye sordu Ryder öne eğilerek.

"Yalan söylemedi," Darius'un sözleri arkamdan yankılandı.

"Hayır, yapmadım," diye fısıldadım, bir damla gözyaşı süzülürken. Ryder parmağını yanağımda gezdirerek gözyaşımı topladı. Yüzüne götürüp ona baktı.

"Başkasının seni ağlatmasından hoşlanmıyorum ama gözlerindeki o ifadeyi biliyorum."

"Anlat bize," diye hırladı Darius, beni tutarken bir kolunu karnımın etrafına doladı. Ben de kolunu sıkıca tuttum.

"Gördü. İlk tanışmamız anne babalarımızın tanıştırması yüzünden değildi. Nişanımı kahvaltıda duyurdular. Sanki ne yiyeceğimizi konuşuyormuşuz gibi. Sanki hayatımın geri kalanını kiminle geçireceğimi konuşmuyormuşuz gibi. Söylediğim hiçbir şey bunu değiştiremezdi. Herkesin yapacağı şeyi yaptım. Dışarı çıktım ve bacaklarımı isteyen herkese açtım..." Söylemek üzere olduğum şeyi örtbas etmeye çalışırken öksürdüm ama başaramadım.

"Bir rahatlamaya ihtiyacım vardı, bu yüzden banyoya girdim ve eteğimi yukarı kaldırdım. Kendime dokundum ama orgazm olamadım. Hayatım altüst olmuştu ve orgazm bile olamıyordum. O zamanlar, bıçağımı her yere yanımda taşırdım. Bacaklarımı açarak, iyileşmemiş eti keserken kendimle oynadım. Bu... coşku vericiydi ve boşaldım. O hazzı kovalarken, kapı açıldı. Kapıyı kilitlemeyi unutmuştum ve işte böyle tanıştık. Eteğim yukarıda, kan bacağımdan aşağı sızarken ve parmaklarım boğumlarına kadar derine batmış halde."

"Ne yaptı ki?" diye sordu Ryder sessizce.

Yutkundum ve gözlerimi sıkıca kapattım. Oda kayboldu ve kendimi tekrar o banyoda buldum.

"Kapıyı kapattı."

Bir el yanağımı kavradı, pençeleri beni batırmamaya özen gösterdi.

"Gözlerini aç." Dediğini itaat ederek yaptım.

"Tuzakta kalmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Kendini özgür bırak. Geçmiş geride kaldı ve artık o odada sıkışıp kalmadın. Buradasın. Ait olduğun yerdesin." Ryder'ın gözleri parladı, ama korkmak yerine öfkesini ve beni koruma ihtiyacını hissettim. Bana değer verildiğini hissettim.

Yanağımdan bir damla gözyaşı süzöldü ve ağzımı kanın metalik tadı doldurana kadar dudağımı ısırdım. Ryder, göz göze gelene kadar eğildi. Burnunu burnuma bastırdı ve ıslak burnunu hissettim. Darius beni okşamaya devam ederken dudaklarımda bir gülümseme belirdi.

"Artık onun için endişelenme. Biz onunla ilgileniriz, değil mi?" diye mırıldandı Ryder. Darius karşılık olarak homurdandı.

"Atıştırmalık."

Mükemmel

Ruhumun derinliklerinden bir kıkırdama yükseldi. Aklımı kaçırıyor olmalıyım. Ya da içten içe hep böyleydim. Ryder ve *Dare* ile geçirdiğim kısa süre bile etkisini göstermişti. Bir kurt canavarı bana sarılırken, ikizi de beni bir köpek gibi okşuyordu. Alışılmadık ama işe yarıyordu. Darius'un Cohen'i atıştırmalık olarak yeme fikri bu kadar komik olmamalıydı, ama komikti. Nişanlımın arkadaşlarımdan ikisinden biriyle bir kavgada ya da savaşta karşı karşıya gelmesini hayal etmek saçmaydı. Cohen'in kafasının tepesi, Darius parmak uçlarında dursa bile göğsüne ulaşamazdı. *Cehalet mutluluktur çünkü kurt canavarımı görseydi kesinlikle altına işerdi.*

Ryder bana doğru eğilip burnuma hafifçe dokunduğunda bir damla gözyaşımı sildim. "Bu sesi çok seviyorum."

Onun rastgele şefkatine asla alışamayacağım. İçimde derinlere gömülmüş karanlık ve soğuk bir şeyi eritti. Bu sahte haliyle bile Ryder, Cohen'in üzerinde yükselirdi. Önümde bağdaş kurarak oturuyordu. Ve et yiyen bir canavar olmasına rağmen, bu masumiyet duygusunu çok sevdim.

Ama bu sefer soru sorma sırası bendeydi.

"Neden bu deri kıyafetin arkasına saklanıyorsun?" Uzandım ve deriyi çekiştirdim ama kürk hissettim. "Yanlış anlama, seksi ama bu sen değilsin." Ryder bana ve kardeşine baktı. Bir dakika düşündü ve sonra ayak bileklerini tutarak geriye yaslandı.

Canavarların ayak bilekleri var mıydı?

"Zindanlarda esir tutulduk. Amcam bir cadı tarafından zehirlendi, onu bir kukla gibi oynattı. Kendi kardeşini öldürmek için şeytan tarafından ele geçirilmiş olmak gerekir. Ne için? Kontrol için mi? Zenginlik için mi? Kral olmak için mi? Dare için bunların hepsini feda ederdim. Yaşadıklarımız şeytanı bile ürkütürdü. Özgürlüğüme kavuştuktan sonra, her şeyimizi korumak için

elimden geleni yaptım. Otları söktüm ama Dare lanete yenik düşüyordu. Bir seçimle karşı karşıyaydım: güvenliğimizi sağlamak ya da kardeşime katılmak. Ryder, yani adam olarak insanlarla uğraşmak daha kolaydı. Büyü bir destekte ve geçen her gün maskem haline geldi.”

Darius beni okşarken birdenbire baygın halde kalmıştı. Cevaplara ihtiyacım vardı ve yanlış bir soru sorsam kolumu koparmayacak olan kardeşten başlamak en iyisiydi.

“Yapman gerekeni yaptın. Bazen yapabileceğimiz tek şey hayatta kalmak. Peki... nasıl işliyor bu? Değişim mi gerekiyor? Yoksa bir düğme gibi mi? İstedğin zaman kapatabileceğin bir düğme?” diye fısıldadım.

“Değişiklik yok. Bu benim büründüğüm bir form değil. Sadece o kadar çok kullandım ki, ikinci bir deri gibi oldu. Alttaki canavar hakkında neden bu kadar meraklısın?”

“Arkadaşımın nasıl görüldüğünü merak etmiyor muyum?” diye takıldım, elimi bacağının üzerinde gezdirerek. Büyüklüğünü tahmin edebilmek için ölçülerini not aldım.

“Ben asla öyle demedim,” diye mırıldandı.

“Şaşkınlık! Çirkin olduğun için mi?” diye kıkırdadım. Bana dik dik baktı ve ben de ona dilimi çıkardım.

“Ya öyleyse? Tekrar kaçmaya çalışır mısınız?” Oyun oynuyorduk ve hoşuma gidiyordu.

“Hayır, bak, ben kitap kurdu bir kıyım.” Ryder başını yana eğdi, belli ki kafası karışmıştı. Elbette bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu.

“Çok sayıda canavar temalı aşk romanı okuyorum – bir insan ile korkunç bir canavar arasındaki aşkı anlatan öyküler. Çoğu kişi bunun yanlış olduğunu düşünür, ama çirkinlik görecelidir. Bazen birinin iğrenç bulduğu şeyi bir başkası güzel bulur. Ve onlar da sevgiyi hak ediyorlar. Ayrıca, onları seviyorsanız, görünüşlerinin ne önemi var ki?”

Ryder'ın gözleri kocaman açıldıktan sonra kahkaha attı.

“Gördün mü? Tam bize göre birisin.” Sözleri yüzümün kızarmasına neden oldu ve gülümserken dudaklarımı ısırdım.

“Sen ve Darius neden sevişmiyorsunuz?” Bunu iyice düşünmedim. Ağzımdan birdenbire döküldü. Ama aklımdaydı. Normal şartlarda kardeşlere

neden seks yapmadıklarını sormazdım, ama onların hiçbir şeyi normal değildi. Ryder'ın ona nasıl baktığını görmüştüm. Sessizleşmişti.

"Aşağıda olanlar hakkında konuşmuyoruz ama... birlikte olduk. *Daha önceydi* ve Darebear'ın başka seçeneği yoktu. Kendimizi özgür bıraktığımızdan beri, o da istemiyor. Ne kadar yalvarsam, ne kadar güvence versem de, bu onun için aşk değil. Bunu en büyük başarısızlığı olarak görüyor—beni koruyamamış olması."

Daha derine inmek, daha çok kurcalamak istedim ama yapmadım. Çünkü Ryder'ın yüzündeki ifade bana kontrolünü kaybetmek üzere olduğunu söylüyordu.

"Özür dilerim," diye fısıldadım. Ve işte böylece Ryder gülümsedi ve sanki sözlerim geçmişinin dehşetlerini yok etmiş gibiydi.

"Seni güldüren şeyin ne olduğunu söyleyecek misin? Az önce Darius'un 'atıştırmalık' demesi."

"Vay canına, dostum. Benden yeterince şey aldın. Eğer sana daha fazlasını vereceksem, benim için bir şey yapman gerekiyor," diye takıldım. Tanrım, bunu hafif tutmaya çalışıyordum ama umarım sinirlenmezdi.

"Peki, ne istiyorsunuz?" diye sordu Ryder ihtiyatlı bir şekilde.

"Büyüleyici havanı bir kenara bırak." Bu talebime sessizlikle karşılık verildi.

"Ya yapmazsam?"

"Hiçbir şey. Seni hiçbir şeye zorlayamam. Bu senin seçimin olacak," diye fısıldadım.

"Baştan çıkarıcı kadın. Benim düğümümü çözmeye mi çalışıyorsun?" diye homurdandı.

"Öyle bir şey olmuyor. Eğer önümüzdeki aya kadar cinsel ilişkiye girmeseydim bile, yine de çok erken olurdu," diye güldüm.

"Olası değil," diye homurdandı.

"Teşekkürler," diye homurdandım, onun güzel gri saçlarına dik dik bakarak, çünkü bunların gerçekten ona ait olduğunu biliyordum.

"Hadi ama, Tavşanım. Ben de gülmek istiyorum," diye ısrar etti. Sanki yalvarıyordu. Ona bilginin o nefis meyvesini sundum.

"Bu adil değil. Burada bir denklik söz konusu değil, sadece alıyorsun." Bu sözler ağızımdan çıkar çıkmaz, onun kazandığını biliyordum.

Bana masum köpek yavrusu bakışlarıyla ve büzülmüş bir dudakla baktı. İçimden bir ah çektim.

"Önemli değil. Darius'un Cohen'i yiyip bitirmesini düşünmek komikti. Önemli bir şey değil," dedim umursamaz bir tavırla.

Ryder o anda güldü. Dudakları iyice geriye çekilirken vücudu titredi ve gözlerini kısarak baktı.

Çok yakışıklıydı.

"Şimdi benimle mi dalga geçiyorsun?" diye takıldım.

"Mm... çok yaramazsın," diye mırıldandı Ryder. Yanımıza yatağa girdi. Şöminenin ateşi titriyordu, ışığı duvarlarda dans ediyordu. Başını benimkinin yanına koyup gözlerini kapattı ve ben de göğsünün yavaşça inip kalkmasını izledim.

"Bu kadar mı? İstedigimi vermeyecek misin? Soruna cevap verdiğim halde mi?" Göğsüne hafifçe vurdum ama gözlerini kapalı tuttu.

"Güneş yakında doğacak. Yorgunsun. Tekrar seni almadan önce dinlen," diye uyardı.

Bu yeterli olacaktır.

"Umarım horlamıyorsundur," diye homurdandım. Uykuya dalmadan önce, yemin ederim gülümserken dişlerinin bir anını gördüm.

Güzel

Perdelerin aralarından sızan ışık, saatin kaç olduğunu merak etmeme engel olamadı. Onların yatağında geçirdiğim ilk geceydi ve horladıklarını doğrulayabiliyordum. Şaşırtıcı bir şekilde, bu beni uykusuz bırakmadı. Bana bir keresinde meditasyon yapmayı denediğim zamanı hatırlattı. Gözlerimi dinlendirirken nefes egzersizleri yapmış ve mırıldanmışım. Bedenimi ve zihnimi o kadar rahatlatmıştı ki uyuyakalmışım. Son birkaç gündür vücudum ağrıyordu ve sertleşmişti. Gözlerimi açacak gücüm bile yoktu. Bir fincan kahve için her şeyi yapardım.

Beni saran sıcaklıkla birlikte, ağır bir kol belime dolandı. Tek gözünden baktığımda bulanık bir mürekkep gördüm. Bilinci kapalıyken bile Ryder büyüsünü koruyordu. Darius'un omzunda yatıyordu, yüzü uykudan yumuşamıştı. Uzanıp Ryder'ın boynuna dokundum ve parmaklarımı tüylerinin arasından geçirdim. Yukarı, yukarı, yukarı doğru ilerlerken horlamaya devam etti, ta ki kulağına dokunana kadar. Görebildiğim değil, gerçek kulağıydı. Geriye doğru kıvrılmıştı ve gülme isteğimi zor tuttum.

Ne kadar sevimli görüldüğünü görmek istiyorum.

O zaman sadece Darius'un horladığını fark ettim. Ryder uyanıktı.

Geri çekilirken hırıltılı bir sesle, "Günaydın," dedim. Gözlerimiz buluştuğunda bileğimi kavradı. Gözleri kısıktı.

Yakalandım.

"Bana dokunmaya devam et," diye homurdandı sertçe. Sabahın ilk saatlerinde sesi daha kalındı.

"Pekala," diye fısıldadım, o bana bakmaya devam ederken.

"Uyurken beni okşayarak eğlendin mi?" Gözleri parladı ve pençeleri sırtımda nazıkçe daireler çizdi.

“Evet. Sen haddini aştın, ben de aynısını yaptım. Üstelik sen benimsin. Canım ne zaman isterse sana dokunabilirim.” Bakışlarının ağırlığını görmezden gelerek, kulağına odaklanıyormuş gibi yaptım ve arkasını kaşıdım. Dudakları aralandı ve gözleri şaşı baktı.

"Ne yapıyorsun?" Sesi eğlenceliydi.

“Hiçbir şey,” diye mırıldandım. Darius dudaklarını şapırdattı ve altımda homurdandı.

"Tavşan mı?" Ses tonunda beni durdurup ona bakmama neden olan bir şey vardı.

“Sen... mükemmelsin.” Onaylama. İşte buydu. Sözleri bir tokat gibiydi. Şakacı bir havadan bir anda ciddi bir havaya geçmiştik. Yıllarca mükemmel olmadığımı, asla olamayacağımı bilmeme rağmen, yine de bunun için çabalamaktan başka çarem olmaması, taşıdığım yükü.

“Hayır,” diye acı bir şekilde güldüm. Geri çekilerek kolumu uzaklaştırdım.

Odayı boğuk homurtular doldurdu ve bu sese gerildim. Bu ikisinden aldığım şokla başa çıkmak için henüz çok erkendi. Ryder'ın elleri üzerimdeydi ve saniyeler sonra yüzüstü çevrildim. Göğüslerim Darius'un göğsüne yapıştı, penisi kaburgalarımın sürtünüyordu. Ryder bacaklarımın arasına girdi, sertleşmiş penisi yanaklarımın değiyordu. Taciz görmüş vajinam, Darius'un üzerinde sabah seks yapma düşüncesiyle kasılma cüretini gösterdi.

"Günaydın. Azgın kurt canavarının dilini konuşamıyorum, neler olduğunu açıklayabilir misin?" Parlayan gözlere bakarken parmaklarım kürke dönüştü.

"Cesur," diye homurdandı Darius altımda.

“İkiniz birden bana yeterince kötü davrandınız sanırım. Güne böyle başlamak istemiyorum,” diye homurdandım. Sanırım canavar gülümsedi, Ryder'ın elleri sırtımdan aşağı, yanağımdan aşağı doğru gezinip vajinamı okşadı. Omzumun üzerinden bakarak ne yaptığını görmek istedim. Ama ıslak bir dil yanağımdan yukarı doğru kayarak dikkatimi çekti.

"Darius!" diye ciyakladım.

"Sen mükemmelsin," diye homurdandı Ryder.

"Ryder," dedim, uyararak.

"Eloise," diye alay etti, salyayla ıslanmış yüzümün yanını okşarken. Sonra bir şaplak sesi duyuldu ve yanmış derime çarpan acıyla inledim, acı doğrudan klitorisime kadar yükseldi.

Bana vurdu.

Ryder beni gerçekten çok sert vurdu.

Ve bunu tekrar yapmasını istiyorum.

"Seni duymadım," diye homurdandı arkamdan.

"Soru sorduğunu hatırlamıyorum," diye tersledim. Bir tokat daha sesi yankılandı ve alt dudağımı ısırdım. Yanmış ete karşı acı gözlerimi yaşarttı ve aynı anda ayak parmaklarım kıvrıldı. Ne yaptığını çok iyi biliyordu ve durmasını mı yoksa devam etmesini mi istediğime karar veremiyordum.

"Soru değildi, değil mi kardeşim?" diye kıkırdadı Ryder. Islak ve sert bir uç cinsel organıma bastırıldı. İçeri girip çıkıyordu. Aman Tanrım. Sırtımı kamburlaştırarak kalçamı kaldırdım, kendimi sundum, daha fazlasını istedim. Darius'un ıslak dili boynumu yaladı ve daha aşağıda olmasını istedim. Yukarı kalkınca göğüslerim tam yüzünün üzerinde sallandı ve birini yalarken gözleri benimkine kilitlendi.

"Aferin sana," diye hırladım Ryder, penisinin ucuyla beni kışkırtmaya devam ederken. Hızlandıkça kasıldım ve isteyerek ona sürtündüm. Daha fazlasına, daha fazlasına, daha fazlasına ihtiyacım vardı. Yeterli değildi. Bana verebileceğini bildiğim o tatlı mutluluğu kovaladım. Birkaç santim daha alabilseydim...

"Hayır," diye inledim, o geri çekilirken, ikimizin de ihtiyaç duyduğumu bildiğimiz şeyi benden esirgedi.

"Ben mükemmelim.' Söyle bunu," diye fısıldadı Ryder. Dudakları kulağıma değdiğinde içimden bir ürperti geçti.

"Ben mükemmelim." Dilimde çok yanlışı gelen bu kelimeye takılıp kaldım.

Darius diğer göğsüme geçtiğinde, onu yavaşça yaladı. Sonra durdu, başını göğüslerimin arasına gömdü ve homurdandı. Parmaklarımın altında titreşimi hissettim ve Darius'un benim için mırıldandığını fark edince nefesim kesildi. Sakinleştiriciydi ve kendimi hamur gibi hissettim. Ryder inledi, penisi içime girip çıkıyordu. Kalçalarım anında hareket etti, ona hazırdım, zevke hazırdım.

"Yeterince iyi değil. Yine." Ryder'ın sesi eskisi kadar kararlı değildi. Sıvı arka girişime damladı ve vücudum titredi, o da sıvıyı anüsümün içine sürdükten sonra başparmağıyla içeri itti.

"Ben. Mükemmelim." Kalçalarının her itişisi arasında inledim.

"Öylesin. Mükemmelsin. Ve Darius'un onun etini parçalaması fikri hoşuna gidiyor, değil mi? Onun işini bitirmesini izlemek istiyorsun."

"Ah," diye inledim, o da başparmağını daha derine iterek penisini içime sokup çıkarırken.

"Benim için boşalacak mısın?" diye alay etti Ryder, sonunda penisinin her santimini bana verirken. Ben Ryder'a doğru itilirken Darius mırıldanmaya devam etti.

"Evet, evet, evet," diye nefes nefese kaldım. Ryder beni becerdi, kendini kaybederken bana sertçe çarptı. Boşalırken gözlerim geriye doğru döndü. Küfretti, beni becerirken. Beni, daha önce özlemeyi öğretmiş oldukları şekilde doldurdu. İtti ve boşalırken elini arkamda hissettim.

Düğümünü sıkıyor.

Canımın acıdığını hatırlamıştı ve beni zorla almadı. Kendini benden uzak tuttu ve benden ayrıldığında, ona doğru sırtımı döndüğümde ağzım açık kaldı.

"Ah," diye nefes nefese kaldım.

Üzerimde güzel, beyaz bir kurt vardı. Darius gece yarısı siyahı iken, Ryder kar gibi beyazdı. Ağlıyordum ve ne zaman başladığını bile bilmiyordum. Çok uhreviydi. Saçları kalın ve asiydi, o kadar uzun telleri vardı ki, kollarımı ona doladığımda nasıl hissetmediğimi merak ettim. Geniş, kaslı omuzları ham gücü yansıtıyordu ve gözleri, büyülu halinden bile daha güzeldi. Güzeldi ama daha sönüktü. Ve güçlü ağzına bağlı kömür grisi burnu çok sevimliydi.

Arkamda, Darius mırıldanmayı bırakmıştı. Vücudu benimkinin altında donup kalmıştı, sanki büyülu'nün tekrar yerine oturmasından korkuyordu. Ryder'ın kulakları, ne düşüneceğimden endişeleniyormuş gibi yukarı doğru dikilmişti. Kendini bana açmıştı ve muhtemelen kaçışlarından beri ilk kez illüzyonu bırakmıştı.

Söyleyecek söz yoktu. Yavaşça uzanıp göğsüne dokundum. Kasıldı, göğsü her nefeste genişliyordu. Yukarı doğru kayarak, kürkünün gizlediği kabarık kesikleri hissettim ve boynunu okşarken çenem titredi. Parlak ışık tekrar bana odaklanmadan önce gözleri kısa bir süre kapandı.

"Çok güzelsin, Ryder," diye hayranlıkla mırıldandım. Kollarımı boynuna doladım ve onu kendime doğru çektim. O da kucaklaşmamı kabul ederek içini çekti.

“Geç kaldın ama teşekkür ederim,” diye fısıldadım. Homurdandı ve yukarı baktığımda Darius'un ağzını yaladığını gördüm. Dev, beni ve Ryder'ı da yanına alarak yan tarafına döndü, böylece arkadaşlarımın arasında kaldım. Her şey yolundaydı. Tüm endişelerim aklımdan silindi.

"Hangi yüzünü daha çok beğeniyorsun?" diye sordu Ryder, başı hala boynuma gömülü halde.

“Gerçek olanı.”

"Kalacak mısın?" diye hırladı Darius.

"Ben de buradaydım, Darebear," diye fısıldadı Ryder.

“Görmedim.” Arkadaşlarım için çok üzüldüm.

Aynı şey değil ama, bir aylığına izin almanız gerektiğinde ve köpeğinize yokluğunuzu açıklamanız gerektiği, ancak kameranın sesi üzerinden sizi duyabileceği gibi bir şey.

"En azından bu odada?" diye yalvardım, Darius'u reddetmeden önce.

"Tamam. Sadece bu odada," diye söz verdi Ryder.

Darius'un kuyruğunun heyecanla yatağa çarpmasına güldüm. Arkama baktığımda parlayan gözlerle karşılaştım. Ona doğru uzanıp tüylü çenesini öptüm, sonra Ryder'a döndüm. İki kulağını da tuttum, tüylü kafasının üstünü öperken kaşıdım.

"Bir kız buna alışabilir," diye mırıldandım.

"Ne? Sarılmak mı? Darius sarılmayı çok sever," diye takıldı, sanki şu anda sarılmıyormuş gibi. Kardeşi karşılık olarak hırladı, sanki sırlarını ifşa etmemesi için onu uyarmak istercesine.

“Hayır, kendimi güvende hissetmeye hayır,” diye fısıldadım. Ryder derin bir nefes alıp vermeden önce oda sessizdi. Ürkütücü köpek yavrusu bakışlarıyla bana bakarken kendimden geçtim. Pençeleri nazikçe kolumu okşadı.

"Üzgünüm, bizim için çok mükemmelsin. Sonsuza dek mutlu yaşayacağımızın sözünü veremem ama bizimle her zaman güvende olacağına yemin edebilirim," diye fısıldadı sanki bu odanın koruması altında sırlarımızı paylaşıyormuşuz gibi.

"Kardeşin beni yemek istese bile mi?" diye sordum hafifçe.

“Seni yemek istemiyor...” Darius öksürünce Ryder sözünü tamamlayamadı. Ben de homurdandım. “Pekala, tamam, istiyor ama yemeyecek. Seni yanımızda tutacağız.”

Onun sözlerini rahatlatıcı bulmam, ne kadar da berbat bir durumda olduğumu gösteriyor.

Bu üç kelime beni korkutmalıydı. Hatta, kaçıp gitmek istememe neden olmalıydı. Bunun yerine, sonunda ait olduğum bir yer bulmuş gibi hissettim. Kendim olabileceğim ve takmaya zorlandığım maskeyi bir kenara atabileceğim bir yer. Bunu istiyordum, onları da istiyordum.

Kraliçe

Ryder bana yemek vermeleri gerektiğini söylediğinde, itiraf etmeliyim ki panik atak geçirdim. Duyduklarıma göre, onların yediklerini yemiyorum. Onlar benim dostlarım olsa da, yamyamlığa asla yanaşmam. Savunmamda şunu söylemeliyim ki, biri beni buraya sürüklemişti, diğeri ise hücrede zincirlenmiş haldeyken ilk gördüğüm kişiydi. Odamızdan çıkar çıkmaz, Ryder'ın büyüsi yerini aldı. Sağımda karanlık canavarım, solumda ise bir adam duruyordu. Kırmızı ipek cübbeyi belime daha sıkı bir şekilde çektim ve sağlam bir düğümle bağladığımdan emin oldum.

Duvarlar gerçek taştandı ve altından geçtiğimiz her kemer koyu mor perdelerle çerçevelenmişti. Kale, sanki bir peri masalından fırlamış gibiydi, ama garip bir şekilde modern de görünüyordu. En üst kat boştu, ancak merdivenlerden inerken, personel duvarların dibinde sıralanmıştı. Farklı türlerden adamlar, çoğu kurttu, ama hiçbirisi benim arkadaşlarım kadar büyük değildi. Kahverengi kürklü, benim boyumdaydılar. Diğerlerinin ne olduğunu söyleyemedim, ama yanlarından geçerken bakışları yere sabitlenmişti.

Devasa, şık pencereler içeriye ışık süzüyordu. En yakın pencereye koşup dışarı baktım ve birkaç kat yukarıda olduğumuzu fark edince neredeyse çığlık attım. Dışarıda, kilometrelerce uzanan bir köprü suyun üzerinde uzanıyordu. Güneş batarken kırmızı, turuncu ve mor tonlar gökyüzünde dans ediyordu. Arkama baktığımda, Ryder beni izlerken Darius nefes nefese kalmıştı.

"Neredeyiz?" diye hayretle sordum.

"Boşluk."

"Bu... nefes kesici," diye fısıldadım.

"Memnun olmana sevindim. Bu senin," diye mırıldandı Ryder.

Başımı sallıyorum ama söyleyecek söz bulamıyorum. Bu yüzden kolumu tuttuğunda, beni çekip götürmesine izin veriyorum. Yemek salonunda oturana

kadar her yer taş ve renk cümbüşü içinde geçiyor; yemek salonu da başlı başına bir deneyimdi. Açlıktan ölüyor olmalıyım ama tek yapabildiğim etrafa bakmak. Uzun, obsidyen bir yemek masası diğer tarafa kadar uzanıyordu. Yüksek taş sütunlar tonozlu bir tavana doğru yükseliyordu. Sandalyeler, devasa konuklara uygun şekilde tasarlanmıştı. Oturduğum sandalye bile beni cüce gibi gösteriyordu.

Kendimi, Canavar'daki Belle gibi hissettim, ama iki tane. Kalenin zindan gibi olmasını bekliyordum; karanlık, kasvetli ve ıslak. Şimdi durumun böyle olmadığını öğrenince şaşırdım ve mutlu oldum.

Önümüzde üç tabak vardı. Ryder'ın ve Darius'un tabaklarında birer yığın çiğ et bulunuyordu. Darius başını eğip kendi tabağını kokladı. Ryder bir parça eti bıçaklayıp ağzına götürürken, Darius da hırıltılı bir ses çıkardı. Et ikiye ayrıldı.

Ryder, çiğnerken, "Darius yemeklerinin hâlâ canlı ve lezzetli olmasını sever," dedi.

Evet, duyдум.

Burnuma pişmiş bifteğin, haşlanmış patatesin ve çeşitli yeşilliklerin kokusu geldi. Hatta çatal bıçak takımım bile vardı.

"Sık sık misafir ağırlıyor musunuz?" diye sordum bıçağımı ve çatalımı alırken. Ryder durdu ve bana baktı.

"Yine mi kıskanıyorsun?" diye mırıldandı ağzı yemek dolu bir şekilde. Darius öne eğildi ve bana baktı.

"Seks yapmaya mı ihtiyacın var?" diye nefes nefese sordu.

"Hayır, yemek yemem lazım. Kötü kurt baba, çok kötü," dedim parmağımı kaldırıp onu işaret ederek.

"Sanırım öylesin," diye güldü Ryder. İlk lokmamı aldığımda, dilimdeki tereyağımsı tada hayran kaldım.

"Bu çok güzel. Anlaşılan bütün günü uyuyarak geçirdik, bu yüzden acıktım," diye homurdandım.

Tam o sırada, birisi salona girerken topuk sesleri duyuldu. Kızıl saçları sırtından aşağı dökülüyordu ve yeşil gözleri hâlâ hayatta olduğuma hayal kırıklığına uğramış gibiydi. Uzun kollu, vücuda oturan, koyu yeşil midi bir elbise giymişti ve elbisenin bir tarafında yüksek bir yırtmaç vardı.

"Kralım, prensim," diye selamladı, derin bir reverans yaparak. Gözlerimi devirdim ve bifteğimi bıçakla delip hızla kestim.

"Kraliçeni unuttun," diye düzeltti Ryder. O doğrulurken elim havada donup kaldı. Dudakları kıvrıldı ve gülümsedi. Yanlış görünüyordu ve rahatsız olmasından hoşlanıyordum. Söylemek istemiyordu.

"Benim... Kraliçem," dedi çenesini hafifçe aşağı eğerek.

"Toplantıya kadar seni göreceğimi beklemiyordum. Ne oldu?" diye sordu Ryder. Küçük bir biftek parçası kaptı ve havaya fırlattı. Ağzına aldığı anda, yerken çenesinin şakırdamasını duyabiliyordum. Masaya doğru yürüdü ve Ryder'ın yanında durdu. Kollarını göğsünün önünde kavuşturarak, vücut diliyle kendini savunmaya geçtiğini gösterdi.

Char, "Onlardan geri dönüş aldık ve görüşmeyi kabul ettiler," diye tatlı bir şekilde bildirdi.

"Bu... çok hızlı oldu. Onları buraya kadar getirin ve personele haber verin. Talebimi ilettiniz mi?" diye sordu Ryder kısık bir sesle.

"Evet," diye yanıtladı Char.

"Mükemmel. Başka bir şey yoksa, gidebilirsiniz." Ryder ona sırtını döndü ve bana döndü. Ve bu küçük hareket beni rahatlattı ve olması gerekenden çok daha mutlu hissettirdi.

"Bu konuda, onlar zaten geldiler bile."

Bizim

Kahverengi bir kurt öne çıktı ve Char'a ağızlık uzattı. Darius hırladı ama Ryder elini kaldırdı.

"Bundan nefret ediyorum," diye homurdandı Darius.

"Son temsilcinin kafasını kopardınız."

"Doğru değil, o onların sekreteriydi."

"Ona o ağızlığı takmayacaksın," diye tısladım. Ayağa kalkıp Char'ın yanına gittim ve ağızlığı elinden çekip aldım.

"Ne yaptığını bilmiyorsun," diye alay etti. Onu görmezden gelerek yerime oturdum ve şeyi masanın üzerine fırlattım.

"Ve bugün kimseyi *yemeyeceksin* ," diye homurdandım Darius'a dik dik bakarak.

O cevap veremedi, insan ve canavar grupları birbiri ardına içeri girdi. Yemek yemeye oturmuşken etrafımın sarılması tuhaf hissettirdi. Ziyafeti bitirmeden ya da giyebileceğim başka bir şey olup olmadığına bakmadan Char onları içeri getirdi. Her biri yanımdan geçerken masaya bir kutu bıraktı. Hepsi farklı boyutlarda, güzelce paketlenmiş, birbiri ardına üç yığın oluşana kadar.

Bu bir tür ödeme mi?

Oturma düzenine baktığımda, canavarların bize daha yakın oturduğunu, insanların ise karşı tarafta olduğunu fark ettim. Ryder'ın yanında bir minotor, Darius'un yanında ise bir ejderha vardı. Bir sentor ayakta duruyordu ve yanında da dalgalar halinde duman çıkaran bir canavar vardı. Diğerlerinin isimlerini hatırlayamadım. Bunların diğer krallıkların, hatta belki de diyarların temsilcileri olduğunu tahmin ettim. En az kırk kişi vardı.

"Ellie." Sesin geldiği yöne döndüğümde, Little Finger'ı gördüm. Koyu gri bir takım elbise giymişti ve her zamanki gibi derli topluydu. Saçları geriye taranmış, kıyafetleri ütülü ve bileğinde bir Rolex vardı. Ama onu tanıyordum,

istediğini alamayınca gözlerindeki ince sinirliliği görebiliyordum. Sahte bir gülümsemeyle kollarını açtı ve bana doğru bir adım attı. Belli ki bu, maskemin tekrar yerine oturması ve onu kucaklamak için ayağa kalkmam gereken kısımdı.

"HAYIR."

Kalbim hızla çarpmaya başladı ve koltuğumda geriye doğru kaydım. Bir daha asla onun ellerinin üzerimde olmasını istemiyordum. Odayı homurdanmalar doldurdu ve konuklar arasında bir sessizlik çöktü. Darius ve Ryder onun bana dokunmasına izin vermeyeceklerdi. Zaten kalmak istediğimi bilmeseydim bile, bu his bana yeterli bir cevap olurdu.

Normalde Cohen ilgiden hoşlanırdı, ama işler istediği gibi gitmediğinde değil. Eli boş, ejderhanın yanına oturdu. Başını dik tutarak dimdik oturmasını görmek komikti, çünkü korkudan ödü koptuğunu biliyordum. Cesur bir tip değildi. Canavarlar tarafından kaçırılan kızı kurtarmaya gelmemiştir. Hayır, Cohen, *eşyalarından* birini geri isteyen şımarık bir veletti. Kıskançlıktan gözü kör olmuş bir şekilde, kurtların inine girmeye hazırды. Ne kadar büyük bir tehlikede olduğunun farkında bile değildi, çok aptaldı.

"Günün adamı işte burada. Ne istediğinizi bize neden söylemiyorsunuz?" Ryder'ın sesi salonda yankılandı. Tüm gözler Cohen'e çevrildi.

"Mektupta ne demek istediğimi açıkça ifade ettiğimi sanıyordum. Yoksa okumayı bilmiyor musunuz?" Yanımdaki canavarlarla alay ederken sesi kendinden emin bir tondaydı. Yoksa Ryder'ın büyüğü, sadece bir tanesiyle uğraştığını düşünmesine mi neden olmuştu?

Evet. Kesinlikle aptalca.

Minotaur, kahkahayı bastırmaya çalışırken yumruğunun içine öksürdü ama başaramadı. Karşımda oturan adamların yüzleri bembeyaz oldu. En azından sağduyuları *vardı* ... ya da hayatta kalma içgüdülerini.

"Bu sözleri senin ağzından duymak istiyorum." Ryder sakın ve kendinden emin bir şekilde ayağa kalktı ve elini uzattı. Hiç tereddüt etmeden elini sıktım.

"Sana ait olmayan bir şeyi aldın. Ben buraya karımı geri almaya geldim." Cohen, bu sözler ağzından dökülürken gülümsedi. Darius'un ona sanki yeni bir yemek bulmuş gibi baktığının tamamen farkında değildi.

"Sanırım kafan karışmış." Ryder beni karnım masaya değene kadar aşağı itti, ipek sabahlığım kalçamı zar zor örtüyordu. Darius ayağa kalktı ve

sandalyesi sanki bir ton ağırlığında değilmiş gibi geriye doğru kaydı.

"Ne hakkında? Onu çaldın. O benim," diye öfkeyle söylendi Cohen, tıpkı bir çocuk gibi.

"Onunla geri dönmek istiyor musun?" diye sordu Ryder, sanki evet dersem gitmeme izin verecekmiş gibi. Herkesin bakışlarının ağırlığını üzerimde hissettim. Cohen'e dönerek gözlerinin içine baktım ve cevap verdim.

"HAYIR."

"İşte bu kadar. Kraliçem konuştu." Cohen, Ryder'ın sözlerine karşılık başını salladı.

"Onu geri vermezsen, ben... Ne halt ediyorsun sen?" diye bağırdı Cohen, arkamda Darius'u hissederken.

"Darius, bunun için burası uygun bir yer değil sanırım," diye fısıldadım. Yanağımı yalayarak karşılık verdi ve ben kıkırdadım. Gece kurdumla mantıklı konuşmak mümkün değildi. Pençeler boynumdaki kumaşı çekti. Diğer canavarlar öne eğilip yoğun bir şekilde bakıyorlardı, ama bakışlarımı kaçırdıklarını fark ettim.

"Dediğim gibi, kafan karışık. O bizim. Vücudunda bizim izlerimiz var ve vajinası bizim tohumumuzla dolu. Artık bizim dünyamızdasın ve bize ait olanı alıyoruz," diye tısladı Ryder. Darius'un sızan ucu bana girdi. Kaşlarım çatıldı ve ellerim titreyerek masayı tırmaladım.

"Neden iki tane var?! Kahretsin! Ondan uzak durun!" diye bağırdı Cohen ayağa kalkarken. Ama burada hiçbir gücü yoktu.

Bütün bu gözler üzerimdeydi, vücudumun ısındığını hissettim. Bir izleyici kitlesinden hoşlanmamalıydım ama hoşlanıyordum. Bunu Char önceki gece geldiğinde fark etmişim. Şimdi, tüm bu erkeklerin burada arkadaşlarımın beni kendilerine ait ilan etmesini izlemesi, ihtiyacımı daha da artırdı. Pençeler sol kalçamın etine saplanırken dudaklarımdan bir inilti döküldü. Kalçaları öne doğru itildi, uçlarını daha derine soktu ve ben de kıvrıldım, göğüslerim soğuk ve düz yüzeye yapıştı. Vajina dudaklarım aralanırken çenem gevşedi.

Darius bana sertçe çarptı, pembe penislerinin ikisini de içime soktu, ta ki dirençle karşılaşana kadar. Tükürükler saçılırken çığlık attım. Vücudum öne doğru sarsılırken inledim. Onu daha iyi alabilmek için bacaklarımı açtım. Gözlerim şaşış oldu ve beni içine alırken sabahlığım gevşedi. Kendini daha derine itti, ta ki kaburgalarımnda hissedene kadar. Alışamadan geri çekildi ve

tekrar bana sertçe girdi. Beni tam istediği yerde tutarak üzerimdeki kavrayışını sıkılaştırdı.

"Benim," diye homurdandı.

"Lütfen," diye fısıldadım.

"Ona bak ve kime ait olduğunu söyle."

Bam!

Bam!

Bam!

"Seninim! Seninim, Darius," diye inledim.

Eyvah!

Eyvah!

Sulu gürültü!

Eyvah!

Eyvah!

Görüşüm netleşti ve canavarların çoğunun penislerinin dışarıda olduğunu fark ettim. Eller, pençeler, gölgeler, eşimin beni almasını izlerken titriyordu. Ryder'a baktım, o da buna izin veriyordu. Cohen yanıma koştu ama Ryder onun bana dokunmasını engelledi.

"Eşimizi sahiplenirken burada bulunmak için herkes ağır bir bedel ödedi," dedi kendine özgü sakın sesiyle odanın etrafını işaret ederek. "Bir kişi hariç." Parmağı nişanlığının üzerinde durdu.

Sulu gürültü!

Eyvah!

Eyvah!

"Bana söylenmedi," diye kekeledi Cohen ellerini ovuştururken. Ryder eğildi, yüz yüze geldiler, geniş omuzları gerildi ve kasları belirginleşti. Vücutlarımızın birbirine değme sesleri giderek daha da yükseldi.

Eyvah!

Eyvah!

Sulu gürültü!

Eyvah!

Eyvah!

"Boşalmak istiyorum, boşalmak istiyorum," diye yalvardım.

"Öyleyse gel bakalım dostum," diye homurdandı Darius hızını artırırken.

“Sanırım... çünkü okuma yazma bilmiyorsun... ya da belki de sana bir tane göndermediğim içindir,” diye alay etti Ryder. Büyüsü kayboldu ve herkesin önünde tüm beyaz ihtişamıyla durdu. Ve ben de Darius’un penislerinin üzerine hızla ve sertçe boşaldım.

Eyvah!

Eyvah!

"Siktir!" diye kükredi ve düğümünü içeri soktu. Genişleyip onu yerine kilitleyene kadar benimle sevişti ve duvarlarımı boyadı. Beni kucakladı ve kollarımı tutarak koltuğuna geri oturdu. Açıcı değişikliğine inledim. Her şeyin herkesin gözü önünde sergileniyor olması umurumda değildi. Doymuş, sahiplenilmiş ve tatmin olmuşum. Etrafımdakilerin orgazm seslerini duymazdan geldim.

"Herkes Kraliçemize ödeme olarak bir hediye verdi, ama sen eli boş geldin. Ve şimdi sana ait olmayan şeyleri gördün," diye mırıldandı Ryder.

"O iğrenç. Artık kirlenmiş. Parçayı sen alabilirsin—" Cohen cümlesini bitiremeden Ryder devasa çenesini açtı ve bir ısırık aldı. Omuzundan kopan parçaya bakarken çığlıkları salonda yankılandı. Yaradan kan fışkırdı. Ben nefes nefese kaldım ve Ryder et ve kemiği masaya bırakırken Darius'a tutundum.

Arkadaşım çok güzeldi. Ve asla yapmayacağına yemin ettiği şeyi yaptığını fark ettiğimde gözlerim doldu. Benim için cazibesini bir kenara bıraktı.

"Savaş olmayacak. Sen öldüğüne göre, savaş için bir sebep yok. Bu görüşme asla senin ne istediğinle ilgili değildi. Onu sana asla vermeyecektik. Ailene *masamda* bir yer vermiştim, ama şimdi bunu kaybettiler. Senin yerini başka biri alacak."

Ryder bir lokma daha almak için eğildiğinde Cohen paniklemeye başladı.

"Bekle! Bekle! Archie! Archie'yi yakaladım!" diye bağırdı bana bakarak. Bana doğru uzanıp yardım dilenirken Ryder kolunu kopardı. Kan içinde kalmış beyaz tüyleri ve patlamış göz bebekleriyle bana bakarken kolunu yere düşürdü.

"Yalan. Darius bana olanları anlattığında, Char'a onu almasını söyledim. Akrobalarının yanına yerleştirildi. Güvende ve ona bakmaları için iyi bir ücret alacaklar." Sözleri beni hıçkırığa hıçkırığa ağılattı. Gözlerimden yaşlar süzülüyordu. Archie, buraya yerleşmekten dolayı hâlâ suçluluk duymama neden olan tek şeydi. Ryder, Cohen'e döndü, karnından bir parça kopardı ve

Cohen kanı yutarken bana baktı. Parça, Ryder tarafından göğsüne bırakılarak ona geri verildi.

"Bu senin için," diye mırıldandı arkadaşım onu parçalara ayırmaya başlarken. Temsilciler oturup izlediler ve onu paramparça ettikten sonra doğruldu.

"Bu, bir dahaki sefere biriniz bizim olanı almaya kalkıştığında size bir hatırlatma olsun."

"Bizimkiler," diye homurdandı Darius.

Darius beni kollarında tutarken, Ryder yanımıza geldi ve diğer herkes gözden kayboldu. Göğsü sırtıma yaslanmıştı. Ona baktım ve burnunu benim burnuma sürttükten sonra ağzını başıma sürttü.

"Çok iyi yaptın, Bunny," diye fısıldadı Ryder saçlarımın arasına.

"Hayır, iyi iş çıkardın. Bana dokunan herkesi öldürecek bir kurt varken, parlak zırhlı bir şövalyeye kimin ihtiyacı var ki?" diye takıldım. Göğsü kahkahayla kabardı.

"Hadi gidelim," diye mırıldandım siyah kürkü çekiştirirken.

"Nerede?" diye homurdandı Darius.

"Yukarıda. Arkadaşlarımla yatmak istiyorum," diye mırıldandım.

Darius salondan ayrılırken Ryder, "Succubus," diye inledi.

Bu sonsuza dek mutlu bir hayat değildi. Bu sadece başlangıçtı. Üstelik, onların tekrar insana dönüşmesinden endişelenmeme gerek yoktu. *Canavarlarım canavar olarak kalacaktı .*

Epilog

Darius

Arkadaşımın ağzından benim sızdı, o da penisimi yutmakta zorlanıyordu. Dudakları penisimin çevresini sıkıca kavramış, alt penisimi çekiştiriyordu. Diğer eliyle de penisimin düğümünü sıkarken, kardeşim de onun kalçasını yalıyordu. Kardeşim dilini içeri ve dışarı sokup çıkarırken irkiliyordu. Dilini penisinin ucuyla değiştirdiğinde ise penisimin etrafında boğuluyordu. Kalçalarının her itişinde inliyordu. Boğazı penisimin etrafında sıkılaşıyor, bana saf bir zevk veriyordu.

"Onu kullandığımızda çok hoş görünüyor," diye homurdandım.

Ağzından çekip dizlerimin üzerine çöktüm. Kardeşime dönerek onu da kendimle birlikte yukarı çektim. Göğüs uçları gövdeme, sırtı da onun kaburgalarına değiyordu. Ryder onu kaldırdı, kalçasını okşarken dudaklarından inlemeler dökülüyordu.

İçinde.

Dışarı.

İçinde.

Dışarı.

Penislerimi birbirine bastırıp, ıslak ve kaygan vajinasının arasında yukarı aşağı kaydırdım. Bir bacağına açık tutarak, onu delmeden önce kardeşimin uyluğundaki izine baktım.

"Darius, ah, Darius," diye bağırdı ben onu doldururken. Kardeşimin penisinin benimkine doğru bastırıldığını hissedebiliyordum.

"Benim için yaratılmış. Bizim için yaratılmış," diye hırladım. Ağlıyor mu yoksa inliyor mu bilmiyordum, onu dolduruyordum. Biz ona sertçe girerken başını çevirdi, vücudunu döndürdü. Kardeşim başını göğsüme yasladı. İkimizi de içine alırken vajinasının ve kalçasının çıkardığı sesler beni çıldırttı.

"Bizim. Bizim vajinamız. Bizim eşimiz," dedim, sevişmeler arasında.

"Lütfen," diye inledi, zevkten kendinden geçmiş bir halde. Eşim göğsümü ve boynumu tırmaladı, beni daha sonra hissedeceğim şekillerde işaretledi.

"Kahretsin, bu mükemmel. Çok iyi hissettiriyor. Sen. Ben. O... penislerimizle dolu," diye homurdandı.

"Harika. Çok iyi hissettiriyor," diye nefes nefese söyledim.

"Evet, öyle. Boşalacağım," diye inledi Ryder.

Gelmeden hemen önce en güzel haliydi. Düğümümü içine sokup çıkardım. Ve o çığlık attı. İçeride tuttum ama girişe doğru çekip tekrar içeri soktum.

İçinde.

Dışarı.

İçinde.

Dışarı.

İçinde.

Dışarı.

"Henüz değil. Ona düğümlerimizi ver. İkisini de istiyorsun, değil mi küçük ceylan?" diye hırladım.

"Evet, hayır, evet, kahretsin. Geliyorum. Geliyorum. Ah, krallarım. Sizin için geliyorum," diye inledi.

"Ah, kahretsin. Bekle," diye inledi Ryder ve onun daha da sıkılaştığını hissettim. Gözlerimin önünde yıldızlar dans etti. "Ona düğümümü veriyorum, kahretsin!" İçeri ve dışarı, içeri ve dışarı doğru itti, düğümünün patlama sesiyle birlikte. Ve sonra zorla içine sokarken bir *fwop* sesi geldi. Boşalırken bana baktı. Ve boşaldı. Ve boşaldı. Vücudu titreyerek içine boşaldı. Ve ben de onu takip ettim. Arkadaşımız aramızda yığıldı, bayılırken vücudu gevşedi. Geriye yaslanarak, menimizin karışımının uyluğundan aşağı sızmasını izledim. Kardeşime kolumu doladım, onu sıkıca tuttum.

Ryder eski haline dönmüştü. Her şey yolundaydı.

"Mutluyum. Çok mutluyum," diye homurdandım.

Kardeşim güldü.

"Erkek arkadaşımızla birlikte olmaktan hoşlanmamak zor." Onun sözlerine karşılık göğsüne vurdu.

"Umarım öyledir," diye homurdandı.

Arkadaşımız kardeşimi geri getirdi ve hayatımızdaki boşluğu doldurdu. O her şeydi.

Not

Muhteşem ARC okuyucularım sayesinde, ek bir sonsöz sunmaya karar verdim.
Bu, Patreon'da mevcut olacak, ancak aynı zamanda bültenimde de
gönderilecek.

Yazar Hakkında

JP Sina, karanlık ve sapkın her şeye el atan, çok çeşitli türlerde eserler veren bir yazardır. Şekil değiştirenlerin yer aldığı romantik romanlarındaki lanetli eşlerden, istediklerini alan canavarlara kadar birçok konuyu ele alır. Pasifik Kuzeybatı'da yaşar ve günlerini ininde, her bir sapkın hikâyeyi yazmaya adanmıştır. Sihirli bir izin günü bulduğunda, çocuklarıyla birlikte kıyıya gitmeyi sever.

Onu Instagram, Facebook ve TikTok'ta bulabilirsiniz. O da size karşılık veriyor. Eğer ona doğrudan destek olmak isterseniz, Patreon veya Etsy üzerinden yapabilirsiniz.

Benimle şu platformlardan iletişime geçebilirsiniz:

 <https://linktr.ee/jpsina>

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM